

การวิเคราะห์ระบบ CDMA แบบ Direct Sequence Spread Spectrum
ANALYSIS OF DIRECT SEQUENCE SPREAD SPECTRUM CDMA SYSTEM

นายพงษ์นวิน เมืองพร รหัส 48364449

ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์
วันที่รับ..... 7/เม.ย. 2553/.....
เลขทะเบียน..... 14999691.....
เลขเรียกหนังสือ..... ย/ร.....
มหาวิทยาลัยนเรศวร 9/157 ๑

2551

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาชีวกรรมไฟฟ้า ภาควิชาชีวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ปีการศึกษา 2551

ใบรับรองโครงการวิศวกรรม

หัวข้อโครงการ	การวิเคราะห์ระบบ CDMA แบบ Direct Sequence Spread Spectrum
ผู้ดำเนินโครงการ	นายพงษ์นวิน เบญจพร รหัส 48364449
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ กานต์ประชา
สาขาวิชา	วิศวกรรมไฟฟ้า
ภาควิชา	วิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์
ปีการศึกษา	2551

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้า อนุมัติให้โครงการฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า

คณะกรรมการการสอนโครงการวิศวกรรม

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ กานต์ประชา)

กรรมการ
(ดร.ชัยรัตน์ พินทอง)

กรรมการ
(อาจารย์แสงชัย มังกรทอง)

หัวข้อโครงงาน	การวิเคราะห์ระบบ CDMA แบบ Direct Sequence Spread Spectrum
ผู้ดำเนินโครงงาน	นายพงษ์นวิน เบี้ญพร รหัส 48364449
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ กานต์ประชา
สาขาวิชา	วิศวกรรมไฟฟ้า
ภาควิชา	วิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์
ปีการศึกษา	2551

บทคัดย่อ

โครงงานนี้เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ระบบการสื่อสารที่ใช้ระบบ CDMA แบบ Direct Sequence Spread Spectrum (DSSS-CDMA) ซึ่งเน้นการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของระบบ โดยการวิเคราะห์จะใช้ความน่าจะเป็นมาประยุกต์ใช้ในการหาค่าของอัตราบิตริดิพลัด (BER) ของระบบ ซึ่งเราจะทำการทดลองการสื่อสารระบบ DSSS-CDMA ที่มีจำนวนรายผู้ใช้ที่แตกต่างกัน จำนวนบิตของรหัสที่แตกต่างกันและการ Jamming ด้วยสัญญาณระบบ Binary Phase Shift Keying (BPSK) ในย่านความถี่ของระบบ DSSS-CDMA โครงงานนี้จะใช้โปรแกรม MATLAB เพื่อใช้ในการสร้างแบบจำลอง และจากการศึกษาทำให้ทราบว่า BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีจำนวน 1 รายผู้ใช้ ไม่แตกต่างจาก BER ของระบบ BPSK และเมื่อระบบ DSSS-CDMA มีจำนวนรายผู้ใช้มากขึ้น BER จะแย่ลง แต่ก็แย่ลงไม่มากจนระบบทำงานไม่ได้ สำหรับการวิเคราะห์ระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีสัญญาณ BPSK Jamming เข้ามาในย่านความถี่ของระบบ CDMA จะทำให้ระบบ CDMA มีประสิทธิภาพที่แย่ลง ซึ่งไม่ได้แปรผันกับระยะห่างของความถี่ที่สัญญาณเข้ามา Jamming ว่าใกล้ความถี่หลักของระบบ CDMA จะรบกวนสัญญาณระบบ CDMA มากกว่าการ Jamming ที่ความถี่ห่างกว่า แต่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางความถี่ของรหัสที่เข้ามารบกวนระบบ CDMA ซึ่งหาได้จากการวิเคราะห์อนุกรมฟูเรียร์ของรหัสในการรับของระบบ CDMA นั้น

Project Title	Analysis of Direct Sequence Spread Spectrum CDMA System
Name	Mr.Phongnawin Benprom ID.48364449
Project Advisor	Asst.Prof.Surachet Kanprachar, Ph.D.
Major	Electrical Engineering.
Department	Electrical and Computer Engineering.
Academic Year	2008

.....

ABSTRACT

In this project, the analysis of the direct sequence spread spectrum (DSSS) Code Division Multiple Access (CDMA) system is studied. The performance of a communication system using DSSS CDMA is mainly analyzed in terms of bit-error-rate (BER). BERs of DSSS CDMA system for three cases are studied; that is, when the number of users is varied, when the number of bits used in the spreading code is varied, and when there is a Binary Phase Shift-Keying (BPSK) signal jamming to the DSSS CDMA system. Additionally, in this project, computer simulation is done in order to simulate and compare the achieved analyzed results with the simulated ones. MATLAB is adopted as a computer language used in the simulation.

It is found that BER of DSSS CDMA system when having only one user in the system is identical to that of the system using BPSK signal. And, when the number of users in DSSS CDMA system increases, BER increases but acceptable to be used in practice. Considering the case of having a BPSK jamming signal to CDMA system, it is found that the effect of the jamming signal on the performance of CDMA system in terms of BER is not inversely proportional to the difference between carrier frequencies of the two. But, it depends on the amplitude of the frequency components of the spreading code used in CDMA system. If the difference of carrier frequencies of BPSK jamming signal and CDMA signal is located at the high-amplitude frequency component of the spreading code, the BPSK jamming signal can then significantly affect on the CDMA signal; that is, the BER of the CDMA signal becomes higher.

กิตติกรรมประกาศ

สำนักงานวิศวกรรมไฟฟ้าฉบับนี้สามารถอ่านเรื่องดังนี้ไปด้วยคือ ผู้ดำเนินโครงการ
ขอขอบพระคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือให้คำปรึกษา แนะนำ และให้ความอนุเคราะห์ในการดำเนิน
โครงการตลอดมา จนสำเร็จดังนี้ พ่อและแม่ที่อบรมสั่งสอนเด็กดูใจเดินให้ญี่ปุ่นและสนับสนุนงาน
สำเร็จการศึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ กานต์ประชา อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการที่ให้
คำปรึกษาและแนะนำรวมทั้งให้ความช่วยเหลือตลอดงานโครงการสำเร็จ ดร.ชัยรัตน์ พินทอง
และอาจารย์แสงชัย มังกรทอง คณะกรรมการสอบโครงการที่ให้คำแนะนำและเสียเวลาในการ
คุณสอบโครงการนี้ สำนักหอสมุด และห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ได้
ให้ความอนุเคราะห์ในการสืบค้นเนื้อหาและข้อมูลต่างๆรวมถึงการสืบค้นข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต
ประกอบการทำโครงการ

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนและบุคลากรท่านอื่นๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึง ที่ได้ให้
คำปรึกษาและให้ความอนุเคราะห์ในการดำเนินโครงการจนสำเร็จ

นายพงษ์นวิน เบญจพร

ผู้จัดทำโครงการ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	จ
สารบัญรูป.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	2
1.4 ขั้นตอนการดำเนินโครงการ.....	2
1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.6 งบประมาณที่ต้องใช้.....	3
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 Spread Spectrum.....	5
2.2 รหัสในระบบ CDMA.....	8
2.3 ระบบ BPSK (Binary Phase Shift Keying).....	10
2.4 การสร้างสัญญาณรบกวน (noise).....	12
2.5 การ Jamming ของสัญญาณ.....	13
บทที่ 3 วิธีการดำเนินโครงการ.....	15
3.1 การสร้าง PN Code ที่จะนำมาใช้ในระบบ DSSS-CDMA.....	15
3.2 การสร้างสัญญาณรบกวนเพื่อนำไปใช้ในแบบจำลอง.....	19
3.3 การสร้างแบบจำลองของระบบ BPSK และวิเคราะห์ประสิทธิภาพ (BER)	20
3.4 การสร้างแบบจำลองของระบบ DSSS-CDMA ของผู้ใช้รายเดียวและ วิเคราะห์ BER เมื่อเทียบกับระบบ BPSK.....	22

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

3.5 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีผู้ใช้หลายราย.....	24
3.6 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีการใช้จำนวนบิตของรหัสที่ต่างกัน.....	26
- 3.7 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีสัญญาณระบบ BPSK Jamming เข้ามา.....	27
 บทที่ 4 ผลการดำเนินโครงการ.....	35
4.1 ผลการสร้าง PN Code ที่จะนำมาใช้ในระบบ DSSS-CDMA.....	35
4.2 ผลการสร้างแบบจำลองของระบบ BPSK และวิเคราะห์ประสิทธิภาพ (BER).....	37
4.3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีผู้ใช้หลายราย.....	37
4.4 ผลของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีจำนวนบิตของรหัสที่ต่างกัน.....	40
4.5 ผลของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีสัญญาณ BPSK Jamming เข้ามา.....	42
 บทที่ 5 สรุปผลการดำเนินการ.....	49
5.1 สรุปผลการวิเคราะห์.....	49
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	49
 เอกสารอ้างอิง.....	50
ภาคผนวก.....	51
ภาคผนวก (ก)	52
ภาคผนวก (ข)	61
ภาคผนวก (ค)	63
ประวัติผู้เขียนโครงการ.....	69

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 ขั้นตอนการดำเนินโครงการ.....	2
3.1 การสร้าง PN Code โดยวิธี m-sequence.....	18
3.2 รหัส autocorrelation.....	19
3.3 การหาค่า c_n เมื่อ n เป็นจำนวนเต็ม.....	31
3.4 Fourier Series ของลำดับต่างๆ.....	34
4.1 ผลการวิเคราะห์ Fourier Series ของรหัสระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีการ Jamming (ϕ_n).....	43

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
2.1 ช่องสัญญาณการสื่อสารแบบ FDMA TDMA และ CDMA.....	4
2.2 Spreading Code.....	6
2.3 หลักการทำงานของระบบ CDMA เมื่อมีผู้ใช้ 3 ราย.....	7
2.4 โครงสร้างพื้นฐานของวงจรสร้างรหัส m-sequence.....	8
2.5 โครงสร้างภาครับและภาคส่งของระบบ BPSK.....	10
2.6 บิตข้อมูลที่ต้องการส่ง.....	11
2.7 สัญญาณ BPSK.....	11
2.8 สัญญาณทางความถี่ของข้อมูลที่ต้องการส่ง.....	12
2.9 สัญญาณทางความถี่ของระบบ BPSK.....	12
2.10 โครงสร้างของการวิเคราะห์สัญญาณ Jamming.....	14
3.1 โครงสร้างพื้นฐานของวงจรสร้างรหัส m-sequence.....	17
3.2 โครงสร้างของวงจรสร้างรหัส m-sequence จากสมการ $x^3 + x^2 + 1$	17
3.3 โครงสร้างการสร้างแบบจำลองของระบบ BPSK.....	20
3.4 BER ของระบบ BPSK.....	21
3.5 วงจรภาครับและภาคส่งของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีผู้ใช้ 1 ราย.....	22
3.6 BER ของระบบ DSSS-CDMA สำหรับผู้ใช้รายเดียวและ BPSK	23
3.7 วงจรภาคส่งของระบบ DSSS-CDMA สำหรับผู้ใช้ K ราย.....	24
3.8 วงจรภาครับของระบบ DSSS-CDMA สำหรับผู้ใช้ K ราย.....	25
3.9 รูปภาครับของสัญญาณ Jamming.....	27
3.10 สัญญาณทางความถี่ของสัญญาณ Jamming ที่จุด 1 จากรูปที่ 3.9.....	27
3.11 สัญญาณทางความถี่ของรหัสที่จุด 2 จากรูปที่ 3.9.....	28
3.12 สัญญาณทางความถี่ของสัญญาณคูณกับรหัสที่จุด 2 จากรูปที่ 3.9.....	28
3.13 สัญญาณทางความถี่ของรหัสที่จุด 3 จากรูปที่ 3.9.....	28
3.14 สัญญาณทางความถี่ของรหัสที่จุด 4 จากรูปที่ 3.9.....	29
3.15 สัญญาณทางเวลาของรหัส 1111100110100100001010111011000.....	30
4.1 รูปผลการรันโปรแกรมสร้าง PN Code.....	35
4.2 Autocorrelation ของรหัสที่มีความยาว 15 บิต.....	35

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่		หน้า
4.3	Autocorrelation ของรหัสที่มีความยาว 31 บิต.....	36
4.4	Autocorrelation ของรหัสที่มีความยาว 63 บิต.....	36
4.5	Autocorrelation ของรหัสที่มีความยาว 127 บิต.....	36
4.6	ผลจากแบบจำลอง BER ของระบบ BPSK.....	37
4.7	BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อใช้ระบบ 15 บิต.....	38
4.8	BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อใช้ระบบ 31 บิต.....	39
4.9	BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อใช้ระบบ 63 บิต.....	40
4.10	BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีจำนวน 10 รายผู้ใช้.....	41
4.11	BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีจำนวน 15 รายผู้ใช้.....	42
4.12	ผลการวิเคราะห์ Fourier Series ของรหัสระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีการ Jamming (φ)	45
4.13	BER ของสัญญาณ Jamming ที่ความถี่เดียวกันกับความถี่หลัก ของระบบ DSSS-CDMA	46
4.14	BER ของสัญญาณ Jamming ที่ความถี่ห่างจากความถี่หลักของ ระบบ DSSS-CDMA ไป 2 Hz	46
4.15	BER ของสัญญาณ Jamming ที่ความถี่ห่างจากความถี่หลักของ ระบบ DSSS-CDMA ไป 3 Hz.....	47
4.16	BER ของสัญญาณ Jamming ที่ความถี่ห่างจากความถี่หลักของ ระบบ DSSS-CDMA ไป 5 Hz	47
1ก.	วงจรภาคส่งของระบบ DSSS-CDMA สำหรับผู้ใช้ K ราย.....	52
2ก.	วงจรภาครับของระบบ DSSS-CDMA สำหรับผู้ใช้ K ราย.....	53
3ก.	แสดง PDF ของ Gaussian noise ที่มี $mean = 0$ และ $variance = \sigma^2$ ที่มีความน่าจะเป็นที่ n น้อยกว่าค่าคงที่ a	55
4ก.	แสดง PDF ของ Gaussian noise ที่มี $mean = 0$ และ $variance = \sigma^2$ ที่มีความน่าจะเป็นที่ n มากกว่าค่าคงที่ a	56
1ค.	ผลการวิเคราะห์ Fourier Series ของรหัสระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีการ Jamming (φ).....	63

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
2ค. BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีระบบ BPSK Jamming ที่ความถี่เดียวกัน.....	64
3ค. BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีระบบ BPSK Jamming ที่ความถี่ห่างไป 2 Hz.....	64
4ค. BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีระบบ BPSK Jamming ที่ความถี่ห่างไป 3 Hz.....	65
5ค. BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีระบบ BPSK Jamming ที่ความถี่ห่างไป 5 Hz.....	65
6ค. BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีระบบ BPSK Jamming ที่ความถี่ห่างไป 10 Hz.....	66
7ค. BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีระบบ BPSK Jamming ที่ความถี่ห่างไป 15 Hz.....	66
8ค. BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีระบบ BPSK Jamming ที่ความถี่ห่างไป 20 Hz.....	67
9ค. BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีระบบ BPSK Jamming ที่ความถี่ห่างไป 30 Hz.....	67
10ค. BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีระบบ BPSK Jamming ที่ความถี่ห่างไป 50 Hz.....	68

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

จากเทคโนโลยีการสื่อสารตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีการพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ให้ได้มากที่สุด เริ่มจากการสื่อสารที่เป็นสัญญาณอะนาล็อกสู่การสื่อสารที่เป็นสัญญาณดิจิตอล และประเทศไทยกำลังจะพัฒนาระบบการสื่อสารให้เข้าสู่ยุค 3G คือเป็นการสื่อสารไร้สายที่มีประสิทธิภาพ ทั้งการสื่อสารทางเสียงและการสื่อสารทางด้านข้อมูล จึงทำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้ระบบ CDMA เพื่อรับรับจำนวนผู้ใช้บริการจำนวนมากในอนาคต

ระบบ CDMA (Code Division Multiple Access) แบบ Direct Sequence Spread Spectrum คือเทคโนโลยีใหม่ที่ใช้การส่งข้อมูลโดยอาศัยรหัส (Code) จากเดิมใช้ระบบ TDMA และ FDMA ที่มีข้อบกพร่องที่จำกัด เช่น จำนวนการให้บริการ และความปลดล็อกของข้อมูล เป็นต้น ระบบ CDMA จะทำการส่งสัญญาณโดยเอาสัญญาณดิจิตอลมาเข้ารหัส Pseudo noise code (PN code) และทำการ Modulation แบบ Binary Phase Shift Keying (BPSK) แล้วส่งสัญญาณออกไปที่ความถี่เดียวกันกับผู้ใช้รายอื่นๆ เมื่อสัญญาณถึงปลายทาง ระบบจะทำการใช้รหัสเดียวกันมาอ่านได้ โดยที่รหัสที่ลดด้วยเป็นรหัสเดียวกันกับรหัสที่ส่งออกมากจากต้นทาง ทำให้มีความปลดล็อกของข้อมูลสูงกว่าระบบ TDMA และ FDMA เพราะถ้าไม่มีรหัสจะทำให้ไม่สามารถรับรู้ข้อมูลที่ถูกส่งมาได้ ดังนั้น ระบบ CDMA จึงเป็นระบบหนึ่งที่ดีในขณะนี้ เพราะจะทำให้ระบบรองรับจำนวนผู้ใช้บริการได้มากขึ้นและทำให้ข้อมูลของผู้ใช้บริการมีความปลอดภัยยิ่งขึ้น

ปัจจุบันจำนวนผู้ใช้ระบบสื่อสารต่างๆ มีจำนวนมากขึ้น ระบบที่สามารถรองรับได้อีกหนึ่งคือ ระบบ DSSS-CDMA ซึ่งจะทำให้เราติดต่อสื่อสารข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น โครงการนี้จึงสนใจที่จะศึกษาและวิเคราะห์ระบบ DSSS-CDMA ใน 3 กรณีคือ เมื่อระบบ CDMA มีจำนวนรายผู้ใช้ที่แตกต่างกัน เมื่อระบบ CDMA มีความخالفของรหัสที่แตกต่างกัน และเมื่อมีสัญญาณระบบ BPSK เข้ามายังงานในย่านความถี่ของระบบ CDMA

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 เพื่อศึกษาระบบการทำงานของระบบ DSSS-CDMA
- 1.2.2 เพื่อจำลองระบบสื่อสารที่ใช้การสื่อสารด้วยระบบ DSSS-CDMA
- 1.2.3 เพื่อทราบประสิทธิภาพของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีจำนวนผู้ใช้หลายราย
- 1.2.4 เพื่อทราบประสิทธิภาพของระบบ DSSS-CDMA ทางด้าน Jamming

1.3 ขอบเขตของโครงการ

- 1.3.1 ศึกษาทฤษฎีและโครงสร้างของระบบ DSSS-CDMA
- 1.3.2 ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างรหัส-(PN-Code) ที่จะนำมาใช้ในระบบ-DSSS-CDMA
- 1.3.3 ศึกษาประสิทธิภาพของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีจำนวนผู้ใช้หลายราย
- 1.3.4 ศึกษาประสิทธิภาพของระบบ DSSS-CDMA ทางด้าน Jamming

1.4 ขั้นตอนการดำเนินโครงการ

- 1.4.1 ศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับทฤษฎีของระบบ DSSS-CDMA
- 1.4.2 ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างรหัส PN Code ด้วยวิธี m-sequence
- 1.4.3 ศึกษาประสิทธิภาพของระบบ DSSS-CDMA ทางด้านจำนวนผู้ใช้ และ Jamming
- 1.4.4 ศึกษาโปรแกรม MATLAB
- 1.4.5 ตรวจสอบความเรียบร้อยของโครงการและจัดทำเป็นรูปเล่ม

ตารางที่ 1.1 ขั้นตอนการดำเนินโครงการ

การดำเนินงาน	ปี 2551							ปี 2552	
	ก.พ.	ม.ค.	ก.พ.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ก.พ.	ม.ค.
ศึกษาและค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวกับระบบ DSSS-CDMA			↔						
ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับโปรแกรม MATLAB			↔						
ฝึกเขียนโปรแกรม									
MATLAB			↔						
เขียนโปรแกรมเพื่อสร้างแบบจำลองระบบ DSSS-CDMA				↔					
ทดลองการทำงานของระบบ DSSS-CDMA					↔				

ตารางที่ 1.1 (ต่อ)

การดำเนินงาน	ปี 2551							ปี 2552	
	ม.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.
วิเคราะห์และสรุปผล									
การทำงานของระบบ DSSS-CDMA								↔	
ตรวจสอบความเรียบร้อยของโครงงาน และจัดทำเป็นรูปเล่ม								↔	

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.5.1 มีความรู้ความเข้าใจในระบบ DSSS-CDMA
- 1.5.2 มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการใช้โปรแกรม MATLAB
- 1.5.3 ได้แบบจำลองการทำงานของระบบ DSSS-CDMA
- 1.5.4 ทราบถึงประสิทธิภาพของระบบ DSSS-CDMA

1.6 งบประมาณที่ต้องใช้

1.6.1 ค่าหนังสือประกอบการทำโครงงาน	500	บาท
1.6.2 ค่าจัดทำรูปเล่ม	500	บาท
รวม	1,000	บาท

(หนึ่งพันบาทถ้วน)

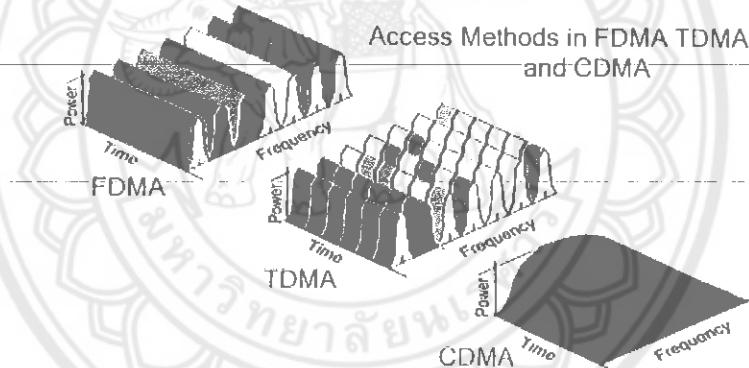
หมายเหตุ: ถัวเฉลี่ยทุกรายการ

บทที่ 2

หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ระบบ CDMA เป็นการสื่อสารที่มีหัวใจคือรหัส เพื่อที่จะเข้ารหัสและส่งข้อมูล เมื่อถึงภาครับก็จำเป็นที่จะต้องมีรหัสที่ตรงกันถึงจะสามารถที่จะรับข้อมูลที่ต้องการได้ การที่เราจะศึกษาการสื่อสารระบบ CDMA จำเป็นอย่างยิ่งที่จะมีองค์ความรู้ที่มากพอที่จะวิเคราะห์และศึกษาให้เข้าใจได้ เราจึงต้องศึกษาหลักการคังจะคล่าวต่อไป

ระบบ CDMA เป็นการสื่อสารที่ใช้รหัสในการส่งและรับข้อมูล โดยจะนำเอาสัญญาณข้อมูลที่ต้องการส่ง นำมาคูณกับรหัส (Spreading Code) แล้วค่อยนำสัญญาณนั้นไปทำการ Modulation ไปที่ความถี่ที่เราต้องการ โดยถ้ามีผู้ใช้หลายรายก็จะใช้รหัสที่แตกต่างกัน แล้ว Modulation ที่ความถี่เดียวกัน เมื่อถึงภาครับก็ต้องมีรหัสที่เป็นรหัสเดียวกัน นาคูณถึงจะได้สัญญาณข้อมูลที่ต้องการ ซึ่งถ้าไม่มีรหัสเดียวกับผู้ที่ส่งก็จะไม่สามารถรับทราบข้อมูลนี้ได้ จึงทำให้มีความปลอดภัยของข้อมูล และการสื่อสารระบบนี้ยังใช้ในทางการทหารอีกด้วย

รูปที่ 2.1 ช่องสัญญาณการสื่อสารแบบ FDMA TDMA และ CDMA [1]

จากรูปที่ 2.1 เป็นรูปของการพัฒนาช่องสัญญาณในระบบสื่อสารเพื่อที่จะแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการใช้ช่องสัญญาณหลายๆ รายผู้ใช้ ซึ่งอนาคตจะมีการใช้ช่องสัญญาณกันอย่างมาก โดยการแบ่งช่องสัญญาณแบบเดิมไม่อาจที่จะรองรับปริมาณความต้องการในการใช้งานในอนาคตได้เพียงพอ

เทคนิคการเข้าช่องสัญญาณที่สำคัญล้วนวิทยุเป็นสื่อกลางแบ่งออกเป็น 3 วิธีการคือ [2]

- FDMA (Frequency Division Multiple Access)
- TDMA (Time Division Multiple Access)
- CDMA (Code Division Multiple Access)

เทคนิคการแบ่งเจ้าใช้ช่องสัญญาณหลายทางทั้งสามวิธีด้านแล้วแต่มีจุดประสงค์หลักเหมือนกันคือ เพื่อ ให้ผู้ใช้บริการจำนวนหนาแน่นสามารถใช้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือสามารถใช้บริการพร้อมกันในเวลาเดียวกัน โดยไม่มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดการรบกวนกัน

เทคนิคการเข้าใช้ช่องสัญญาณหลายครั้งใช้โดยแบ่งช่องสัญญาณทางความถี่ (FDMA) ความถี่จะถูกแบ่งออกเป็นช่องสัญญาณที่มีขนาดช่วงของความถี่เท่ากัน และมีผู้ใช้แต่ละรายได้รับจัดสรรช่องความถี่แยกจากกันโดยเด็ดขาด ผู้ใช้เหล่านี้สามารถใช้ประโยชน์จากช่องสัญญาณความถี่ที่ได้รับตลอดเวลาโดยไม่มีผลกระทบกับผู้ใช้รายอื่น เมื่อใดที่มีผู้ใช้บริการเสร็จสิ้นการใช้บริการช่องความถี่ดังกล่าวก็สามารถนำมารักษาไว้ให้กับผู้ใช้รายอื่นที่ต้องการใช้งานได้ ถ้ามีการใช้งานของหลายๆ รายผู้ใช้ในเวลาเดียวกันจึงทำให้ช่องความถี่ที่จำกัดไม่สามารถบริการได้

เทคนิคการเข้าใช้ช่องสัญญาณหลายรายผู้ใช้โดยแบ่งช่องสัญญาณทางเวลา (TDMA) ผู้ใช้หลายรายสามารถเข้าใช้ความถี่ร่วมกันได้ แต่จะเข้าใช้งานคนละช่วงเวลาสลับกัน กล่าวคือ เวลาของการใช้งานถูกแบ่งออกเป็นช่วงเวลาที่มีขนาดกว้างเท่ากัน หรือมีชื่อเรียกว่า timeslot ผู้ใช้แต่ละรายจะได้รับการจัดสรรช่องสัญญาณเวลาแยกจากกัน โดยผู้ใช้จะเข้าใช้ช่องสัญญาณเฉพาะในช่วงเวลาที่ได้รับการจัดสรรเท่านั้น โดยการใช้งานช่องสัญญาณของผู้ใช้แต่ละรายจะเกิดขึ้นเป็นช่วงเวลาสั้นๆ เท่านั้น และจะสลับเปลี่ยนกันไปเป็นรอบๆ

เทคนิคการเข้าใช้ช่องสัญญาณหลายรายผู้ใช้โดยแบ่งช่องสัญญาณด้วยรหัส (CDMA) แตกต่างจากระบบ FDMA และ TDMA ค่อนข้างชัดเจน เพราะอนุญาตให้ผู้ใช้หลายรายสามารถเข้าใช้ความถี่ของระบบพร้อมกันและในเวลาเดียวกันได้ วิธีการแบ่งแยกช่องสัญญาณของผู้ใช้แต่ละรายสามารถทำได้โดยผู้ใช้แต่ละรายจะมีรหัสที่แตกต่างกัน การเข้าใช้ช่องสัญญาณแบบนี้มีชื่อเรียกว่า Spread Spectrum

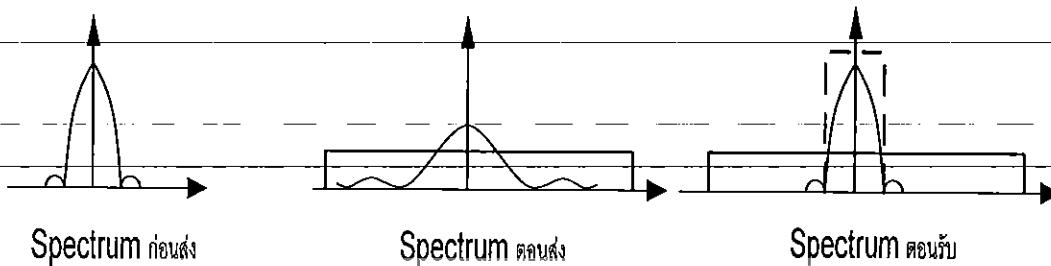
ระบบ CDMA ได้รับความสนใจอย่างมาก เมื่อจากมีศักยภาพที่น่าสนใจในหลายประการ ที่ทำให้สามารถใช้งาน Bandwidth ที่มีขนาดจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1 Spread Spectrum [2]

การพัฒนาระบบ Spread Spectrum เกิดขึ้นในช่วงกลางของทศวรรษปี ค.ศ. 1950 โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อนำมาใช้ในการทหาร สำหรับป้องกันการบูรณาการของข้าศึกต่อการรับส่งสัญญาณ ต่อมาได้มีการนำมาประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์มากขึ้น การทำ Spread Spectrum แบ่งออกเป็น 2 วิธีหลักคือ

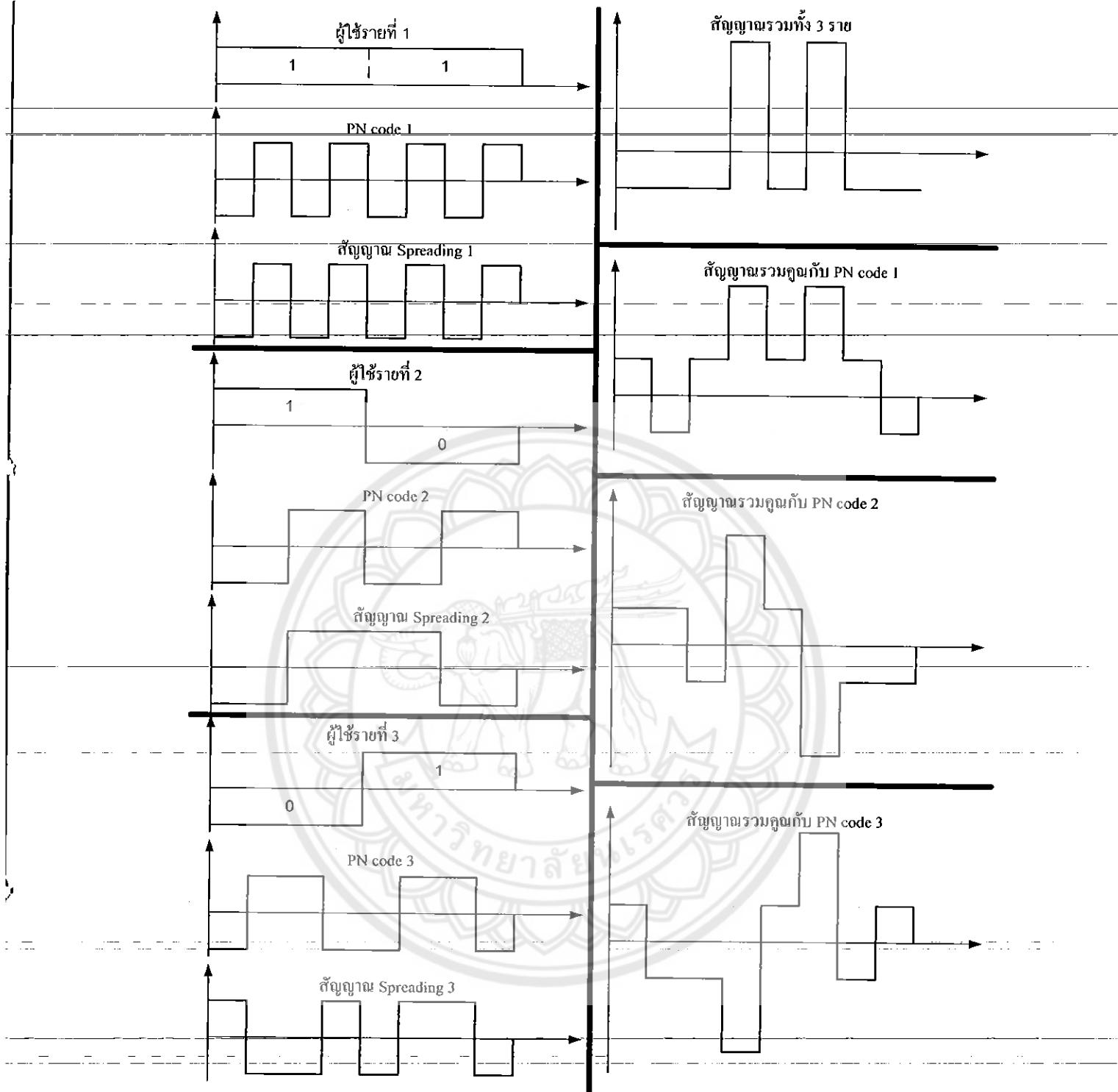
- Direct Sequence Spread Spectrum
- Frequency Hopping Spread Spectrum

แต่ในที่นี้เราจะศึกษา ระบบ CDMA แบบ Direct Sequence Spread Spectrum คือการนำเอาสัญญาณข้อมูลมาทำการกระจายทางความถี่ (Spreading) ด้วยรหัสของแต่ละรายผู้ใช้ โดยที่เมื่อนำเอาสัญญาณมาคูณกับ Spreading Code แล้วจะทำให้ Spectrum ของสัญญาณที่เราต้องการส่งแพร่ขยายขอกตัวแสดงในรูปที่ 2.2

รูปที่ 2.2 Spreading Code[2]

จากรูปที่ 2.2 เป็นสัญญาณของระบบ CDMA ในทางความถี่ ในการส่งสัญญาณข้อมูลที่ต้องการจะส่งต้องมาผ่านการคูณด้วยรหัสก่อน ที่จะนำไป Modulation ทำให้ Spectrum มีการแพร่ออกและมีแอมพลิจูดต่ำลง เมื่อถึงภาครับสัญญาณที่รับก็จะนำไประดูนกับรหัส แล้วทำการ Demodulation จะทำให้ได้สัญญาณข้อมูลอุปกรณ์

รูปที่ 2.3 หลักการทำงานของระบบ CDMA เมื่อมีผู้ใช้ 3 ราย [2]

จากรูปที่ 2.3 เป็นกระบวนการในระบบ CDMA โดยให้มีการสื่อสาร 3 รายผู้ใช้ ซึ่งจะเห็นว่าทางซ้ายมือของรูปจะเป็นสัญญาณของแต่ละรายผู้ใช้ รหัสของแต่ละรายผู้ใช้ และสัญญาณที่ทำการเข้ารหัสแล้ว จากนั้นเมื่อเข้ารหัสเสร็จแล้วก็จะนำสัญญาณนั้นมารวมกัน ได้สัญญาณบนสุดทาง

ข่าวมือของรูป จากนั้นเมื่อถึงการรับก็จะนำรหัสที่ตรงกับภาคส่งมาถอดรหัส จากนั้นก็นำสัญญาณที่ผ่านการถอดรหัสนั้นไปผ่านวงจรอินพีเกตทำให้ได้ข้อมูลที่เราส่งมา

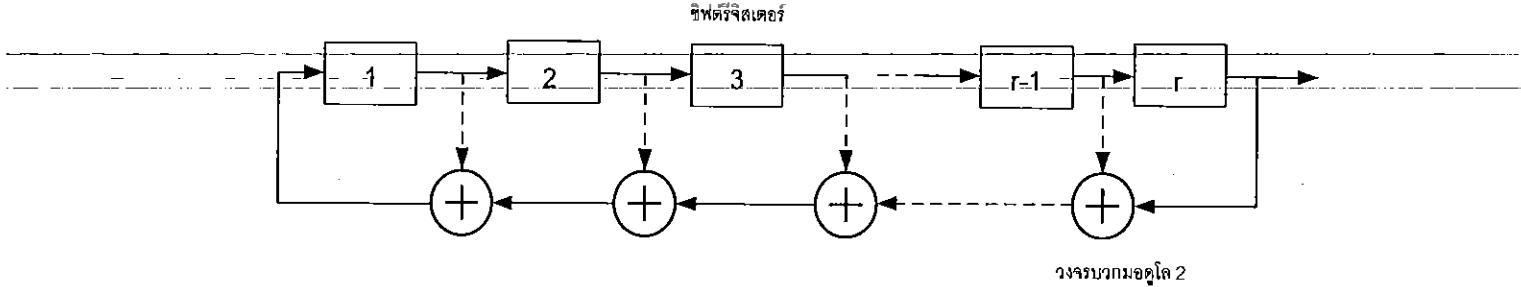
ดังนั้นสิ่งที่สำคัญในการสื่อสารด้วยระบบ CDMA ก็คือรหัส ในการเข้ารหัสและใช้ถอดรหัส โดยที่ภาครับและภาคส่งต้องมีรหัสเดียวกัน จึงสามารถติดต่อสื่อสารกันได้

2.2 รหัสในระบบ CDMA [2]

รหัสในระบบ CDMA เป็นรหัสที่มีลักษณะเฉพาะเช่น PN (Pseudo Noise code) คือ ลำดับสัญญาณ (Sequence) ที่ถูกสร้างขึ้นมาโดยวิธีการที่มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน (Deterministic procedure) ซึ่งรหัสหรือลำดับสัญญาณที่ได้มีคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกับสัญญาณสุ่มมาก การสร้างรหัสประเภทนี้สามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น รหัส m - sequence รหัสโกลด์ (Gold code) และรหัสคาซามิ (Kasami code) เป็นต้น ในระบบสื่อสาร CDMA อาศัยรหัส PN เป็นเครื่องมือสำคัญในการแยกแยะบิตข้อมูลของผู้ใช้แต่ละรายออกจากกัน หรือใช้ระบุหมายเลขของสถานีฐาน ในปัจจุบันรหัสชนิดที่จัดว่าได้รับความสนใจมากเป็นพิเศษคือ วิธีการที่เรียกว่า binary maximum-length-sequence หรือที่เรียกว่า binary m-sequence และรหัสโกลด์ ในโครงการนี้เราจะใช้ m - sequence ในการสร้างแบบจำลอง

รหัส m - sequence

รหัส m - sequence เป็นรหัสที่สร้างขึ้นจากชิฟต์เรจิสเตอร์จำนวนหนึ่งที่มาต่อเนื่องกันแบบอนุกรม โดยที่มีการป้อนกลับของสัญญาณจากชิฟต์เรจิสเตอร์อย่างน้อย 2 ตำแหน่งกลับไปยังที่ขาเข้าของชิฟต์เรจิสเตอร์ตัวแรก พิจารณาปุ่มที่ 2.4 ประกอบ เส้นประหมายถึง ในวงจรสามารถมีการป้อนกลับค่าของชิฟต์เรจิสเตอร์ ณ ตำแหน่งนั้นๆ ได้ ซึ่งพิจารณาพหุนามที่จะนำมาสร้างวงจรและโดยทั่วไปจำนวนและตำแหน่งของการป้อนกลับจะมีบทบาทสำคัญในการกำหนดผลของลำดับสัญญาณ PN ที่ได้

รูปที่ 2.4 โครงสร้างพื้นฐานของวงจรสร้างรหัส m-sequence [2]

คุณสมบัติของรหัส m – sequence [2]

รหัส m - sequence สามารถสร้างลำดับสัญญาณที่มีความยาวสูงสุดได้คือ มีความยาวเท่ากับ

$P = 2^r - 1$ ชิป(chip) เมื่อ r คือจำนวนของชิฟต์เรจิสเตอร์ที่ใช้ ชุดรหัสทุกชุดที่สร้างขึ้นจะมีคุณสมบัติเฉพาะที่เหมือนกันดังต่อไปนี้

คุณสมบัติข้อที่ 1

รหัสหรือลำดับสัญญาณที่ได้จะมีชิปที่มีค่าเป็นหนึ่งมากกว่าชิปที่มีค่าเป็นศูนย์อยู่หนึ่งชิป

เสมอ เช่น $P = 2^4 - 1 = 15$ ชิป จะประกอบด้วยชิปที่มีค่าเป็นหนึ่ง 8 ชิป และมีค่าเป็นศูนย์ 7 ชิป

คุณสมบัติข้อที่ 2

ภายในลำดับสัญญาณแต่ละชุดจะมีช่วงของชิปที่มีค่าเป็นศูนย์หรือหนึ่งต่อเนื่องกันจำนวนหนึ่ง ส่วนที่ต่อเนื่องกันนี้จะเรียกว่า รัน(run) โดยความยาวของแต่ละรันจะมีขนาดที่แตกต่างกันไป สำหรับรหัส m-sequence จะมีคุณสมบัติของรันที่พิเศษคือ จะมีรันของศูนย์และหนึ่งขนาด P ชิป เกิดขึ้นในลำดับสัญญาณทั้งสิ้น $2^{r-(P+2)}$ ครั้ง โดย p มีค่าอยู่ระหว่าง 1 ถึง $r-2$ เมื่อ r คือ จำนวนของชิฟต์เรจิสเตอร์ที่ใช้ในการสร้างลำดับสัญญาณ นอกจากนี้จะมีรันของศูนย์ขนาด $r-1$ จำนวน 1 รัน และรันของหนึ่งขนาด r จำนวน 1 รันเสมอ

คุณสมบัติข้อที่ 3

อัตโนมัติพันธ์(autocorrelation)ของชุดรหัส m-sequence จะมีค่าเท่ากับ -1 เสมอ ซึ่งหาได้

จากนำสัญญาณรหัสชุดเดิมที่มีการเลื่อนไปคูณกับสัญญาณรหัสเดิมที่ไม่ได้ทำการเลื่อน แล้วนำผลคูณที่ได้ของแต่ละตำแหน่งมาอินทิเกรตรวมกันทั้งหมด ผลที่ได้คือค่าอัตโนมัติพันธ์ ทั้งนี้ในการคูณกันนั้นจะกำหนดให้ -1 แทนชิปที่มีค่าเป็นศูนย์ และ 1 แทนชิปที่มีค่าเป็นหนึ่ง ในการหาค่าอัตโนมัติพันธ์นี้จะต้องใช้ลำดับสัญญาณ 2 ชุดที่เหมือนกันแต่อาจมีการเลื่อนชิปของลำดับสัญญาณชุดหนึ่งให้ต่างจากลำดับสัญญาณของอีกชุดหนึ่งด้วยระยะทางต่างๆตามต้องการ

คุณสมบัติข้อที่ 4

เมื่อนำรหัส m - sequence ชุดหนึ่งมาบวกแบบบันโคลู 2 กับรหัสชุดเดิมที่มีการเลื่อนชิปไปจะได้รหัสชุดใหม่ที่มีคุณลักษณะเดียวกันกับรหัสชุดเดิม แต่มีการเลื่อนของชิปไปด้วยจำนวนที่แตกต่างจากการที่สับเปลี่ยนทั้งสองชุด

คุณสมบัติข้อที่ 5

หากพิจารณาค่าของชิฟต์เรจิสเตอร์แต่ละตัว จะ จังหวะเวลาใดเวลาหนึ่ง จะพบว่าค่าหรือสถานะของชิฟต์เรจิสเตอร์เหล่านี้จะมีรูปแบบที่แตกต่างไปจากที่จังหวะเวลาอื่นๆ ทั้งหมดเมื่อพิจารณาภายในช่วงเวลา 1 ความของลำดับสัญญาณ นั้นคือ รูปแบบสถานะของชิฟต์เรจิสเตอร์เหล่านี้จะไม่มีการเกิดซ้ำภายใน 1 ความสัญญาณ อีกทั้งจะไม่เกิดกรณีที่สถานะของชิฟต์เรจิสเตอร์ทุกตัวมีค่าเป็นศูนย์หมด เพราะในสถานะดังกล่าวจะจะไม่สามารถสร้างลำดับสัญญาณขึ้นได้

ดังนั้น ในการสร้างลำดับสัญญาณนั้นจะต้องแน่ใจว่าค่าตั้งต้นของชิฟต์รีจิสเตอร์ทุกตัวมีค่าที่ไม่เป็นศูนย์พร้อมกันหมด

2.3 ระบบ BPSK (Binary Phase Shift Keying)

เราจำเป็นที่จะต้องศึกษาระบบ BPSK เพราะว่าระบบ DSSS-CDMA ที่เราจะนำมาสร้างแบบจำลองนั้นเราอาศัยการ Modulation แบบ BPSK และเราจะนำ BER (Bit Error Rate) ของระบบ BPSK และระบบ DSSS-CDMA นำมาเปรียบเทียบกัน

BPSK (Binary Phase Shift Keying) [3] เป็นการนำข้อมูลบิต 1 แทนด้วยสัญญาณแอมเพลจูดเป็น 1 และข้อมูลบิต 0 แทนด้วยสัญญาณแอมเพลจูดเป็น -1 แล้วนำเอาสัญญาณที่ได้ไปคูณกับสัญญาณพาร์ท $\sin(2\pi f_c t)$ เมื่อ f_c คือความถี่ของสัญญาณพาร์ท หรือ Carrier Frequency ทำให้สัญญาณบิต 1 และบิต 0 มีเฟสต่างกันอยู่ 180°

สัญญาณ BPSK เก็บเป็นสมการได้ดังนี้

$$s(t) = A_c \cos[\omega_c t + D_p m(t)] \quad (2-1)$$

เมื่อ $m(t)$ เป็นสัญญาณข้อมูลที่มีแอมเพลจูดเป็นบวก เมื่อส่งบิต 1 และแอมเพลจูดเป็นลบ เมื่อส่งบิต 0

สัญญาณ BPSK สามารถแสดงให้เห็นว่า เป็นสัญญาณประเภท AM ได้เช่นกัน โดยการกระจาย สมการที่ (2-1) จะได้

$$s(t) = A_c \cos(D_p m(t)) \cos(\omega_c t) - A_c \sin(D_p m(t)) \sin(\omega_c t) \quad (2-2)$$

จากที่สมมติให้ $m(t)$ มีค่า ± 1 จะสามารถครุปได้เป็น

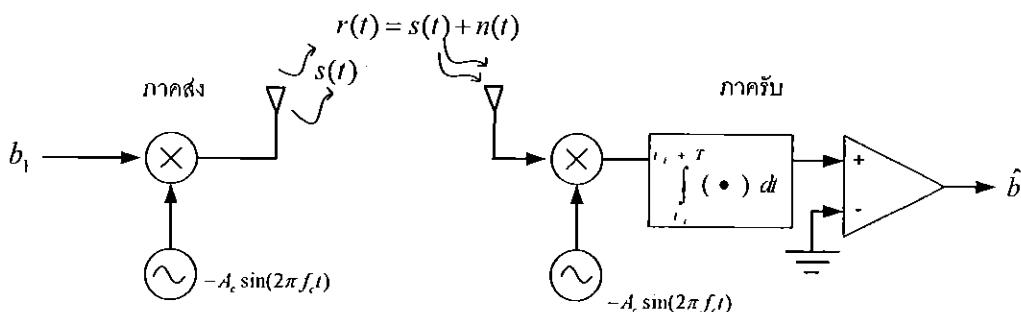
$$s(t) = A_c \cos(D_p) \cos(\omega_c t) - A_c \sin(D_p) m(t) \sin(\omega_c t) \quad (2-3)$$

เพื่อที่จะทำให้การส่งสัญญาณมีประสิทธิภาพมากที่สุด กำลังในส่วนของข้อมูลจำเป็น

จะต้องมีกำลังมากที่สุด ซึ่งทำได้โดยการ ทำให้ $D_p = 90^\circ = \frac{\pi}{2} \text{ rad}$ ซึ่งจะตรงกับตัวชี้มอฉุ่เดต

คิจ托ต (Modulation Index) เท่ากับ 1 ซึ่งสัญญาณ BPSK จะกลายเป็น

$$s(t) = -A_c m(t) \sin(\omega_c t) \quad (2-4)$$

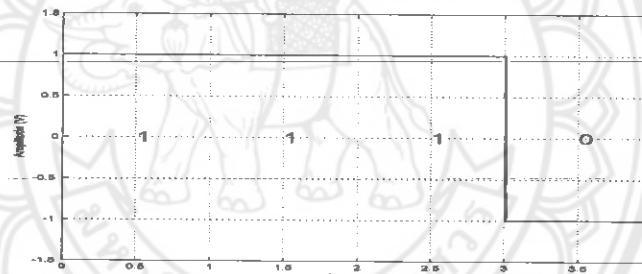

รูปที่ 2.5 โครงสร้างภาครับและภาคส่งของระบบ BPSK

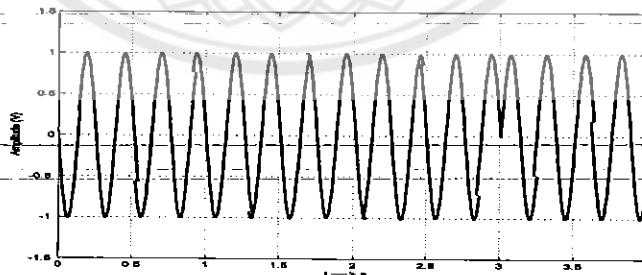
โดยที่ b_1	คือ บิตข้อมูลที่จะส่ง
A_c	คือ แอมเพลจูดที่ใช้ในการ Modulation
f_c	คือ ความถี่พาร์ท หรือ Carrier Frequency
$s(t)$	คือ สัญญาณที่ส่ง
$r(t)$	คือ สัญญาณที่รับได้
$n(t)$	คือ สัญญาณรบกวน
\hat{b}_1	คือ บิตข้อมูลที่รับได้

จากรูปที่ 2.5 เมื่อเราต้องการรับข้อมูลของระบบ BPSK จะทำได้โดยนำสัญญาณที่รับมาไปผ่านวงจร Demodulation ที่มี f_c ตัวเดียวกันกับภาคส่งแล้วนำสัญญาณนี้ไปผ่านวงจร integrator แล้วนำไปผ่านวงจรตัดสินบิตต่อ ว่าเป็นบิต 0 หรือบิต 1

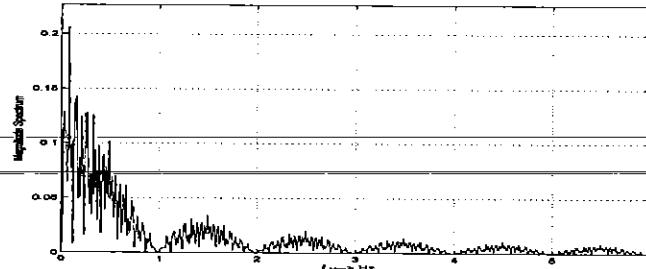
จากทฤษฎีข้างต้นจะแสดงเป็นสัญญาณได้ดังรูปที่ 2.6 จะเห็นได้ว่าสัญญาอนิพุทธจะมีแอมเพลจูดเป็น 1 กับ -1 และได้สัญญาณ BPSK ที่มีการเปลี่ยนเฟสเมื่อมีการเปลี่ยนบิตข้อมูลจาก 1 เป็น -1 หรือจากบิตข้อมูล -1 เป็น 1 จะเห็นได้ว่าเฟสที่เปลี่ยนไปคือ 180° ซึ่งแสดงในรูปที่ 2.7

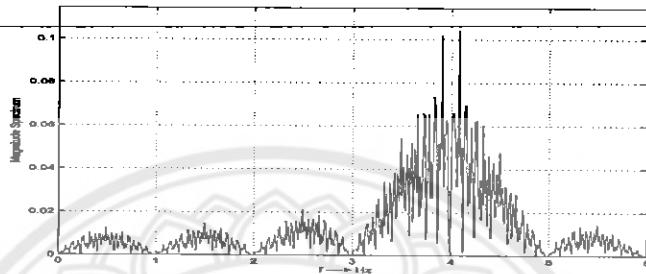
รูปที่ 2.6 บิตข้อมูลที่ต้องการส่ง

รูปที่ 2.7 สัญญาณ BPSK

รูปที่ 2.8 สัญญาณทางความถี่ของข้อมูลที่ต้องการส่ง

รูปที่ 2.9 สัญญาณทางความถี่ของระบบ BPSK

จากรูปที่ 2.8 เป็นสัญญาณทางความถี่ของสัญญาณข้อมูลที่ต้องการส่ง และรูปที่ 2.9 เป็นรูปสัญญาณทางความถี่ของระบบ BPSK จะเห็นว่าสัญญาณทางความถี่ของระบบ BPSK จะมี Bandwidth เพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าของสัญญาณข้อมูล และ Amplitude Spectrum ก็จะลดลงครึ่งหนึ่งซึ่งเป็นไปตาม ทฤษฎี Fourier Transform ของ sinusoid [4]

$$\cos(\omega_c t + \phi) \xrightarrow{\mathcal{F}[\cdot]} \frac{1}{2} [e^{j\phi} \delta(f - f_c) + e^{-j\phi} \delta(f + f_c)] \quad (2-5)$$

จากสมการที่ 2-5 พิจารณา $\cos(\omega_c t + \phi)$ จะเห็นว่าแอมเพลจูดทางความถี่จะลดลงครึ่งหนึ่ง ซึ่งถ้าเรานำรูปที่ 2.8 ไปคูณกับ $\cos(\omega_c t + \phi)$ จะทำให้ได้ผลดังรูปที่ 2.9 เป็นจริงตามทฤษฎี

2.4 การสร้างสัญญาณรบกวน (noise)

สัญญาณรบกวนเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างแบบจำลองเพื่อระบบสื่อสารในทางปฏิบัติ หลักเดียวกันกับสัญญาณรบกวน ในการศึกษาสัญญาณรบกวนนี้เราไม่สามารถทราบได้ว่าที่เวลาใดๆ จะมีสัญญาณรบกวนมากน้อยเท่าใด เราจึงศึกษาคุณสมบัติทางสถิติมาเกี่ยวกับข้องในการสร้างสัญญาณรบกวน ให้กับแบบจำลอง เพื่อให้จงต่อการศึกษาระยะให้สัญญาณรบกวนเป็นแบบ Additive White Gaussian Noise (AWGN)

Additive White Gaussian Noise Process [4]

นิยาม สัญญาณสุ่ม $x(t)$ ที่เป็น AWGN จะต้องมีค่า Power Spectral Density (PSD) เป็นค่าคงที่ทุกๆ ความถี่ นั่นคือ

$$\mathcal{P}(f) = \frac{N_0}{2} \quad (2-6)$$

เมื่อ N_0 คือจำนวนน้ำกากๆ มีหน่วยเป็น Watt/Hz

The autocorrelation function ของ AWGN ต้องเป็นสัญญาณที่ได้จากการแปลง inverse Fourier transform ของสมการที่ (2-6) จะได้เป็น

$$R_x(\tau) = \frac{N_0}{2} \delta(\tau) \quad (2-7)$$

AWGN จะเป็นการกระจายตัวทางสถิติแบบ Gaussian เราสามารถเขียนเป็นสัญลักษณ์ได้เป็น $\mathcal{N}(\mu, \sigma^2)$ ดังรูปในภาคผนวก(ก) รูปที่ 3 ก.

เมื่อ $\mathcal{N}(\mu, \sigma^2)$ คือ พิกัดความหนาแน่นของความน่าจะเป็นที่มีการกระจายตัวแบบปกติโดยมีค่าเฉลี่ย(mean) เท่ากับ μ และค่าความแปรปรวน (variance) เท่ากับ σ^2

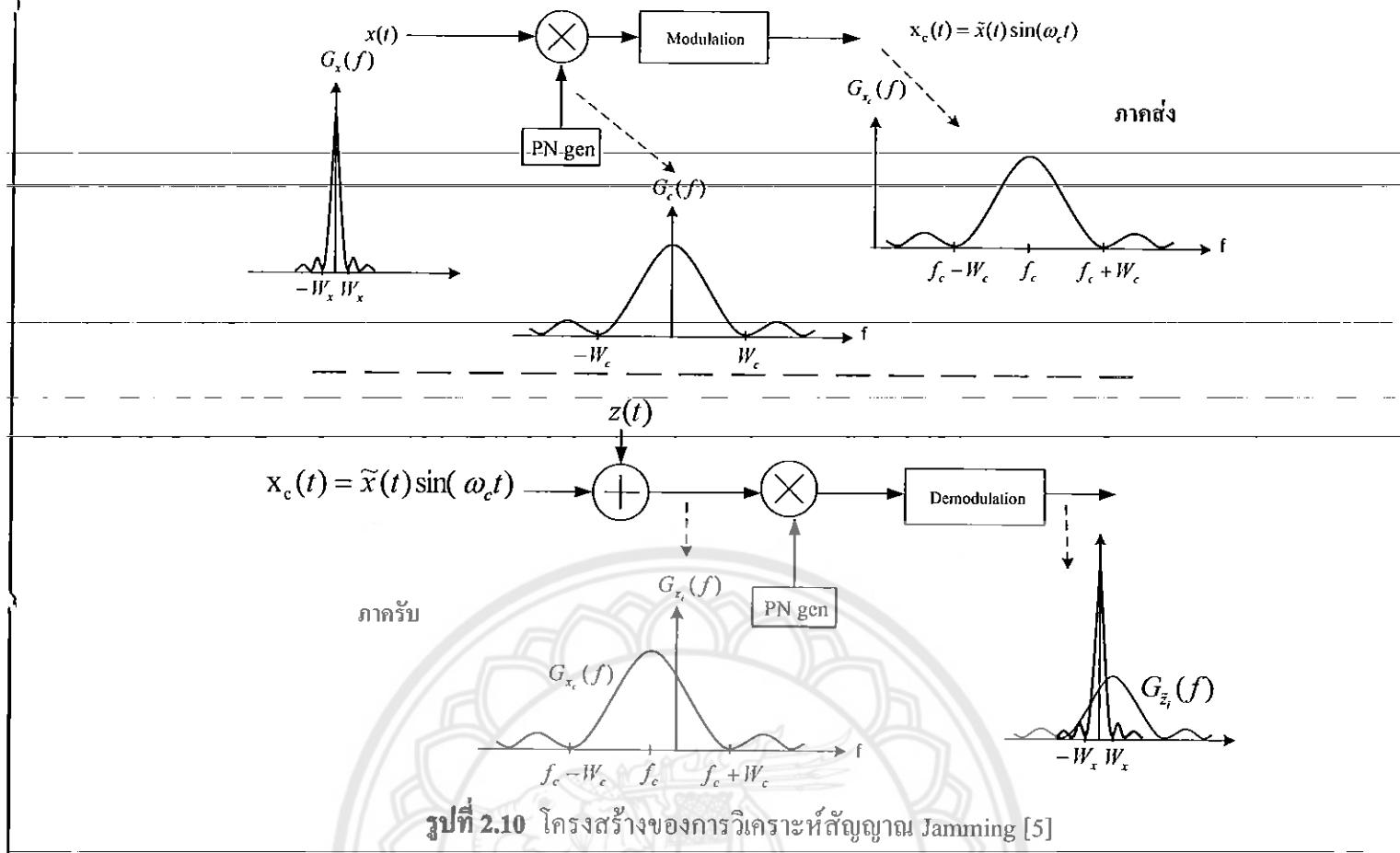
2.5 การ Jamming ของสัญญาณ

เป็นการนำสัญญาณ BPSK เข้ามา Jamming กับระบบ CDMA ที่เราสนใจและวิเคราะห์ว่าจะทำให้ประสิทธิภาพของระบบ DSSS-CDMA ลดลงมากน้อยเพียงใดและสามารถนำเอาระบบหั่งสองมาใช้งานร่วมกันได้หรือไม่ในย่านความถี่เดียวกัน โดยอาศัยทฤษฎี Fourier Series [4] เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ Spectrum ของสัญญาณ Jamming ดังสมการนี้

$$c_n = \frac{1}{T_0} \int_0^{T_0} w(t) e^{-jn\omega_0 t} dt \quad (2-8)$$

จากสมการที่ (2-8) ให้ $w(t)$ เป็นสัญญาณทางเวลาของรหัสในระบบ DSSS-CDMA และ c_n เป็นองค์ประกอบทางความถี่ของรหัส

เราอาจอาศัยรูปที่ 2.10 ในการวิเคราะห์การ Jamming ดังที่จะกล่าวต่อไป

รูปที่ 2.10 โครงสร้างของการวิเคราะห์สัญญาณ Jamming [5]

จากรูปที่ 2.10 เป็นโครงสร้างของการวิเคราะห์สัญญาณ Jamming โดยที่ให้ $x(t)$ เป็นสัญญาณข้อมูลที่เราต้องการส่ง แล้ว $G_x(f)$ เป็นสัญญาณทางความถี่ของข้อมูล จากนั้นนำสัญญาณนี้ไปทำการคูณกับรหัสทำให้ Spectrum ของสัญญาณข้อมูลมีการแพร่กระจายออกตาม $G_c(f)$ ซึ่งมีความถี่หลักอยู่ที่ศูนย์ แล้วเราจะทำการ Modulation ไปที่ความถี่ที่ใช้ส่งคือ f_c แล้วส่งสัญญาณนี้ออกไป เมื่อถึงภาครับสัญญาณที่เราส่งมาก็จะมีสัญญาณ Jamming คือ $z(t)$ รวมมาด้วยกัน ซึ่งหลังจากนั้นก็นำเอาสัญญาณนี้ไปคูณรหัสแล้ว Demodulation จะทำให้ได้สัญญาณเดิมออกมานี้ ความถี่ศูนย์ ส่วนสัญญาณ Jamming เมื่อผ่านการคูณด้วยรหัส ทำให้ความถี่ของสัญญาณ Jamming นี้ถูกแบ่งกระจายออก เราจึงสนใจแอนพลิจูดของสัญญาณ Jamming ที่ความถี่ศูนย์ซึ่งค่าแอนพลิจูดของสัญญาณ Jamming นี้จะได้จากการแปลง Fourier series ของรหัสตามสมการที่ (2-8) เราจะใช้โครงสร้างนี้ในการศึกษาต่อไปในบทดังไป

จากทฤษฎีที่กล่าวมาเราจะมีการศึกษาต่อไปในบทที่ 3 เพื่อที่จะนำมาสร้างแบบจำลองที่ถูกต้องและนำผลการทดลองไปวิเคราะห์ต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินโครงการ

จากการที่เราศึกษาทฤษฎีในบทที่ 2 แล้ว จะได้นำเอาความรู้มาใช้ในการดำเนินการทำโครงการนั้นๆ ข้อถัดไปในบทที่ 3 ตามลำดับ เมื่อสร้างแบบจำลองเสร็จแล้ว จึงทำการทดสอบ ซึ่งจะแสดงในบทที่ 4 ต่อไป โดยในบทที่ 3 นี้ จะทำการสร้างรหัส PN Code สร้างสัญญาณรบกวน สร้างระบบ CDMA-1 รายผู้ใช้เทียบกับ BPSK-สร้างระบบ CDMA สำหรับพัฒนารายผู้ใช้และการ Jamming ตามลำดับ

3.1 การสร้าง PN Code ที่จะนำมาใช้ในระบบ DSSS-CDMA

PN Code เป็นรหัสที่มีลำดับสัญญาณที่มีคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกับสัญญาณสุ่มมากในโครงการนี้เราจะสร้างรหัส โดยใช้วิธี m-sequence

เราสามารถสร้าง Code ที่มีความยาวได้ดังนี้คือ

$$P = 2^r - 1 \quad ; r = 2, 3, 4, \dots \quad (3-1)$$

โดยที่ P คือความยาวของรหัส

r คือจำนวนชิฟร์จีสเตอร์ที่ใช้

จากสมการที่ (3-1) ความยาวของรหัสที่เป็นไปได้มีดังนี้ เช่น ความยาวของรหัสเท่ากับ 3 มิต เมื่อ $r = 2$ และความยาวของรหัสเท่ากับ 7 เมื่อ $r = 3$ เป็นต้น จะเห็นว่าความยาวของรหัสขึ้นอยู่กับสมการที่ (3-1) และการสร้างรหัส โดยวิธี m-sequence นี้ จะมีวิธีการสร้างที่แน่นอนและเป็นรูปแบบซึ่งการสร้างรหสนี้เราจะแสดงให้คุณเป็นตัวอย่างต่อไป

วิธีการสร้างรหัส m-sequence

กำหนดให้ $x^{2^r-1} + 1$ เป็นพนูนตามตั้งต้น แล้วหาพนูนที่มีดีกรี r ที่หารพนูนตามตั้งต้นได้ลงตัว จากนั้นก็นำพนูนนั้นไปเปลี่ยนเป็นวงจร เพื่อที่จะเข้ากระบวนการสร้างลำดับของรหัส จำนวนบิตของรหัสที่ได้จะเป็นไปตามสมการที่ (3-1) โดยที่เรายกตัว r ที่สมการตัวตั้งเท่าไร ก็ต้องแทนค่า r ในสมการที่ (3-1) เท่านั้น เมื่อเราได้รหัสแล้ว เราสามารถนำรหัสที่ได้ไปสร้างเป็นรหัสใหม่ได้จำนวน P รหัส เช่น $r = 3$ สร้างรหัสได้ 7 รหัส เป็นต้น ตามสมการที่ (3-1) ซึ่งได้จากการเลื่อนของรหัสตัวแรกนั้นเอง โดยที่เลื่อนไปจนจะซ้ำกับรหัสเดิม จะเห็นว่าจะเลื่อนได้ $P - 1$ ครั้ง

ตัวอย่าง $r = 3 \quad x^{2^r-1} + 1 = x^7 + 1$ จะสร้างรหัสได้ $2^3 - 1 = 7$ บิต

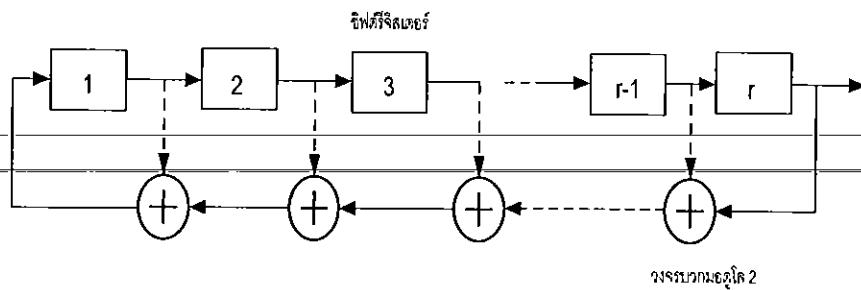
$$\begin{array}{r}
 x^4 + x^3 + x^2 + 1 \\
 \hline
 x^3 + x^2 + 1 \overline{) x^7} & +1 \\
 \underline{x^7 + x^6 + x^4} \\
 x^6 + x^4 \\
 \underline{x^6 + x^5 + x^3} \\
 x^5 + x^4 + x^3 \\
 \hline
 x^5 + x^4 + x^2 \\
 \hline
 x^3 + x^2 + 1 \\
 \hline
 x^3 + x^2 + 1 \\
 \hline
 0
 \end{array}$$

จะเห็นได้ว่าพหุนาม $x^3 + x^2 + 1$ สามารถหาร $x^7 + 1$ ได้ลงตัว โดยได้ผลหารเท่ากับ $x^4 + x^3 + x^2 + 1$ ดังนั้น พหุนาม $x^3 + x^2 + 1$ สามารถนำไปใช้ในการสร้างรหัส PN Code ที่มีความยาว 7 บิตได้

$$\begin{array}{r}
 x^4 + x^3 + x^2 + x + 1 \\
 \hline
 x^3 + x + 1 \overline{) x^7} & +1 \\
 \underline{x^7 + x^5 + x^4} \\
 x^5 + x^4 \\
 \underline{x^5 + x^3 + x^2} \\
 x^4 + x^3 + x^2 \\
 \hline
 x^4 + x^2 + x \\
 \hline
 x^3 + x + 1 \\
 \hline
 x^3 + x + 1 \\
 \hline
 0
 \end{array}$$

จะเห็นได้ว่าพหุนาม $x^3 + x + 1$ สามารถหาร $x^7 + 1$ ได้ลงตัว โดยได้ผลหารเท่ากับ $x^4 + x^3 + x^2 + x + 1$ ดังนั้น พหุนาม $x^3 + x + 1$ สามารถนำไปใช้ในการสร้างรหัส PN Code ที่มีความยาว 7 บิตได้

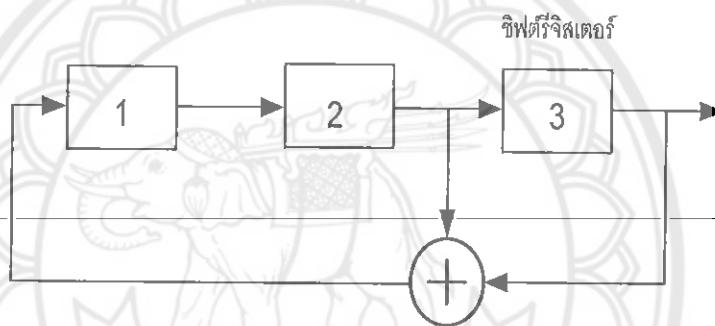
เมื่อเราได้พหุนามที่เหมาะสมแล้วเราสามารถนำมารเขียนเป็นวงจรเพื่อสร้างเป็นรหัสได้

รูปที่ 3.1 โครงสร้างพื้นฐานของวงจรสร้างรหัส m-sequence [2]

เราสามารถนำพหุนามที่หนาสามนาสร้างรูปโครงสร้างในรูปที่ 3.1 ได้โดยพิจารณาดีกรีของสมการคั่งจะแสดงในตัวอย่างดังนี้

เช่น $x^3 + x^2 + 1$ เราสามารถนำพหุนามที่ได้มาเขียนเป็นโครงสร้างได้

รูปที่ 3.2 โครงสร้างของวงจรสร้างรหัส m-sequence จากพหุนาม $x^3 + x^2 + 1$ [6]

จากรูปที่ 3.2 สร้างจากพหุนามที่มีดีกรี 2 และ 3 จึงทำให้ชิฟต์เรจิสเตอร์ที่ 2 และ 3 มีการป้อนกลับ

เมื่อเราได้รูปโครงสร้างในการสร้างรหัส แล้วให้เรากำหนดค่าเริ่มต้น โดยให้เป็นได้ตามคุณสมบัติของรหัสที่จะสร้าง

ตารางที่ 3.1 การสร้าง PN Code โดยวิธี m-sequence

State	Box 1 คือ	Box 2 คือ	Box 3 คือ	Code คือ
	Box 2 \oplus Box 3	Box 1	Box 2	Box 3
	ของ State ก่อนหน้า เริ่ม 1	ของ State ก่อนหน้า เริ่ม 1	ของ State ก่อนหน้า เริ่ม 1	ของ State ก่อนหน้า
1	0	1	1	1
2	0	0	1	1
3	1	0	0	1
4	0	1	0	0
5	1	0	1	0
6	1	1	0	-1
7	1	1	1	0
8	0	1	1	1

จากตารางเราสามารถอ่านค่าบิตของรหัสจากค่าขึ้นบนเริ่มจาก State ที่ 7 ถึง State ที่ 1 จากตารางจะทำการป้อนกลับเพียง 7 State ก็เพียงพอแล้ว เพราะถ้ามีการป้อนกลับต่อไปก็จะทำให้ได้ลำดับเดิม ซึ่งลำดับที่ได้จะเป็นค่าบิต ดังนั้นรหัสคือ 0100111 แล้วนำไปใช้กับคุณสมบัติทั้ง 5 ข้อในบทที่ 2 แล้วก็ต้อง

ในการเขียนโปรแกรมให้ $x^3 + x^2 + 1$ สร้างเป็นลำดับ [7] คือ [1 1 0 1] และนำไปใส่ในโปรแกรม เพื่อที่จะสร้างรหัสให้เร็วขึ้นและไม่ผิดพลาดในกระบวนการสร้างรหัส

จากนั้นเราจะได้รหัสที่นำไปจัดลงในระบบ DSSS-CDMA ในแบบจำลองเราจะใช้รหัส 15 บิต รหัส 31 บิตและ รหัส 63 บิต โดยใช้โปรแกรมสร้างขึ้นมา

ถ้าต้องการสร้างรหัส 15 บิต จะได้พหุนามคือ $x^4 + x^3 + 1$ จะได้ลำดับ คือ [1 1 0 0 1] และนำไปใส่ในโปรแกรม จะทำให้ได้รหัสหนึ่งรหัสแล้ว เรานำรหัสด่วนมาสร้างเป็นรหัสใหม่ โดยการเลื่อน ถ้ามีรหัส 15 บิต และสามารถเลื่อนเพื่อสร้างเป็นรหัสใหม่ จะได้รหัสทั้งหมด 15 ตัว ดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 รหัสและค่า Autocorrelation

จำนวนชิปที่เลื่อน	ลำดับสัญญาณ	Autocorrelation
0	000100110101111	15
1	100010011010111	-1
2	110001001101011	-1
3	111000100110101	-1
4	11100010011010	-1
5	01110001001101	-1
6	10111000100110	-1
7	01011100010011	-1
8	10101110001001	-1
9	11010111000100	-1
10	01101011100010	-1
11	00110101110001	-1
12	10011010111000	-1
13	01001101011100	-1
14	00100110101110	-1
15	00010011010111	15

จากตารางที่ 3.2 จะได้รหัสที่สามารถนำมาใช้ในแบบจำลองได้ 15 รหัส เพราะถ้าเลื่อนไปอีก ก็จะทำให้รหัสซ้ำเดิม อีก จะเห็นว่าถ้าเลื่อน 15 บิต จะทำให้รหัสที่ได้เท่ากับรหัสที่ยังไม่มีการเลื่อน เราจึงนำรหัสที่เลื่อนจำนวนชิปที่ 0-14 ได้ 15 รหัสนำไปใช้ในแบบจำลอง

3.2 การสร้างสัญญาณรบกวนเพื่อนำไปใช้ในแบบจำลอง

จากการศึกษาในบทที่ 2 เราจะใช้สัญญาณรบกวน (noise) ที่เป็น AWGN ใน การสร้างแบบจำลอง เพราะเป็นสัญญาณที่มี Power ที่เป็นค่าคงที่ ในโปรแกรมเรามีคำสั่งที่จะสร้างสัญญาณสุ่มคือ randn จะได้คุณสมบัติ $\mathcal{N}(\mu, \sigma^2) = \mathcal{N}(0,1)$ คือจะมี Power เท่ากับ 1 Watt

ซึ่ง Power หาได้ดังนี้

$$Power = \mu^2 + \sigma^2 \quad [\text{Watt}]$$

ถ้าต้องการเปลี่ยน Power เราต้องใช้ทฤษฎีทางสถิติเข้ามาใช้ คือหาทฤษฎีที่จะนำเปลี่ยนค่าของ μ หรือ σ แต่ในที่นี่เราให้ μ มีค่าเป็น 0 และเราจะเปลี่ยนเฉพาะค่าของ σ

ทฤษฎีทางสถิติคือใช้ คุณสมบัติของค่า Variance [8]

กำหนดให้มีสัญญาณสุ่ม X ที่มีค่า Expected $E[X] = \mu_x$

และ Variance $Var[X] = E[(X - \mu_x)^2]$

1. ถ้า X เป็นสัญญาณที่มีค่าเท่ากับ a จะได้ $Var[X] = 0$

2. ถ้า $Y = X + b$ จะได้ Variance คือ $Var[Y] = Var[X]$

3. ถ้า $Y = aX$ จะได้ Variance คือ $Var[Y] = a^2 Var[X]$

จะเห็นได้ว่ามีทฤษฎีข้อที่ 3 ในกรณันมาใช้ในแบบจำลอง

การสร้างสัญญาณรบกวนก็เป็นสิ่งสำคัญเพื่อที่จะทำให้เรานำค่าที่ถูกต้องของสัญญาณรบกวนนี้ไปใช้ในการทดลอง

กำหนดให้มีสัญญาณ $n(t)$ เรายา $P(f)$ ได้ $\frac{N_0}{2}$ มีหน่วยเป็น Watt/Hz

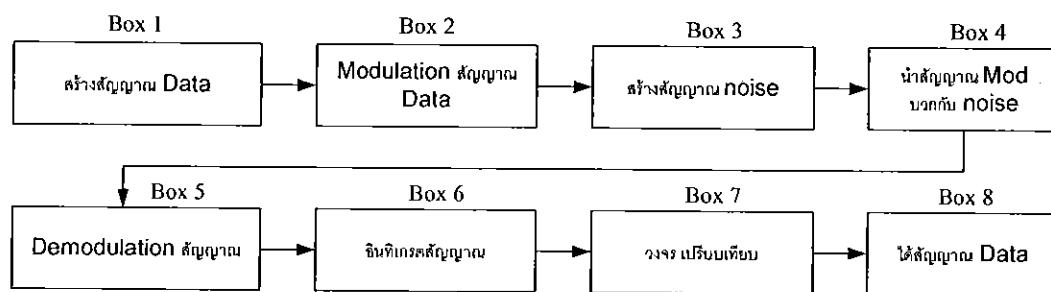
เราต้องการสัญญาณรบกวนที่มีหน่วยเป็นวัตต์ ในโปรแกรมเมทแล็ปจากคำสั่ง randn จะทำให้เราได้ N_0 Watt/Hz ถ้าจะเปลี่ยนหน่วยให้เป็นวัตต์ตามที่เราต้องการจะต้องนำค่าของสัญญาณรบกวนนั้นมาคูณกับ ความถี่ในการสุ่ม (Sampling Frequency) ด้วย เพราะถ้าใส่ค่าที่เราต้องการในทางความถี่จะทำให้ค่านั้นกระจายออกกว้างเท่ากับ ความถี่ในการสุ่ม (Sampling Frequency) เพื่อที่จะได้ค่าที่ถูกต้องเรางึงได้ [9]

$$\text{Noise} = \sigma^2 = \frac{N_0 * f_s}{2} \quad [\text{Watt}] \quad (3-2)$$

จะทำให้ได้สัญญาณรบกวนที่เราต้องการคือ $\text{Noise} = \frac{N_0 * f_s}{2}$ ที่มีหน่วยเป็นวัตต์ ที่จะนำไปใช้ในแบบจำลอง

3.3 การสร้างแบบจำลองของระบบ BPSK และวิเคราะห์ประสิทธิภาพ(BER)

จากระบบ BPSK เราจะสร้างแบบจำลองดังรูปโครงสร้างรูปที่ 3.3

รูปที่ 3.3 โครงสร้างการสร้างแบบจำลองของระบบ BPSK

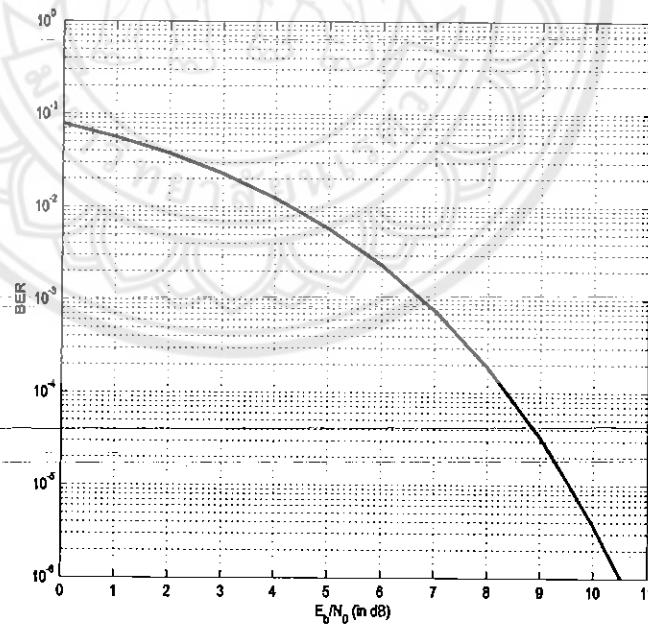
จากรูปที่ 3.3 เรายจะทำการสร้างแบบจำลองตามขั้นตอนดังนี้ เริ่มจาก Box 1 จะสร้างสัญญาณ Data ที่มีค่าบิต 0 และ 1 ออกมากี่จำนวนไกล์เดียวกันเนื่องจากระบบสื่อสารดิจิตอล จะผ่าน Box ของการบีบอัดข้อมูลทำให้ได้สัญญาณบิต 0 และ 1 ที่มีจำนวนมิติไกล์เดียวกัน เมื่อถึง Box 2 นำสัญญาณที่ได้ไป Modulation ที่มี carrier frequency เท่ากับ 100 Hz จากนั้นเข้า Box 3 สร้างสัญญาณ noise ที่ทำให้ได้ค่า SNR = 0 แล้วนำค่า noise ที่ได้ไปบวกกับ สัญญาณที่ Modulation ใน Box 4 จากนั้นเรานำสัญญาณใน Box 4 มาผ่านแบบจำลองที่เป็นภาครับของระบบ BPSK ที่ Box 5 คือนำมา Demodulation ได้สัญญาณที่ BaseBand ไปผ่านวงจรอินฟิเกրต แล้วนำสัญญาณนี้ไปผ่านวงจรเบรีเยนเทียบทามให้ได้ผลที่ได้ของแบบจำลอง แล้วทำ Box 1 จนถึง Box สุดท้ายใหม่ เพียงเปลี่ยนค่าของ SNR ใน Box ที่ 3 ให้มีค่า SNR เป็น 2, 3 จนถึง 12 dB แล้วจะได้ BER ของแบบจำลอง

ในทางทฤษฎี การคำนวณหา Bit Error Rate (BER) [4]

$$P_e = Q\left(\sqrt{\frac{2E_b}{N_0}}\right) \quad (3-3)$$

โดยที่ E_b คือ พลังงานเฉลี่ยต่อการส่งข้อมูล 1 บิต

จากนั้นเราก็ทำการ Plot BER ของ BPSK จะได้ดังรูปที่ 3.4

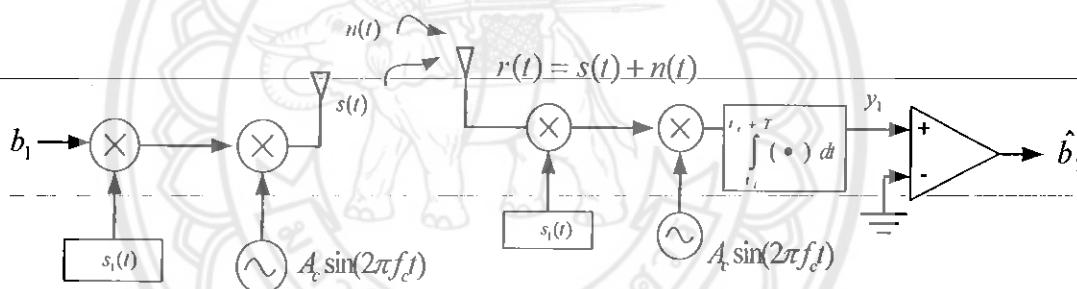
รูปที่ 3.4 BER ของระบบ BPSK

จากรูปที่ 3.4 เป็นค่าของ Probability of bit error หรือ BER ของระบบ BPSK ที่มีการเปรียบเทียบเมื่อมีการเปลี่ยน SNR ของระบบ ซึ่งเมื่อระบบมี SNR ที่สูงก็จะทำให้ความน่าจะเป็นที่จะทำให้เกิดบิตผิดพลาดน้อยลง ถ้าเราสังเกตจากรูปที่ 3.4 ที่ได้จากการถ่ายทอด SNR เท่ากับ 7 dB จะมี BER เท่ากับ 7×10^{-4} เมื่อมาสังเกตที่ 10 dB จะมี BER เท่ากับ 2×10^{-6} ซึ่งจะเห็นว่ามีค่าน้อยลง ทำให้ระบบมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น

เมื่อเราได้ BER แล้ว เราจะนำค่า BER ของ BPSK ไปเปรียบเทียบกับ BER ของระบบ CDMA ต่อไป

3.4 การสร้างแบบจำลองของระบบ DSSS-CDMA ของผู้ใช้รายเดียวและวิเคราะห์ BER เมื่อเทียบกับระบบ BPSK

ในการสร้างแบบจำลองของระบบ DSSS-CDMA จะเริ่มจากการพิจารณาโครงสร้างของระบบ ดังรูปที่ 3.5 ก่อน แล้วเราจะทำการสร้างแบบจำลอง แต่ละตัวจากชิ้นไปตามมือตามลำดับ เมื่อเราสร้างแบบจำลองเสร็จแล้วให้เราทำการทดลองแล้วเทียบกับทฤษฎี

รูปที่ 3.5 วงจรภาครับและภาคส่งของระบบ DSSS-CDMA เมื่อนี้ผู้ใช้ 1 ราย

จากทฤษฎีที่ใช้การ Modulation และ Demodulation ด้วยสัญญาณ $A_c \sin(2\pi f_c t)$ จะได้ $-A_c \sin(2\pi f_c t)$ เมื่อส่งบิต 1 และ $A_c \sin(2\pi f_c t)$ เมื่อส่งบิต 0 แต่ในโครงงานนี้เราจะให้สัญญาณที่ส่งบิต 1 คือ $A_c \sin(2\pi f_c t)$ และส่งบิต 0 คือ $-A_c \sin(2\pi f_c t)$ ซึ่งสามารถกำหนดให้ $A_c \sin(2\pi f_c t)$ เป็นตัว Modulation และ Demodulation แทน ซึ่งจะไม่มีผลต่อประสิทธิภาพของระบบ เพราะทั้งสองวิธีนี้ต่างก็มีมุนเฟสต่างกัน 180° เท่ากัน

จากภาคผนวก(ก) ในสมการที่ (13ก.) จะได้

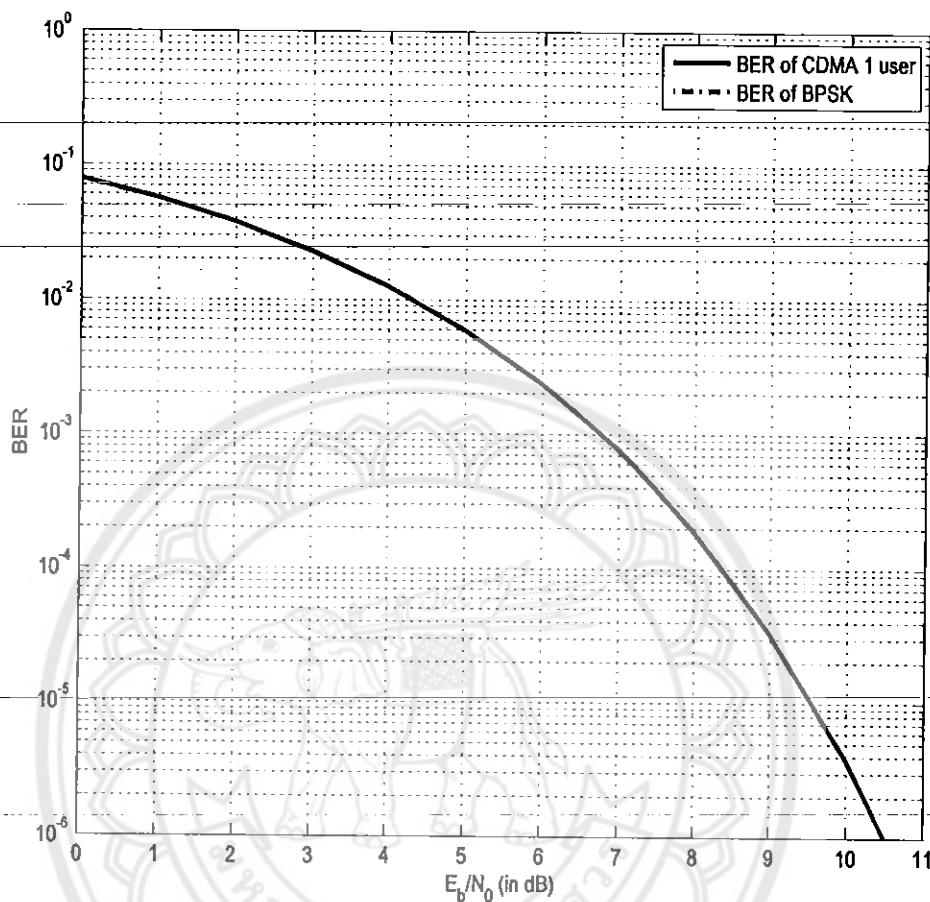
$$P_1 = Q\left(\frac{A_1}{\sigma}\right) \quad (3-4)$$

โดยที่ P_1 คือ BER ของผู้ใช้รายที่ 1

A_1 คือ แอมเพลจูดที่ส่งออกของผู้ใช้รายที่ 1

σ คือ ค่าความแปรปรวนของสัญญาณรบกวน

เมื่อเราได้ BER ของระบบ DSSS-CDMA สำหรับผู้ใช้รายเดียวแล้วให้เรานำค่าของ BER ที่ได้นี้ไปเปรียบเทียบกับ BER ของระบบ BPSK จะได้ดังรูปที่ 3.6

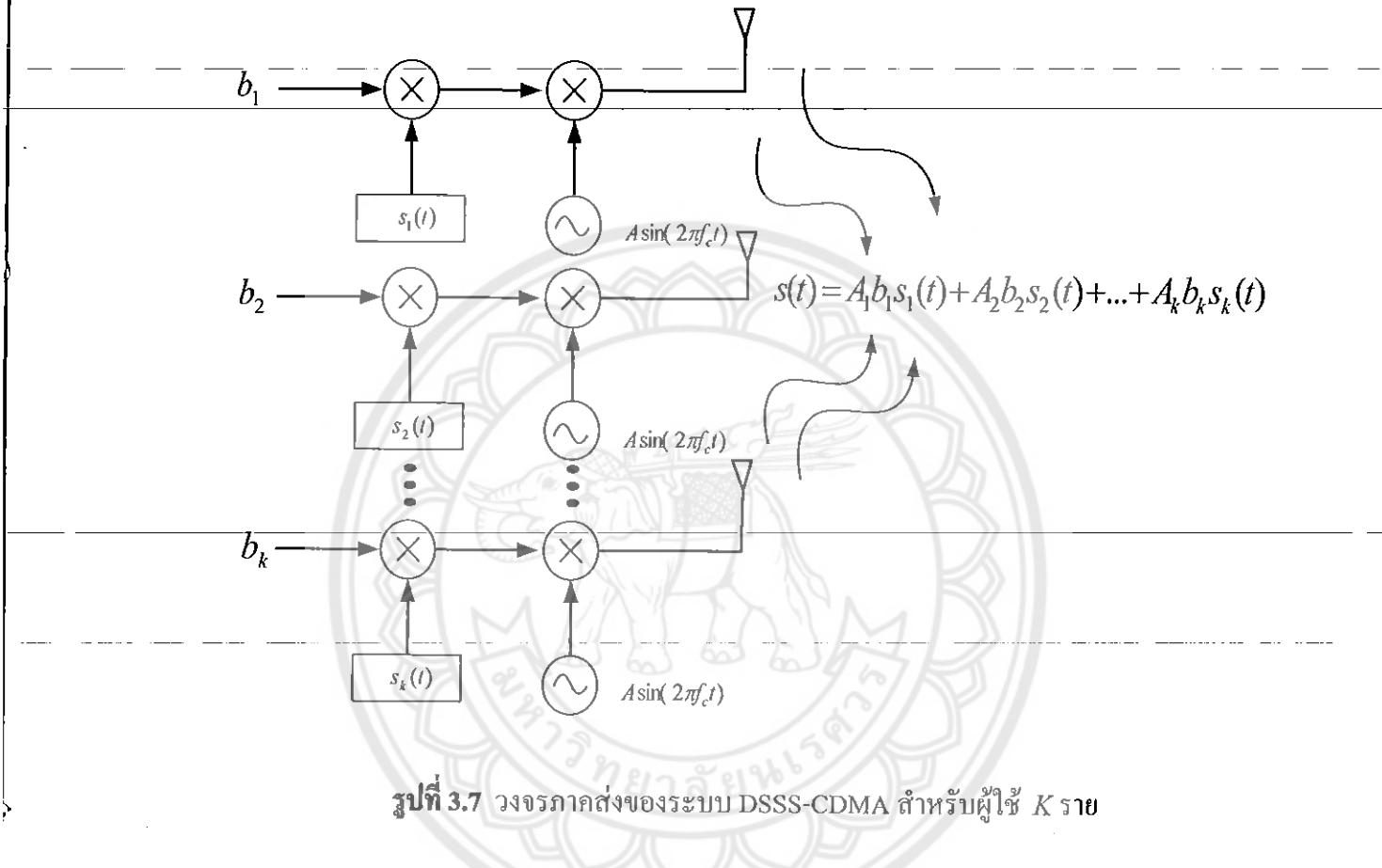

รูปที่ 3.6 BER ของระบบ DSSS-CDMA สำหรับผู้ใช้รายเดียวและ BPSK

จากรูปที่ 3.6 จะเห็นว่าค่าของ BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีผู้ใช้รายเดียวแล้ว BER ของระบบ BPSK จะมีค่าที่เท่ากัน ซึ่งจะเห็นได้จากการฟ่วงเป็นเส้นเดียวกัน เมื่อเราทราบ BER ของระบบทั้งสองแล้วเราสามารถที่จะนำไปทดสอบเพื่อให้ทราบว่าทฤษฎีที่กล่าวมาเป็นจริง ในการทดสอบที่ 10 dB เราต้องทำการทดสอบที่มากพอถึงจะได้ผลตามทฤษฎี ซึ่งจะเห็นว่าตามทฤษฎีจะมีการส่งและรับข้อมูล 1 ล้านบิตถึงจะเกิดมิตรภาพลดลง 2 บิต ถ้าต้องการค่าที่แน่นอนควรทำการทดสอบส่งและรับบิตข้อมูลให้มีจำนวนมากกว่าทฤษฎี

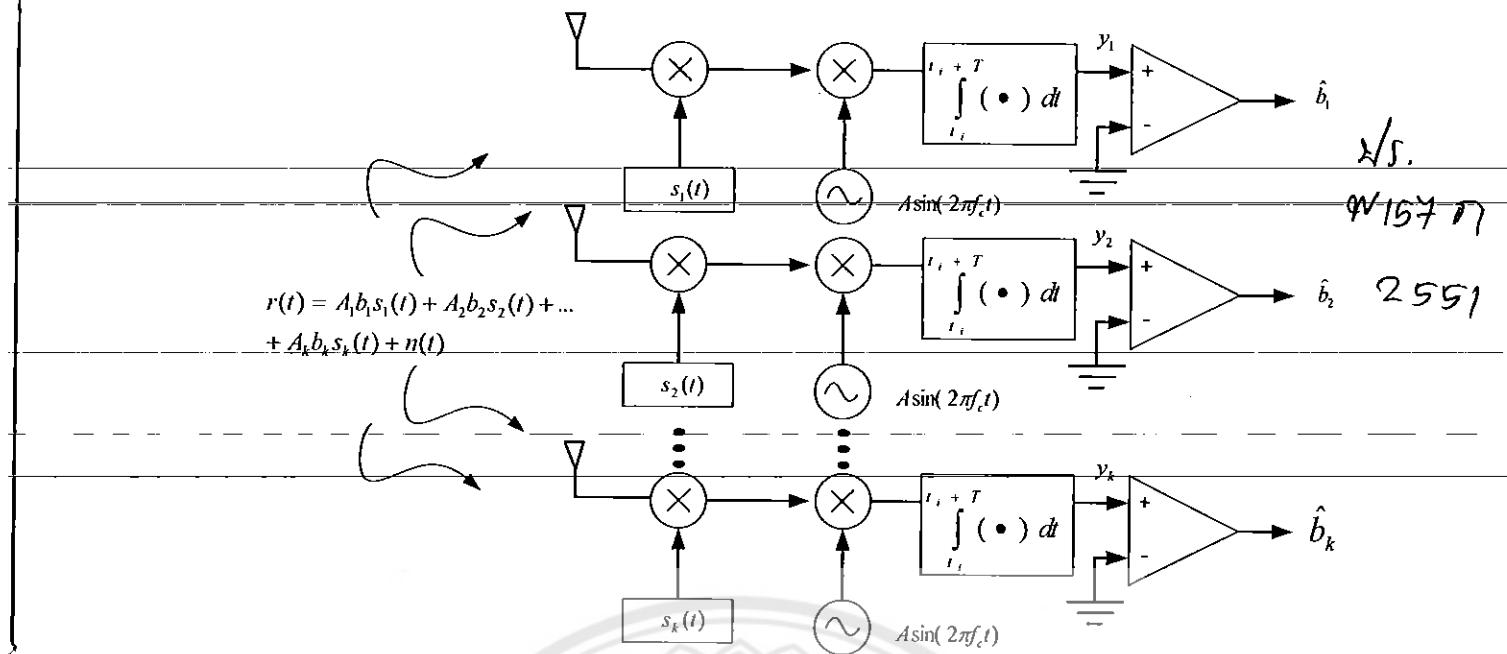
3.5 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีผู้ใช้หลายราย

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีผู้ใช้หลายราย จะพิจารณาจำนวนผู้ใช้ 1-รายผู้ใช้ก่อนแล้วจึงเพิ่มจำนวนรายผู้ใช้เป็น 2-รายผู้ใช้ และ 3-รายผู้ใช้ ตามลำดับแล้วน้ำใจวิเคราะห์ เปรียบเทียบเพื่อให้ได้สูตรของ BER ของระบบ CDMA สำหรับจำนวนรายผู้ใช้ใดๆ ได้

รูปที่ 3.7 วงจรภาคส่งของระบบ DSSS-CDMA สำหรับผู้ใช้ K ราย

จากรูปที่ 3.7 เป็นภาคส่งของระบบ DSSS-CDMA ที่มีจำนวนผู้ใช้ K ราย โดยแต่ละสัญญาณจะนำข้อมูลมาคูณกับรหัสก่อนแล้วจึงทำการ Modulation ในที่ความเดียวกันกับผู้ใช้รายอื่นๆ

รูปที่ 3.8 วงจรภาครับของระบบ DSSS-CDMA สำหรับผู้ใช้ K ราย

จากรูปที่ 3.8 เป็นรูปของระบบห้องภาครับของระบบ DSSS-CDMA โดยแมตช์ฟิลเตอร์กำหนดให้สัญญาณที่รับได้ $r(t)$ มีค่าเท่ากับผลรวมของสัญญาณของผู้ใช้ทั้งหมด K ราย บวกด้วยสัญญาณรบกวน $n(t)$ เรายาให้

$$r(t) = \sum_{k=1}^K A_k \sum_{i=-\infty}^{\infty} b_k(i) s_k(t)(t-iT) + n(t) \quad (3-5)$$

โดย

A_k แทนแอมเพลจูดที่ใช้สำหรับส่งบิตข้อมูลของผู้ใช้รายที่ k

$b_k(i)$ แทนค่าบิตข้อมูลของผู้ใช้รายที่ k บิตที่ i ซึ่งมีได้สองระดับคือ ± 1

$s_k(t)$ แทนรูปสัญญาณของรหัสแพร (spreading waveform) ของผู้ใช้รายที่ k

$n(t)$ แทนสัญญาณรบกวน AWGN ที่มีค่าเฉลี่ยเป็น 0 และค่าความแปรปรวนเท่ากับ σ^2

$\rho_{jk} = \int_0^T s_j(t)s_k(t)dt$ คือค่าสหสมันพันธ์ (Autocorrelation) ระหว่างรหัสของผู้ใช้รายที่ j และรหัสของผู้ใช้รายที่ k

3.5.1 พิจารณาสมการผู้ใช้ 1 ราย ที่ผ่านแมตช์ฟิลเตอร์แล้ว

$$y_1 = A_1 b_1 + n_1 \quad (3-6)$$

เราได้พิจารณาไปในสมการที่ (3-4) แล้วได้

$$P_1 = Q\left(\frac{A_1}{\sigma}\right) \quad (3-7)$$

3.5.2 พิจารณาสมการผู้ใช้ 2 ราย ที่ผ่านแมตช์ฟิลเตอร์แล้ว

$$y_1 = A_1 b_1 + \rho A_2 b_2 + n_1 \quad (3-8)$$

ความน่าจะเป็นที่จะเกิดความผิดพลาดบิตของผู้ใช้รายตั้งก่อร่วม จะเกิดจากการที่ข้อมูลปลายทาง \hat{b}_1 แตกต่างจากข้อมูลที่ถูกส่งมา b_1 นั้นคือ $P[\hat{b}_1 \neq b_1] = P_1$

จากภาคผนวก(ก) ในสมการที่ (17ก.) ซึ่งได้จากการวิเคราะห์ทำให้ได้

$$P_1 = \frac{1}{2} \left[Q\left(\frac{A_1 + \rho A_2}{\sigma}\right) + Q\left(\frac{A_1 - \rho A_2}{\sigma}\right) \right] \quad (3-9)$$

3.5.3 พิสูจน์สมการผู้ใช้ 3 ราย ที่ผ่านแมตซ์ฟลัตเตอร์แล้วได้

$$y_1 = A_1 b_1 + \rho_{12} A_2 b_2 + \rho_{13} A_3 b_3 + n_1 \quad (3-10)$$

ความน่าจะเป็นที่จะเกิดความผิดพลาดบิตของผู้ใช้รายตั้งก่อร่วม จะเกิดจากการที่ข้อมูลปลายทาง \hat{b}_1 แตกต่างจากข้อมูลที่ถูกส่งมา b_1 นั้นคือ $P[\hat{b}_1 \neq b_1] = P_1$

จากภาคผนวก(ก) ในสมการที่ (21ก.) ซึ่งได้จากการวิเคราะห์ทำให้ได้

$$P_1 = \frac{1}{4} \left[Q\left(\frac{A_1 + \rho_{12} A_2 + \rho_{13} A_3}{\sigma}\right) + Q\left(\frac{A_1 + \rho_{12} A_2 - \rho_{13} A_3}{\sigma}\right) \right. \\ \left. + Q\left(\frac{A_1 - \rho_{12} A_2 + \rho_{13} A_3}{\sigma}\right) + Q\left(\frac{A_1 - \rho_{12} A_2 - \rho_{13} A_3}{\sigma}\right) \right] \quad (3-11)$$

จากภาคผนวก(ก) ในสมการที่ (22ก.) สำหรับกรณีที่ K ไม่คือ 3 จำนวน K ราย ค่าอัตราความผิดพลาดบิตของผู้ใช้รายที่ k สามารถเขียนได้เป็น

$$P_k = \frac{1}{2^{K-1}} \sum_{e_1 \in \{-1,1\}} \cdots \sum_{\substack{e_j \in \{-1,1\} \\ j \neq k}} \cdots \sum_{e_K \in \{-1,1\}} Q\left(\frac{A_k}{\sigma} + \sum_{j \neq k} \frac{A_j}{\sigma} \rho_{jk} e_j\right) \quad (3-12)$$

เมื่อเราราคา BER ของระบบ DSSS-CDMA ในรายผู้ใช้ใดๆ แล้วเราจึงมาทำการทดลองโดยที่เราจะใช้ทดลองอยู่ กรณี คือ 3

1. กรณีผู้ใช้ 1 ราย
2. กรณีผู้ใช้ 5 ราย
3. กรณีผู้ใช้จำนวนมากที่สุดที่ Code เดียวกันใช้ได้ แต่มีการเลื่อนไป เช่น Code 15-บิต ก็จะเป็น 15 รายผู้ใช้

3.6 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีการใช้จำนวนบิตของรหัสที่ต่างกัน

ในการวิเคราะห์ BER เมื่อมีจำนวนบิตของรหัสที่ต่างกัน เราใช้สมการเดียวกันกับการวิเคราะห์ BER ของระบบ DSSS-CDMA จำนวนรายผู้ใช้ K รายในสมการที่ (3-12) แต่จะมีการเปลี่ยนค่า ρ_{jk} เพราะช่องรหัสต่างกัน จะทำให้ค่านี้เปลี่ยนไปด้วย ในการทดลองเราจะใช้รหัสที่มีความยาวคือ 15 บิต 31 บิต และ 63 บิต ในการสร้างแบบจำลองแล้วนำมามาวิเคราะห์ผลต่อไป

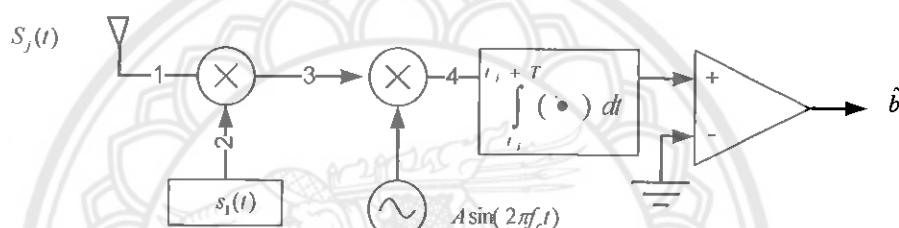
3.7 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีสัญญาณระบบ BPSK Jamming เข้ามา

เพื่อให้เข้าใจต่อการวิเคราะห์เราจึงวิเคราะห์ที่ส่งสัญญาณด้วยระบบ DSSS-CDMA ที่มีผู้ใช้หนึ่งราย และมีสัญญาณที่ส่งด้วยระบบ BPSK หนึ่งราย เข้ามาในย่านความถี่ของระบบ CDMA จากภาคผนวก(ข.) ในสมการที่ (4x.) ซึ่งได้จากการวิเคราะห์จะทำให้ได้

$$P_t = \frac{1}{2} \left[Q\left(\frac{A_1 + \varphi_n A_2}{\sigma}\right) + Q\left(\frac{A_1 - \varphi_n A_2}{\sigma}\right) \right] \quad (3-13)$$

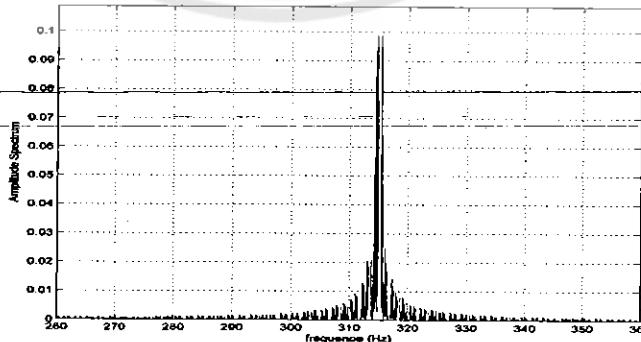
โดยที่ φ_n คือ $\frac{c_n + c_{-n}}{2}$ โดยที่ n คือ ระยะห่างทางความถี่ของสัญญาณ Jamming กับสัญญาณ

ความถี่กลางของระบบ DSSS-CDMA และ c_n, c_{-n} ได้จากการวิเคราะห์อนุกรมฟูเรียร์ตามสมการ (2-8)

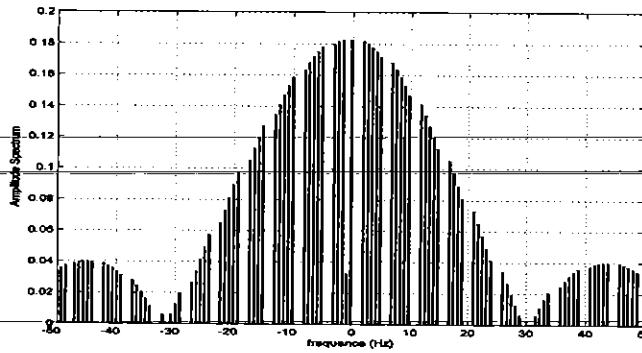

รูปที่ 3.9 รูปภาพรับของสัญญาณ Jamming

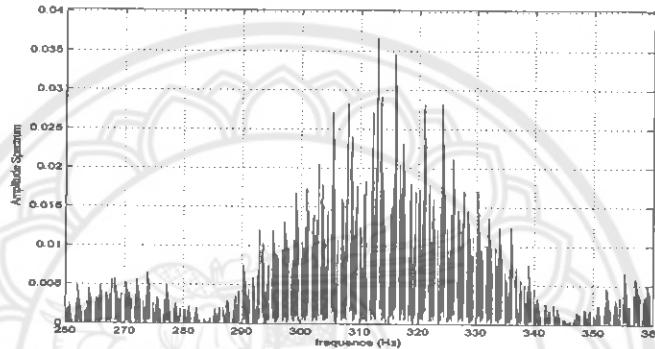
จากรูปที่ 3.9 เราจะพิจารณาจุด 1, 2 และ 3 เมื่อมีการส่งสัญญาณของระบบ DSSS-CDMA ที่มี $f_c = 310$ Hz และมีสัญญาณ jamming ที่ 315 Hz แต่ที่นี่เราสนใจสัญญาณ Jamming ที่ถูกคูณด้วย รหัสของระบบ DSSS-CDMA จึงจะสัญญาณของระบบ DSSS-CDMA ไว้ก่อน ซึ่งแสดงไว้ดังรูปที่ 3.10 ถึงรูปที่ 3.14 เป็นรูปของสัญญาณ Jamming ที่ 315 Hz

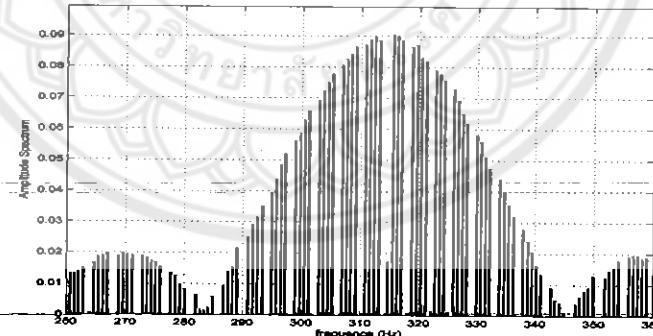
รูปที่ 3.10 สัญญาณทางความถี่ของที่จุด 1 จากรูปที่ 3.9

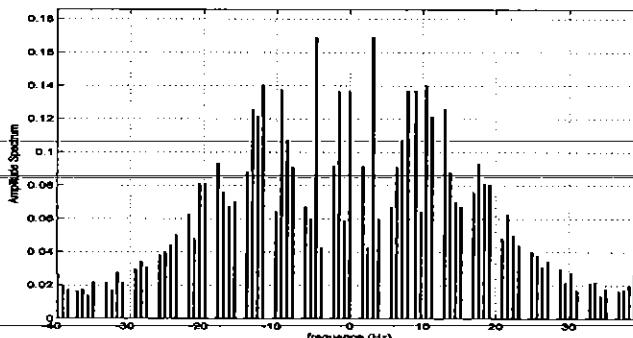
รูปที่ 3.11 สัญญาณทางความถี่ของรหัสที่จุด 2 จากรูปที่ 3.9

รูปที่ 3.12 สัญญาณทางความถี่ของสัญญาณคูณกับรหัสที่จุด 2 จากรูปที่ 3.9

รูปที่ 3.13 สัญญาณทางความถี่ของรหัสที่จุด 3 จากรูปที่ 3.9

รูปที่ 3.14 สัญญาณทางความถี่ของรหัสที่จุด 4 จากรูปที่ 3.9

จากรูปที่ 3.10 เป็นรูปของสัญญาณ Jamming ทางความถี่ที่ 315 Hz ส่วนรูปที่ 3.11 เป็นรูปสัญญาณทางความถี่ของรหัสซึ่งมีความถี่คลาดอยู่ที่ศูนย์ และรูปที่ 12 เป็นรูปที่ได้จากการแผ่กระจายทางความถี่ของรูปที่ 3.10 ด้วยรูปที่ 3.11 จากนั้นจะเห็นว่ามีสัญญาณทางความถี่ไปรบกวนที่ความถี่คลาดของระบบ CDMA เราจึงสนใจที่จะหาค่าองค์ประกอบทางความถี่ที่ไปรบกวน

พิจารณา_rup_ที่ 3.12 จะเห็นว่าสัญญาณ Jamming ถูกแผ่กระจายทางความถี่ออก ซึ่งถ้าเราลดสัญญาณ Jamming จะทำให้ที่จุด 3 เมื่อันเข้ายังสัญญาณรหัสให้มีความถี่คลาดอยู่ที่ความถี่ของการ Jamming ซึ่งทำให้ได้รูปที่ 3-13 จากนั้นสัญญาณในรูปที่ 3-13 ก็จะผ่านวงจร Demodulation ที่ความถี่ของระบบ CDMA ทำให้ได้สัญญาณรูปที่ 3.14 แล้วจึงสนใจองค์ประกอบทางความถี่ที่ความถี่ศูนย์ซึ่งทำให้ได้แอมเพลจูดของสัญญาณ-Jamming ที่ไปรบกวนระบบ DSSS-CDMA และเรานิยามให้ค่านี้คือ φ_s ตามสมการที่ (3-13)

φ_s หาได้จากการวิเคราะห์อนุกรมฟูเรียร์ดังนี้

$$\varphi_s = \frac{c_s + c_{-s}}{2}$$

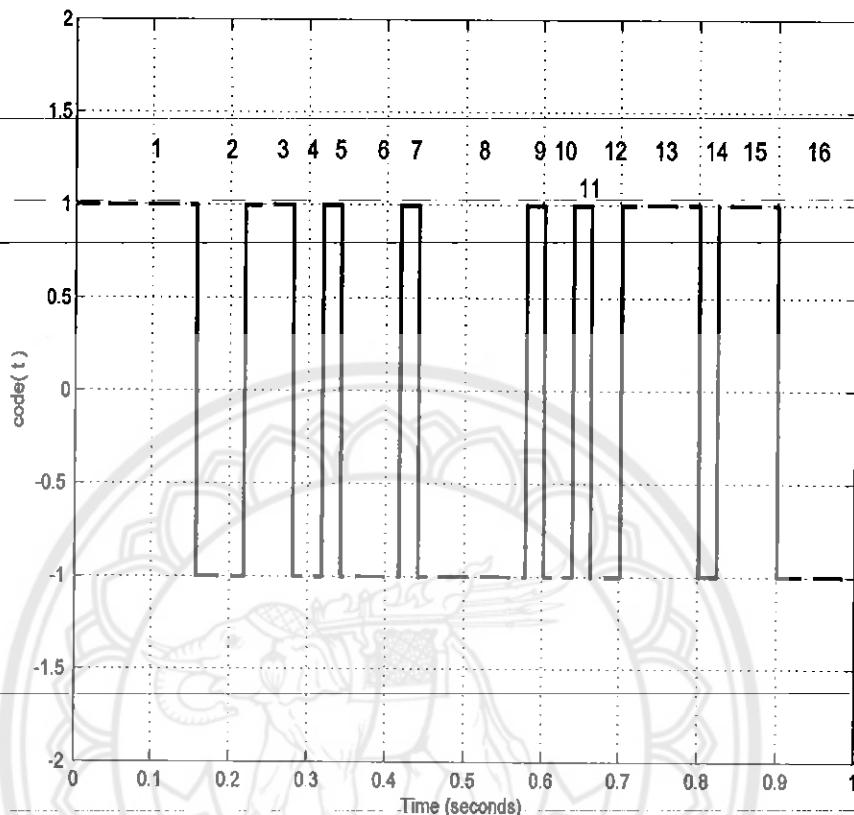
โดยที่ c_s คือ พิจารณา_rup_ที่ 3-13 จึงสนใจองค์ประกอบทางความถี่ตัวที่ -5 ซึ่ง c_s นี้จะอยู่ที่ความถี่คลาดของระบบ CDMA ซึ่งทำให้สัญญาณนี้รบกวนสัญญาณระบบ CDMA

c_s คือ พิจารณา_rup_ที่ 3.13 จะมีสัญญาณทางความถี่ที่อยู่ทางด้านลบ จึงสนใจองค์ประกอบทางความถี่ตัวที่ 5

จากสมการการหาค่า φ_s นี้ ค่าที่จะทราบกันสัญญาณระบบ DSSS-CDMA คือสัญญาณที่ความถี่ศูนย์ คือรูปที่ 3.14 ซึ่งทำให้ได้ $\frac{c_s + c_{-s}}{2}$ ซึ่งใช้คุณสมบัติ (2-5)

ซึ่งค่าที่เราต้องการคือค่าของ Amplitude Spectrum ที่ 0 Hz ของรูปที่ 3.14 ซึ่งจะให้ค่านี้คือ แอมเพลจูดของสัญญาณ Jamming (φ_s)

φ_n โดยที่ n เป็นระบบห่างของความถี่ Jamming กับความถี่หลักของระบบ CDMA สามารถหาได้จากการแปลง Fourier series ของรหัส PN Code ทำได้ดังต่อไปนี้

รูปที่ 3.15 สัญญาณทางเวลาของรหัส 1111100110100100001010111011000

จากรูปที่ 3.15 เป็นรูปของสัญญาณทางเวลาของรหัส-PN Code จากนั้นก็วิเคราะห์ Fourier Series ของรหัสดังนี้

หาค่า Fourier Series

$$c_n = \frac{1}{T_0} \int_0^{T_0} w(t) e^{-j n \omega_0 t} dt \quad (3-14)$$

จากรูปที่ 3.15 สัญญาณจะมีคาบกับ 1 วินาที ทำให้ได้ $T_0 = 1$ วินาที และ $f_0 = \frac{1}{T_0} = 1$ Hz

จากนั้นหาค่า c_n ตามสมการที่ (3-14) ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.3 การหาค่า c_n เมื่อ n เป็นจำนวนเต็ม

หาค่า c_0 $c_0 = \frac{1}{T_0} \int_0^{T_0} w(t) e^{-j\omega_0 t} dt$ $= \frac{1}{1} \int_0^1 \frac{1}{31} dt = \frac{1}{31}$	Integrate ช่วงที่ 1 $x_1 = \int_0^{\frac{5}{31}} 1 * e^{-jn\omega_0 t} dt$ $= \left[\frac{e^{-jn\omega_0 t}}{-jn\omega_0} \right]_0^{\frac{5}{31}} = \frac{e^{-jn\omega_0 \frac{5}{31}} - 1}{-jn\omega_0}$
Integrate ช่วงที่ 2 $x_2 = \int_{\frac{5}{31}}^{\frac{7}{31}} -1 * e^{-jn\omega_0 t} dt$ $= \left[\frac{e^{-jn\omega_0 t}}{-jn\omega_0} \right]_{\frac{5}{31}}^{\frac{7}{31}} = \frac{-e^{-jn\omega_0 \frac{7}{31}} + e^{-jn\omega_0 \frac{5}{31}}}{-jn\omega_0}$	Integrate ช่วงที่ 3 $x_3 = \int_{\frac{7}{31}}^{\frac{9}{31}} 1 * e^{-jn\omega_0 t} dt$ $= \left[\frac{e^{-jn\omega_0 t}}{-jn\omega_0} \right]_{\frac{7}{31}}^{\frac{9}{31}} = \frac{e^{-jn\omega_0 \frac{9}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{7}{31}}}{-jn\omega_0}$
Integrate ช่วงที่ 4 $x_4 = \int_{\frac{9}{31}}^{\frac{10}{31}} -1 * e^{-jn\omega_0 t} dt$ $= \left[\frac{-e^{-jn\omega_0 t}}{-jn\omega_0} \right]_{\frac{9}{31}}^{\frac{10}{31}} = \frac{-e^{-jn\omega_0 \frac{10}{31}} + e^{-jn\omega_0 \frac{9}{31}}}{-jn\omega_0}$	Integrate ช่วงที่ 5 $x_5 = \int_{\frac{10}{31}}^{\frac{11}{31}} 1 * e^{-jn\omega_0 t} dt$ $= \left[\frac{e^{-jn\omega_0 t}}{-jn\omega_0} \right]_{\frac{10}{31}}^{\frac{11}{31}} = \frac{e^{-jn\omega_0 \frac{11}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{10}{31}}}{-jn\omega_0}$
Integrate ช่วงที่ 6 $x_6 = \int_{\frac{11}{31}}^{\frac{13}{31}} -1 * e^{-jn\omega_0 t} dt$ $= \left[\frac{-e^{-jn\omega_0 t}}{-jn\omega_0} \right]_{\frac{11}{31}}^{\frac{13}{31}} = \frac{-e^{-jn\omega_0 \frac{13}{31}} + e^{-jn\omega_0 \frac{11}{31}}}{-jn\omega_0}$	Integrate ช่วงที่ 7 $x_7 = \int_{\frac{13}{31}}^{\frac{14}{31}} 1 * e^{-jn\omega_0 t} dt$ $= \left[\frac{e^{-jn\omega_0 t}}{-jn\omega_0} \right]_{\frac{13}{31}}^{\frac{14}{31}} = \frac{e^{-jn\omega_0 \frac{14}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{13}{31}}}{-jn\omega_0}$

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

<p>Integrate ช่วงที่ 8</p> $x_8 = \int_{\frac{14}{31}}^{\frac{18}{31}} -1 * e^{-jn\omega_0 t} dt$ $= \left[\frac{-e^{-jn\omega_0 t}}{-jn\omega_0} \right]_{\frac{14}{31}}^{\frac{18}{31}}$ $= \frac{-e^{-jn\omega_0 \frac{18}{31}} + e^{-jn\omega_0 \frac{14}{31}}}{-jn\omega_0}$	<p>Integrate ช่วงที่ 9</p> $x_9 = \int_{\frac{18}{31}}^{\frac{19}{31}} 1 * e^{-jn\omega_0 t} dt$ $= \left[\frac{e^{-jn\omega_0 t}}{-jn\omega_0} \right]_{\frac{18}{31}}^{\frac{19}{31}}$ $= \frac{e^{-jn\omega_0 \frac{19}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{18}{31}}}{-jn\omega_0}$
<p>Integrate ช่วงที่ 10</p> $x_{10} = \int_{\frac{19}{31}}^{\frac{20}{31}} -1 * e^{-jn\omega_0 t} dt$ $= \left[\frac{-e^{-jn\omega_0 t}}{-jn\omega_0} \right]_{\frac{19}{31}}^{\frac{20}{31}} = \frac{-e^{-jn\omega_0 \frac{20}{31}} + e^{-jn\omega_0 \frac{19}{31}}}{-jn\omega_0}$	<p>Integrate ช่วงที่ 11</p> $x_{11} = \int_{\frac{20}{31}}^{\frac{21}{31}} 1 * e^{-jn\omega_0 t} dt$ $= \left[\frac{e^{-jn\omega_0 t}}{-jn\omega_0} \right]_{\frac{19}{31}}^{\frac{21}{31}} = \frac{e^{-jn\omega_0 \frac{21}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{20}{31}}}{-jn\omega_0}$
<p>Integrate ช่วงที่ 12</p> $x_{12} = \int_{\frac{21}{31}}^{\frac{22}{31}} -1 * e^{-jn\omega_0 t} dt$ $= \left[\frac{-e^{-jn\omega_0 t}}{-jn\omega_0} \right]_{\frac{21}{31}}^{\frac{22}{31}} = \frac{-e^{-jn\omega_0 \frac{22}{31}} + e^{-jn\omega_0 \frac{21}{31}}}{-jn\omega_0}$	<p>Integrate ช่วงที่ 13</p> $x_{11} = \int_{\frac{21}{31}}^{\frac{24}{31}} 1 * e^{-jn\omega_0 t} dt$ $= \left[\frac{e^{-jn\omega_0 t}}{-jn\omega_0} \right]_{\frac{21}{31}}^{\frac{25}{31}} = \frac{e^{-jn\omega_0 \frac{25}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{22}{31}}}{-jn\omega_0}$
<p>Integrate ช่วงที่ 14</p> $x_{14} = \int_{\frac{25}{31}}^{\frac{26}{31}} -1 * e^{-jn\omega_0 t} dt$ $= \left[\frac{-e^{-jn\omega_0 t}}{-jn\omega_0} \right]_{\frac{25}{31}}^{\frac{26}{31}} = \frac{-e^{-jn\omega_0 \frac{26}{31}} + e^{-jn\omega_0 \frac{25}{31}}}{-jn\omega_0}$	<p>Integrate ช่วงที่ 15</p> $x_{15} = \int_{\frac{26}{31}}^{\frac{28}{31}} 1 * e^{-jn\omega_0 t} dt$ $= \left[\frac{e^{-jn\omega_0 t}}{-jn\omega_0} \right]_{\frac{26}{31}}^{\frac{28}{31}} = \frac{e^{-jn\omega_0 \frac{28}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{26}{31}}}{-jn\omega_0}$

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

Integrate ช่วงที่ 16

$$x_{16} = \int_{\frac{28}{31}}^{\frac{31}{31}} -1 * e^{-jn\omega_0 t} dt$$

$$= \left[\frac{-e^{-jn\omega_0 t}}{-jn\omega_0} \right]_{\frac{28}{31}}^{\frac{31}{31}} = \frac{-e^{-jn\omega_0 \frac{31}{31}} + e^{-jn\omega_0 \frac{28}{31}}}{-jn\omega_0}$$

จากตารางที่ 3.3 รวมค่าของ c_n

$$c_n = \sum_{i=1}^{16} x_i \quad (3-15)$$

$$= \frac{\left(e^{-jn\omega_0 \frac{5}{31}} - 1 - e^{-jn\omega_0 \frac{7}{31}} + e^{-jn\omega_0 \frac{5}{31}} + e^{-jn\omega_0 \frac{9}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{7}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{10}{31}} + e^{-jn\omega_0 \frac{9}{31}} + e^{-jn\omega_0 \frac{11}{31}} \right)}{-jn\omega_0 \frac{10}{31} - e^{-jn\omega_0 \frac{13}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{11}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{14}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{13}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{18}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{14}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{19}{31}}} \\ - e^{-jn\omega_0 \frac{18}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{20}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{19}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{21}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{20}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{22}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{21}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{25}{31}} \\ - e^{-jn\omega_0 \frac{22}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{26}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{25}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{28}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{26}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{31}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{28}{31}}$$

$$= \frac{\left(2e^{-jn\omega_0 \frac{5}{31}} - 1 - 2e^{-jn\omega_0 \frac{7}{31}} + 2e^{-jn\omega_0 \frac{9}{31}} - 2e^{-jn\omega_0 \frac{10}{31}} + 2e^{-jn\omega_0 \frac{11}{31}} \right)}{-jn\omega_0 \frac{13}{31} + 2e^{-jn\omega_0 \frac{14}{31}} - 2e^{-jn\omega_0 \frac{18}{31}} + 2e^{-jn\omega_0 \frac{19}{31}} - 2e^{-jn\omega_0 \frac{20}{31}}} \\ + 2e^{-jn\omega_0 \frac{21}{31}} - 2e^{-jn\omega_0 \frac{22}{31}} + 2e^{-jn\omega_0 \frac{25}{31}} - 2e^{-jn\omega_0 \frac{26}{31}} + 2e^{-jn\omega_0 \frac{28}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{31}{31}}$$

$$c_n = \frac{\left(2 \left(e^{-jn\omega_0 \frac{5}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{7}{31}} + e^{-jn\omega_0 \frac{9}{31}} - e^{-jn\omega_0 \frac{10}{31}} + e^{-jn\omega_0 \frac{11}{31}} \right) - e^{-jn\omega_0} - 1 \right)}{-jn\omega_0}$$

(3-16)

ค่าแอนพลิจูดที่ได้จากการใช้โปรแกรมคำนวณในสมการ (3-16) และ c_0 แสดงในตารางที่

3.4

ตารางที่ 3.4 Fourier Series สำหรับต่างๆ

n	c_n	$ c_n $
-10	-0.1528 + 0.0335i	0.1564
-9	0.1460 + 0.0962i	0.1749
-8	0.1595 + 0.0742i	0.1759
-7	0.1121 + 0.1700i	0.2036
-6	-0.1688 + 0.0231i	0.1704
-5	-0.0753 + 0.2214i	0.2338
-4	-0.0461 + 0.2510i	0.2552
-3	0.0320 + 0.2829i	0.2847
-2	-0.1593 + 0.2456i	0.2927
-1	0.1814 + 0.3016i	0.3520
0	0.0323	0.0323
1	0.1814 - 0.3016i	0.3520
2	-0.1593 - 0.2456i	0.2927
3	0.0320 - 0.2829i	0.2847
4	-0.0461 - 0.2510i	0.2552
5	-0.0753 - 0.2214i	0.2338
6	-0.1688 - 0.0231i	0.1704
7	0.1121 - 0.1700i	0.2036
8	0.1595 - 0.0742i	0.1759
9	0.1460 - 0.0962i	0.1749
10	-0.1528 - 0.0335i	0.1564

จากตารางที่ 3.4 ทำให้เราได้ค่าที่ได้จากการวิเคราะห์อนุกรมฟูเรียร์ c_n และ c_{-n} ดังนั้นจึงสามารถหาค่าของการ Jamming ที่ไปรบกวนสัญญาณระบบ DSSS-CDMA ได้จาก

$$\varphi_n = \frac{c_n + c_{-n}}{2} \quad (3-17)$$

จากการสร้างแบบจำลองในบทที่ 3 แล้ว ก็จะทำการทดสอบเพื่อให้ได้ผลการทดสอบเพื่อที่จะมาวิเคราะห์และสรุปผลเพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ที่ถูกต้องในบทต่อไป

บทที่ 4

ผลการดำเนินโครงการ

ในบทนี้จะกล่าวถึงผลที่ได้จากแบบจำลองที่สร้างขึ้น และนำผลที่ได้เทียบกับทฤษฎีที่ได้ศึกษาและวิเคราะห์จากบทที่ผ่านมา

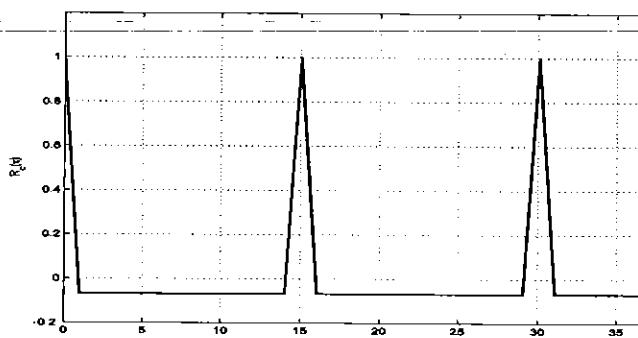
4.1 ผลการสร้าง PN Code ที่จะนำมาใช้ในระบบ DSSS-CDMA

จากวิธีการสร้าง PN Code แบบ m-sequence ถ้าได้พหุนามที่หมายรวมคือ $x^3 + x^2 + 1$ แล้วให้ทำการแปลงเป็นลำดับจะได้ [1 1 0 1] เพื่อใช้โปรแกรมในการสร้างรหัส จะได้ผลดังนี้

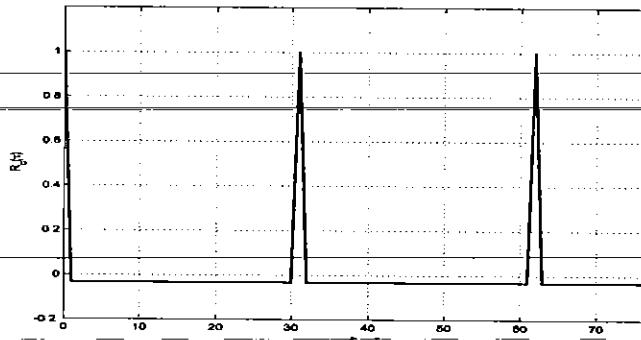
```
>> msequence
Current Direct input connection : [1 1 0 1]
m-sequence : 0011101 autocorrelation :7
m-sequence : 1001110 autocorrelation :-1
m-sequence : 0100111 autocorrelation :-1
m-sequence : 1010011 autocorrelation :-1
m-sequence : 1101001 autocorrelation :-1
m-sequence : 1110100 autocorrelation :-1
m-sequence : 0111010 autocorrelation :-1
m-sequence : 0011101 autocorrelation :7
>>
```

รูปที่ 4.1 รูปผลการรันโปรแกรมสร้าง PN Code

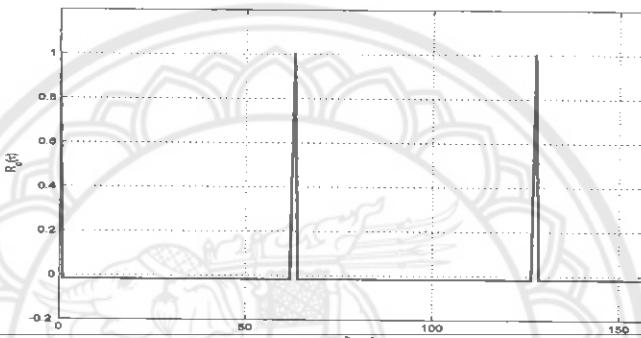
จากรูปที่ 4.1 จะเห็นว่าเมื่อมีการเลื่อนบิตของรหัสไปจะทำให้ได้ค่าของ Autocorrelation เท่ากับ -1 ซึ่งค่า Autocorrelation นี้ยังไม่ใช้ลักษณะของ Normalized Form และน้ำหนักที่ได้ไปตรวจสอบคุณสมบัติในบทที่ 2 แล้วถูกต้อง จึงทำให้สามารถใช้รหัสนี้ไปใช้งานได้

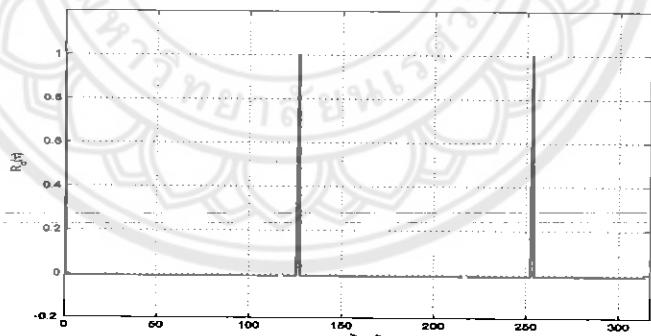
รูปที่ 4.2 Autocorrelation ของรหัสที่มีความยาว 15 บิต

รูปที่ 4.3 Autocorrelation ของรหัสที่มีความยาว 31 บิต

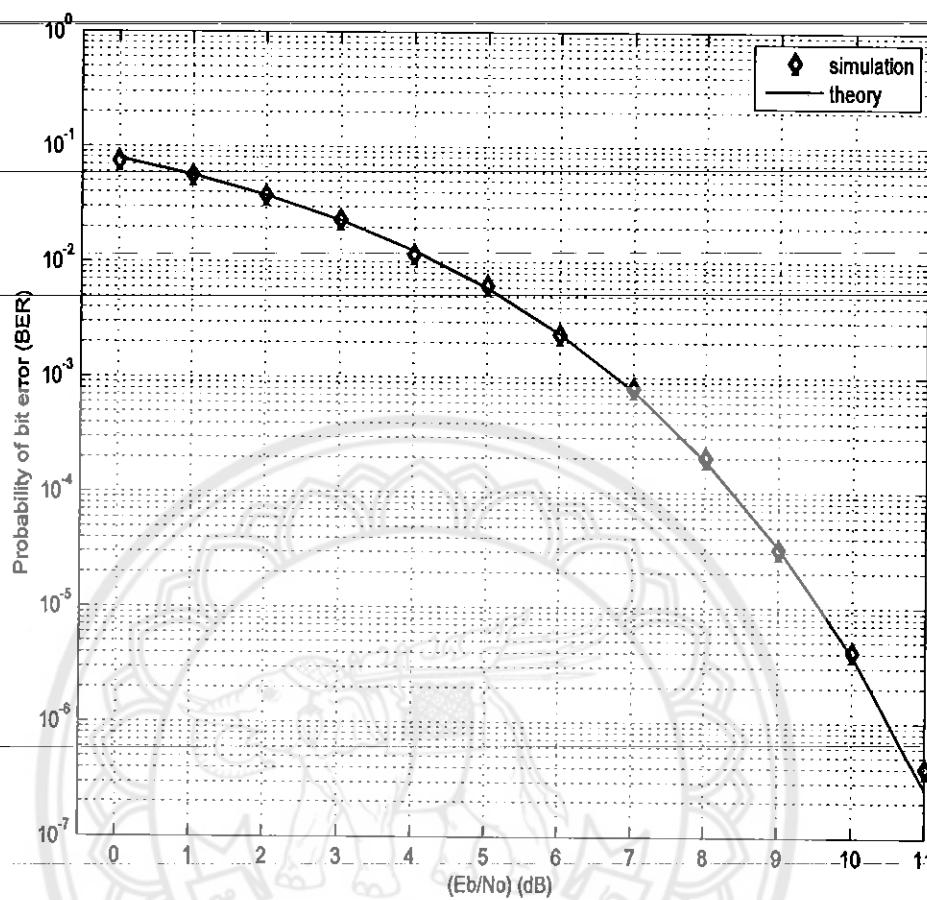
รูปที่ 4.4 Autocorrelation ของรหัสที่มีความยาว 63 บิต

รูปที่ 4.5 Autocorrelation ของรหัสที่มีความยาว 127 บิต

จากรูปที่ 4.2 ถึงรูปที่ 4.5 จะเห็นได้ว่าเมื่อจำนวนรหัสยาวขึ้นจะทำให้ค่า Autocorrelation เมื่อมีการเลื่อนจะมีค่าเข้าสู่ศูนย์ซึ่งมีคุณสมบัติที่คล้ายกับสัญญาณรบกวนตามทฤษฎีที่ได้กล่าวมาในบทที่ผ่านมา ค่าของ Autocorrelation ในรูปที่ 4.2 ถึงรูปที่ 4.5 อยู่ในรูปของ Normalized Form

4.2 ผลการสร้างแบบจำลองของระบบ BPSK และวิเคราะห์ประสิทธิภาพ(BER)

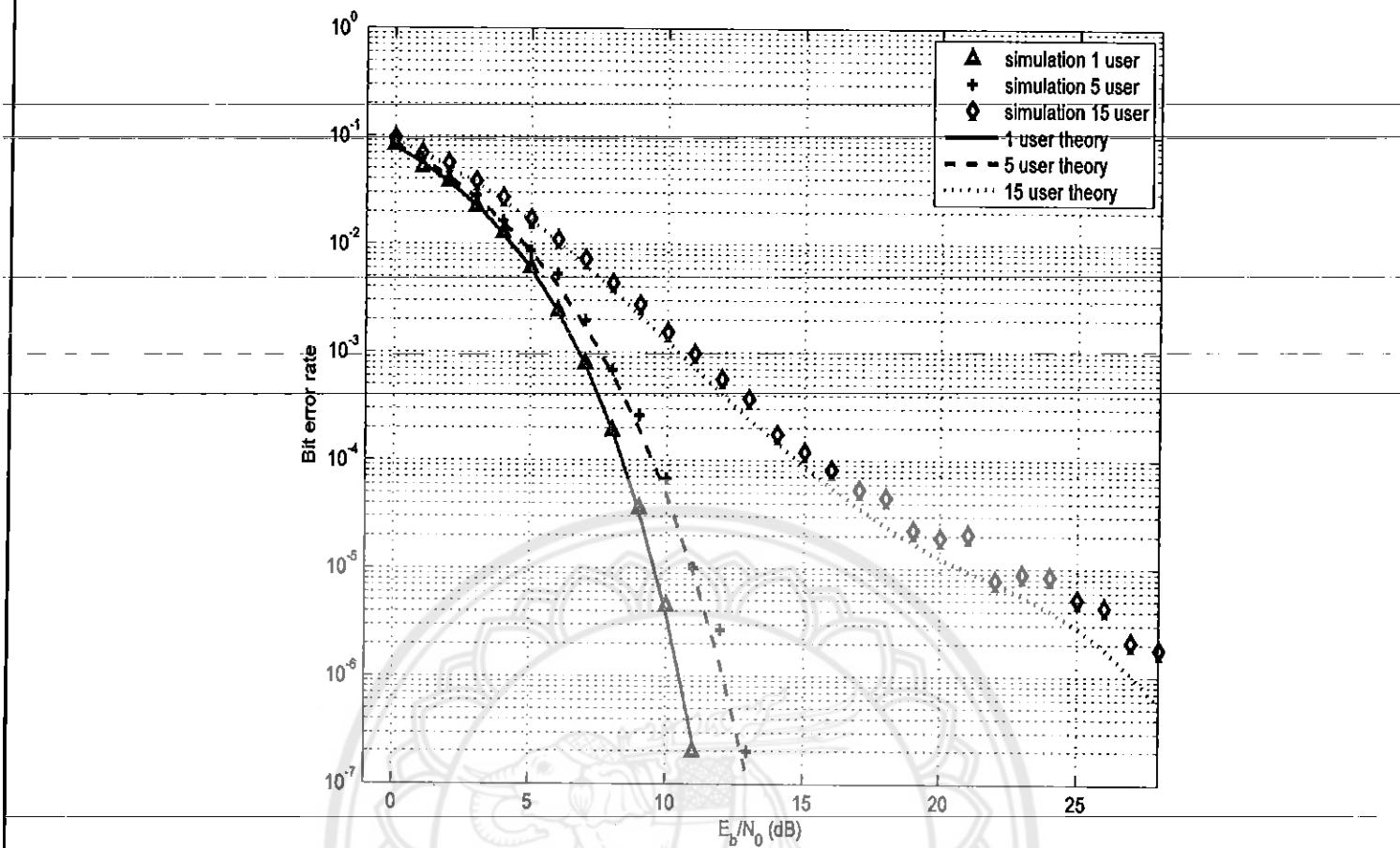

รูปที่ 4.6 BER ของระบบ BPSK

จากรูปที่ 4.6 จะเห็นว่าระบบ BPSK มีผลตามทฤษฎีจริง ซึ่งจะนำเอาระบบนี้นำไปเปรียบเทียบกับระบบ DSSS-CDMA

4.3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีผู้ใช้หลายราย

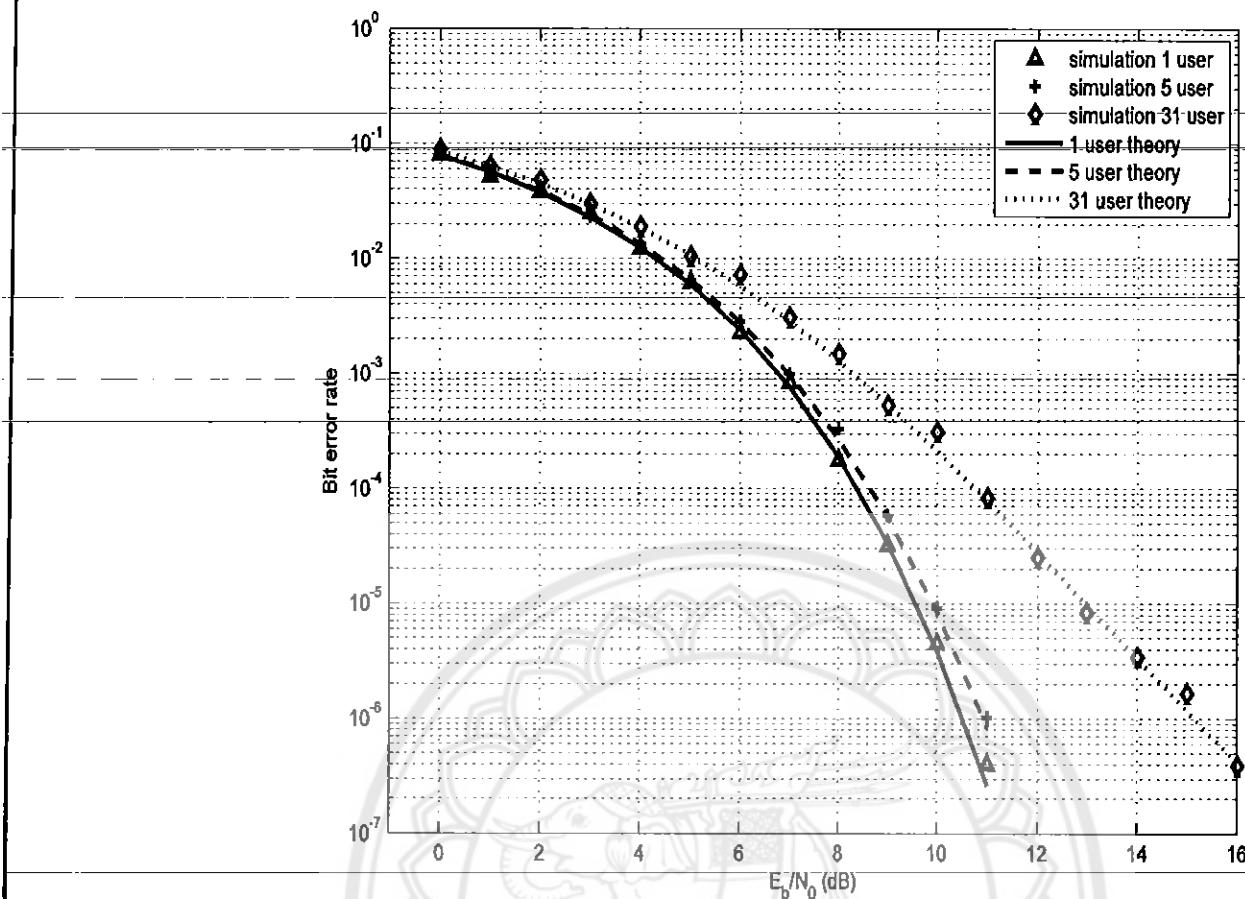
ผลการทดลองแบบจำลองเมื่อมีจำนวนรายผู้ใช้ที่แตกต่างกัน เมื่อเราใช้รหัส 15 บิต จากนั้นจะทำการทดลองอยู่สามกรณีคือ 1 รายผู้ใช้ 5 รายผู้ใช้ และ 15 รายผู้ใช้ ซึ่งจากนั้นจะนำผลที่ได้จากแบบจำลองเทียบกับทฤษฎี จะได้ผลดังนี้

รูปที่ 4.7 BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อใช้รหัส 15 บิต

จากรูปที่ 4.7 เมื่อมีจำนวนรายผู้ใช้มากขึ้น จะทำให้ BER ของระบบสื่อสารย่ลง แต่จะทำให้เรามีช่องทางการสื่อสารได้มากกว่า ถ้าเราใช้รหัส 15 บิต จะทำให้เราต้องใช้ Bandwidth กว่ากว่าระบบ BPSK ถึง 15 เท่า เมื่อเราต้องการสื่อสารจำนวนมากๆ รายผู้ใช้ เช่น 15 รายผู้ใช้ เราต้องให้ระบบของเรามี SNR เท่ากับ 28 dB ถึงจะทำให้ได้ BER ต่ำกว่า 10^{-6} จะทำให้เราต้องใช้พลังงานมากขึ้น จากผลการทดลองในรูปที่ 4.7 จะได้ BER ที่ไม่ถึง 10^{-6} เนื่องจากในการทดลองเราใช้ข้อมูลในการรับการส่งน้อยเกินไป ซึ่งถ้าเราใช้ข้อมูลในการทดลองมากๆ ก็จะทำให้ผลที่ได้ออกมานี้เสื่อมของทฤษฎี

จากรูปที่ 4.7 ถ้านเราต้องการที่จะใช้พลังงานน้อยลงกว่าระบบที่ใช้รหัส 15 บิต เราต้องแลก กับ Bandwidth ที่กว้างกว่าเดิม เช่นเราให้รหัส 31 บิต ก็ต้องใช้ Bandwidth กว่าถึง 31 เท่าของระบบ BPSK ซึ่งจะทำให้ได้ผลดังนี้

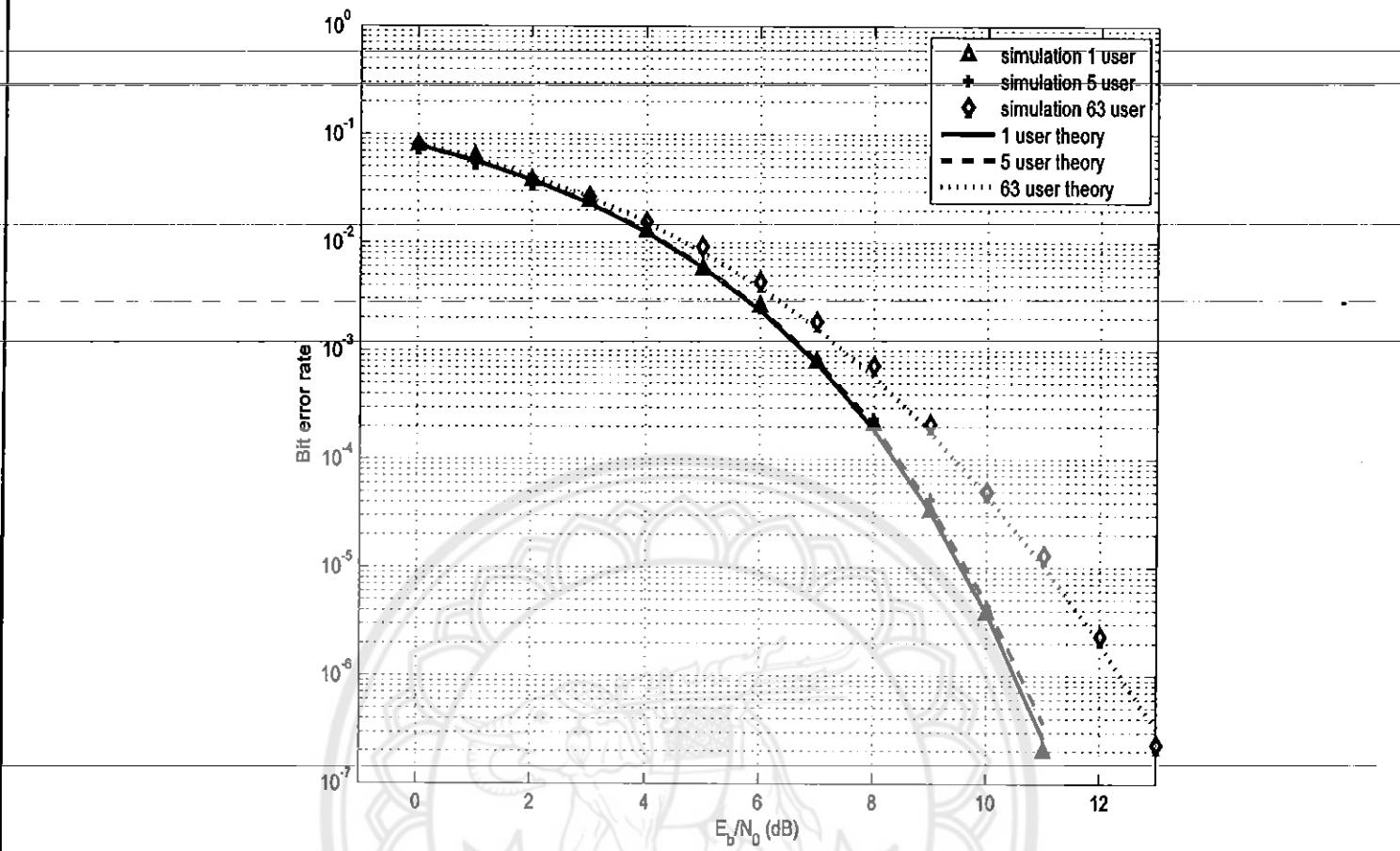

รูปที่ 4.8 BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อใช้รหัส 31 บิต

จากรูปที่ 4.8 จะเห็นว่าการที่เราจะใช้การสื่อสารจำนวนรายผู้ใช้ที่มากสุดของการใช้รหัส 31 บิตคือ 31 รายผู้ใช้ จะต้องทำให้ระบบมีค่าของ SNR เท่ากับ 16 dB ที่จะทำให้ระบบมีค่าของ BER ที่ต่ำกว่า 10^{-6} ซึ่งจะเห็นว่าระบบต้องมี SNR น้อยกว่าการใช้รหัส 15 บิต ก็ทำให้ BER ต่ำกว่าแต่สิ่งที่ต้องเสียเพื่อแลกกับ BER ที่ต่ำกว่านั้นก็คือ Bandwidth ที่มากกว่าประมาณ 7 เท่า และการสื่อสารที่ 1 รายผู้ใช้ และ 5 รายผู้ใช้มี BER ต่างกันไม่มากนัก

จากรูปที่ 4.8 จะเห็นว่าระบบนี้ต้องใช้จำนวน Bandwidth ที่มากกว่าสิ่งจะได้ BER ที่ต่ำกว่าและทำให้ได้มีการสื่อสารจำนวนรายผู้ใช้ที่มากกว่าอีกด้วย จะเห็นว่าถ้าเรามี Bandwidth ที่มากเราจะทำการสื่อสารให้ได้จำนวนรายผู้ใช้ที่มากกว่าและ BER ก็ยังดีกว่าอีกด้วย ซึ่งจากผลการทดลองนี้ถ้าเราต้องการสื่อสารจำนวนผู้ใช้มากกว่านี้ และเรายังมี Bandwidth เหลืออยู่มากเราอาจจะใช้รหัส 63 บิต ในการสื่อสารได้ แต่จะทำให้เราต้องใช้ Bandwidth ที่มากกว่าระบบ BPSK ถึง 63 เท่า และเราสามารถสื่อสารได้ถึง 63 รายผู้ใช้ และในทำนองเดียวกันถ้าเราใช้การสื่อสารแบบ BPSK ก็จะทำการติดต่อสื่อสารได้ 31 รายผู้ใช้ซึ่งน้อยกว่าเป็น 2 เท่าเลยที่เดียว

จากผลการทดลองเมื่อเราใช้รหัส 63 บิต จะได้ดังนี้

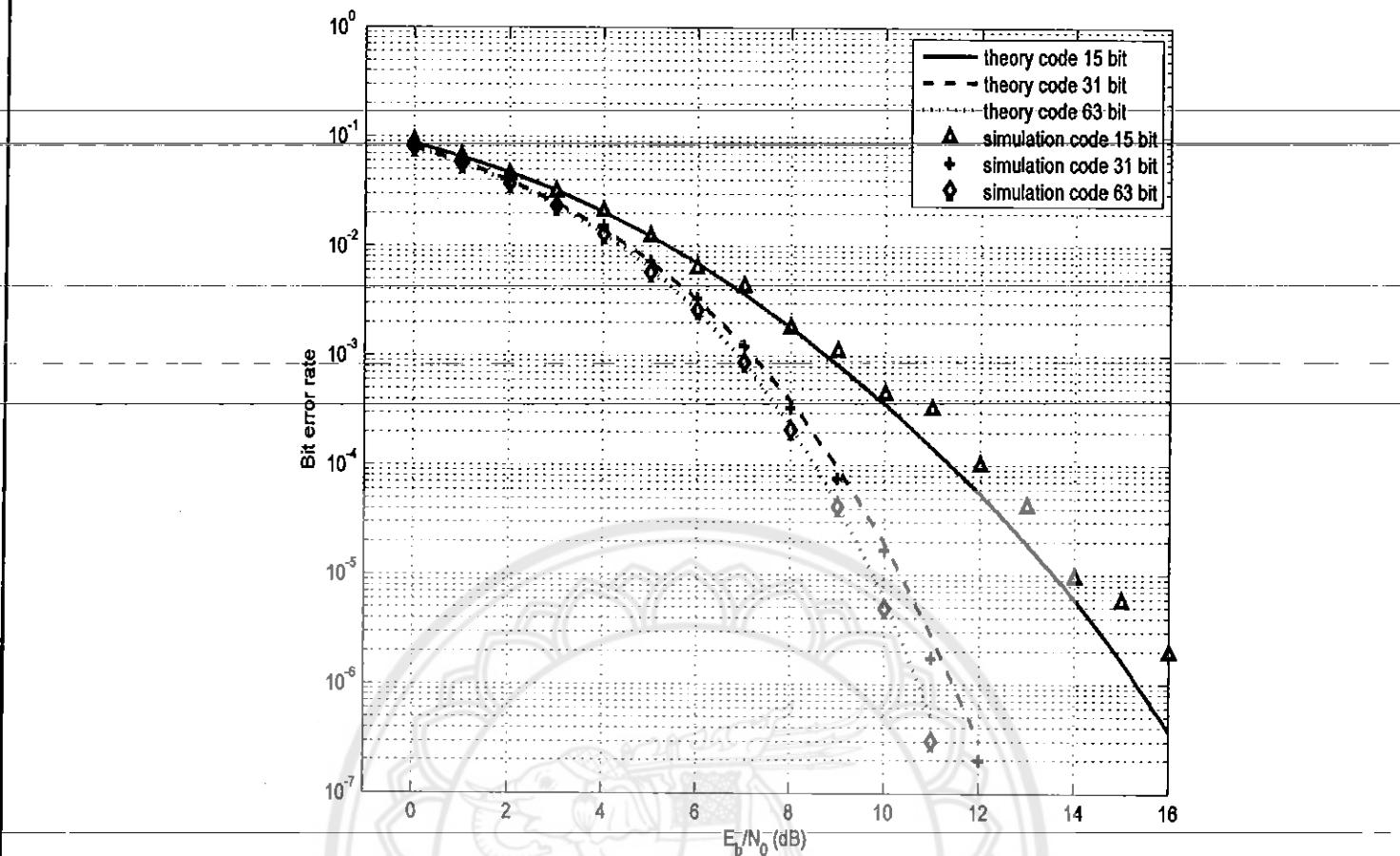

รูปที่ 4.9 BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อใช้รหัส 63 บิต

จากรูปที่ 4.9 จะเห็นได้ว่าเราสามารถตัดต่อสื่อสารด้วยระบบ CDMA ที่ทำให้เราได้ BER ที่ใกล้จะเท่ากับ BPSK ได้ถ้าเรามีจำนวน Bandwidth หากพอด้วยการใช้การสื่อสารจำนวนรายผู้ใช้ 5 ราย กับ 5 ราย จะเห็นว่า BER แตกต่างกันน้อยมาก ดังนั้นจะเห็นว่าถ้าเราต้องการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากๆ ในด้านจำนวนรายผู้ใช้ ระบบ DSSS-CDMA คือระบบหนึ่งที่จะทำให้เราตอบสนองความต้องการทางด้านจำนวนรายผู้ใช้อีกด้วย

4.4 ผลของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีจำนวนบิตของรหัสที่ต่างกัน

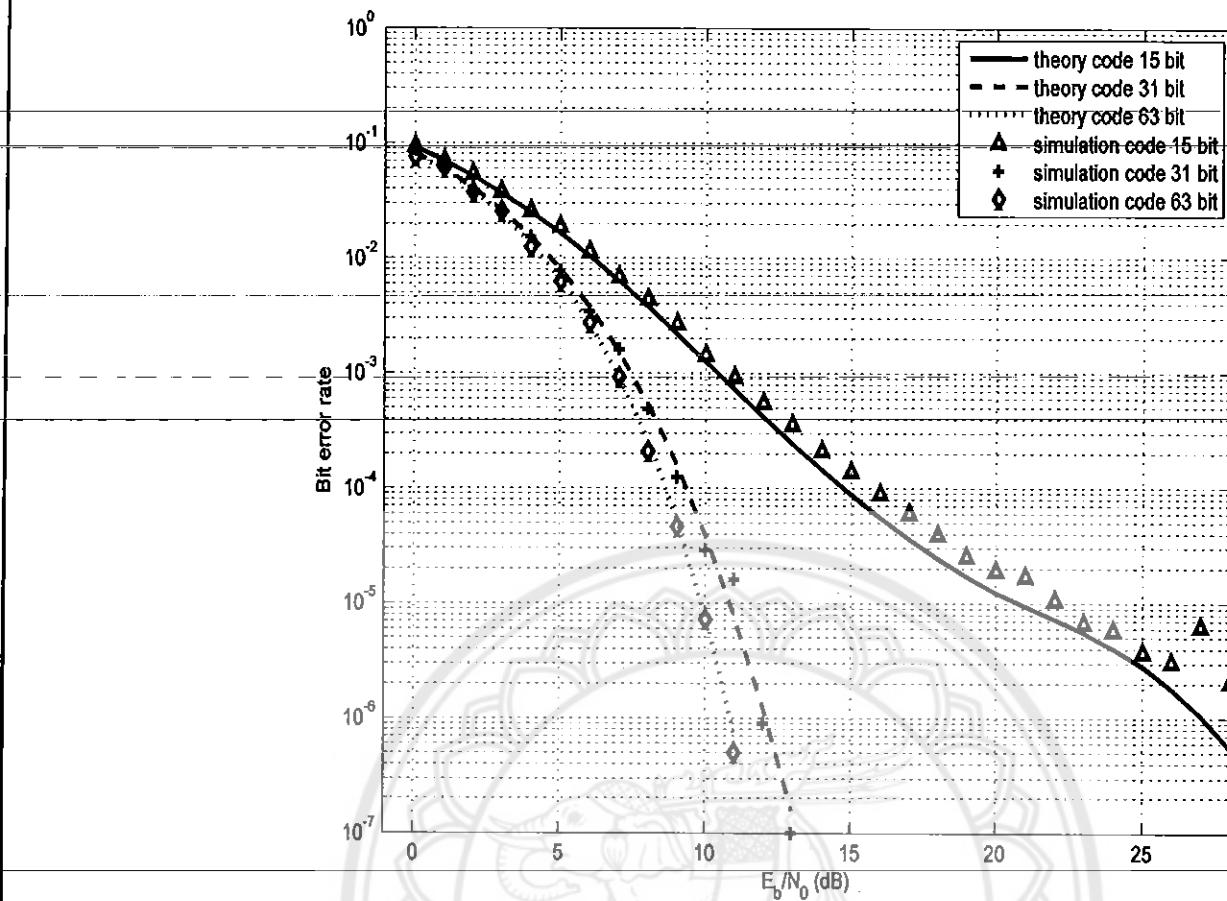
จากหัวข้อที่ 4.3 เป็นการทดลองที่ใช้จำนวนชิปของรหัสที่เท่ากันแต่มีจำนวนรายผู้ใช้ที่แตกต่างกัน แต่ในส่วนนี้เราจะทำการทดลองเมื่อมีจำนวนรายผู้ใช้เท่ากัน แต่ใช้รหัสที่มีจำนวนชิปที่แตกต่างกัน ระหว่างทดลองอยู่ 2 กรณีคือ 10 รายผู้ใช้ และ 15 รายผู้ใช้และใช้รหัสอยู่ 3 แบบ คือ 15 บิต 31 บิต และ 63 บิต

รูปที่ 4.10 BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีจำนวน 10 รายผู้ใช้

จากรูปที่ 4.10 จะเห็นว่าเมื่อเราใช้รหัส 15 บิต จะทำให้เราได้ BER ที่แย่ที่สุดเนื่องจากรหัส 15 บิต มีจำนวนรายผู้ใช้มากสุดคือ 15 รายผู้ใช้แต่ในการทดลองเราใช้ 10 รายผู้ใช้จึงทำให้ BER แย่ที่สุด ส่วนถ้าใช้รหัส 31 บิตและรหัส 63 บิต ก็จะได้ BER ที่ดีกว่า ซึ่งถ้าเราใช้รหัส 63 บิต จะทำให้ BER - ดีที่สุด ซึ่งจำนวนบิตของรหัส ถ้ามากจะทำให้เราต้องมี Bandwidth ที่มากที่จะใช้ในการสื่อสาร ถึง Bandwidth มากก็จะทำให้ระบบมีประสิทธิภาพดีขึ้น

จากการทดลองจะเห็นว่าถ้าต้องการให้ BER ดีขึ้น จะต้องใช้จำนวนชิปของรหัสที่มากกว่า ถ้าเรามีจำนวนรายผู้ใช้ที่น้อยลงก็จะทำให้ BER ดีขึ้น แต่ถ้าเรามีการใช้จำนวนรายผู้ใช้ที่มากขึ้นก็จะทำให้ระบบมี BER ที่แย่ลงไปดังรูปที่ 4.11

รูปที่ 4.11 BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีจำนวน 15 รายผู้ใช้

จากรูปที่ 4.11 จะเห็นว่า BER ของการสื่อสารระบบ DSSS-CDMA ที่ใช้รหัส 15 บิตยังที่สุดเนื่องจากจำนวนรายผู้ใช้มากที่สุดของรหัส จะใช้สิ่งได้ และใช้ Bandwidth แคบที่สุดจึงทำให้ได้ BER ที่แย่ที่สุด ส่วนเมื่อใช้รหัส 31 บิต และรหัส 63 บิต ก็จะทำให้ BER ดีขึ้นเนื่องจากใช้ Bandwidth ที่มากกว่า และยังสามารถมีจำนวนรายผู้ใช้ที่สามารถใช้ได้อีกรายหลายผู้ใช้

จะเห็นว่า BER ขึ้นอยู่กับจำนวนรายผู้ใช้และจำนวนชิปของรหัสที่ใช้ในการสื่อสาร ซึ่งถ้าพิจารณาถึงรหัส ก็จะเห็นว่า ไปถึงเรื่องของ Bandwidth ไปในตัว ส่วนในเรื่องของจำนวนรายผู้ใช้ถ้ามีจำนวนรายผู้ใช้น้อยก็จะทำให้ BER ดี แต่เมื่อมีจำนวนรายผู้ใช้มากขึ้น ก็จะทำให้ BER แย่ลง เนื่องจากจำนวนรายผู้ใช้ที่มากขึ้นทำให้สัญญาณผู้ใช้รายอื่นมากวนมากขึ้น จึงทำให้ BER แย่ลง

4.5 ผลของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีสัญญาณ BPSK Jamming เข้ามา

ในการทดลองนี้เราจะใช้รหัสที่มีจำนวน 31 bit ในการสร้างแบบจำลองและทำการทดลอง การ Jamming ด้วยสัญญาณ BPSK ที่มีความถี่ที่ห่างไปจากความถี่ของระบบ DSSS-CDMA จากสมการที่ (3-16) และสมการที่ (3-17) เราจะสร้างผลของแอมเพลิจูดของสัญญาณ BPSK ที่มากวน

สัญญาณของระบบ CDMA แบบ Direct Sequence Spread Spectrum จากการ Jamming ที่ความถี่เดียวกันไปจนถึงการ Jamming ที่ความถี่ห่างไป 50 Hz เราจะได้ดังตารางต่อไปนี้

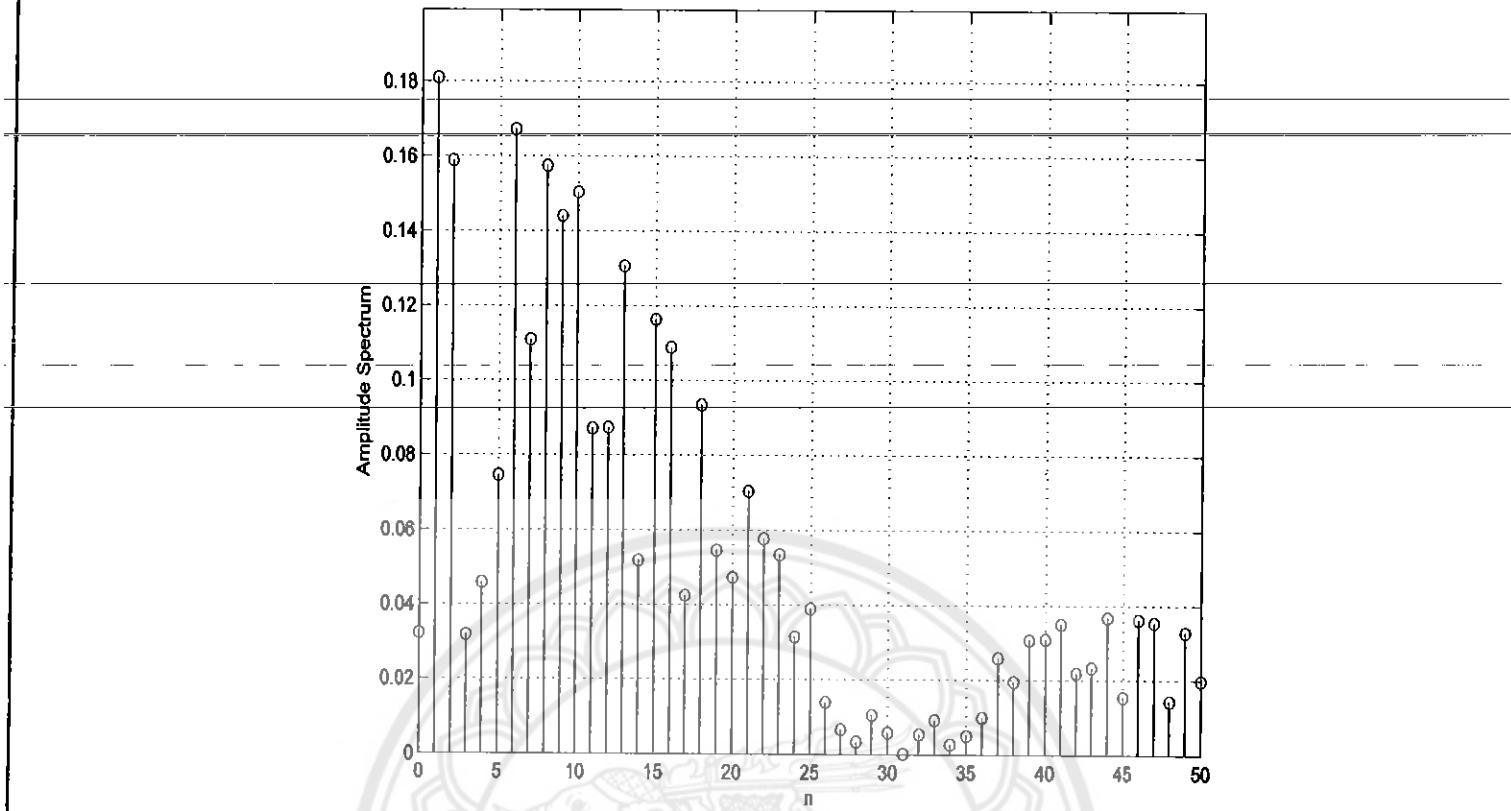
ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ Fourier Series ของรหัสระบบ CDMA เมื่อมีการ Jamming (φ_n)

ความถี่ Jamming (Hz)	แอนพลิจูดที่กวน (φ_n)
0	0.0323
1	0.1814
2	0.1593
3	0.0320
4	0.0461
5	0.0753
6	0.1688
7	0.1121
8	0.1595
9	0.1460
10	0.1528
11	0.0887
12	0.0891
13	0.1332
14	0.0529
15	0.1192
16	0.1117
17	0.0436
18	0.0962
19	0.0563
20	0.0488
21	0.0728
22	0.0597
23	0.0555
24	0.0327
25	0.0405

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

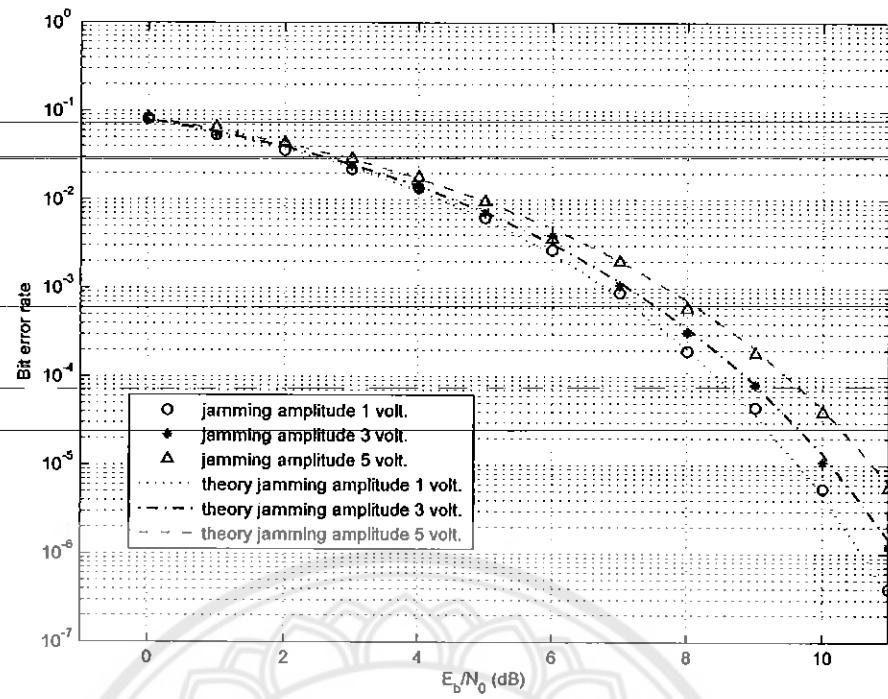
ความถี่ Jamming (Hz)	แอมเพลจูดที่กวน (φ_n)
26	0.0145
27	0.0068
28	0.0034
29	0.0110
30	0.0060
31	0.0000
32	0.0057
33	0.0097
34	0.0028
35	0.0053
36	0.0105
37	0.0274
38	0.0207
39	0.0327
40	0.0329
41	0.0373
42	0.0232
43	0.0249
44	0.0394
45	0.0165
46	0.0389
47	0.0380
48	0.0154
49	0.0354
50	0.0214

จากตารางที่ 4.1 เราจะทำการนำค่าของ φ_n นำมาแสดงเป็นกราฟ เพื่อเปรียบเทียบกัน
ระหว่างแต่ละความถี่ที่มีการ Jamming จะได้รูปดังนี้

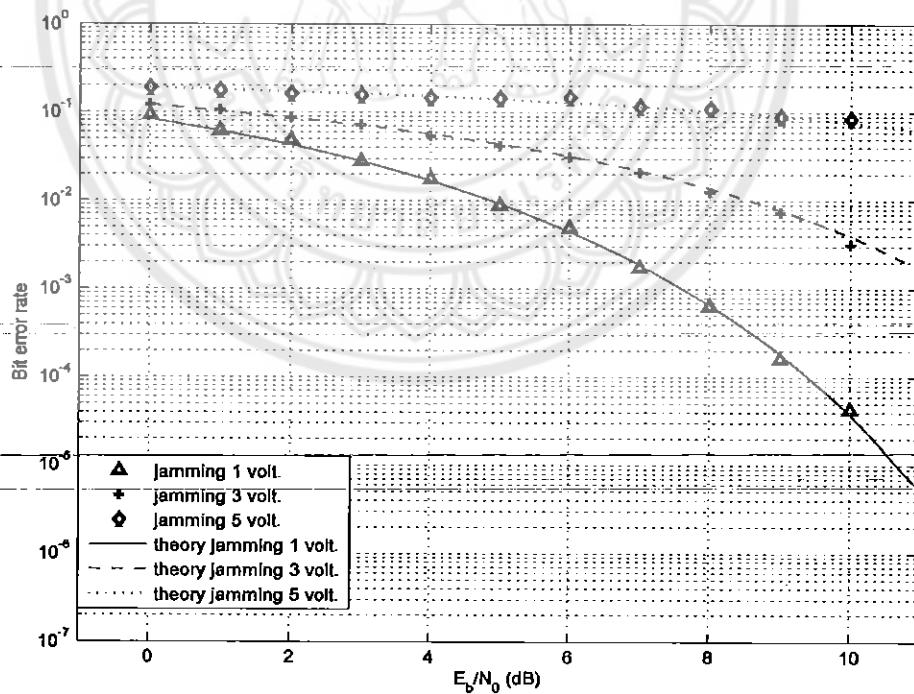

รูปที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ Fourier Series ของรหัสระบบ CDMA เมื่อมีการ Jamming (φ_n)

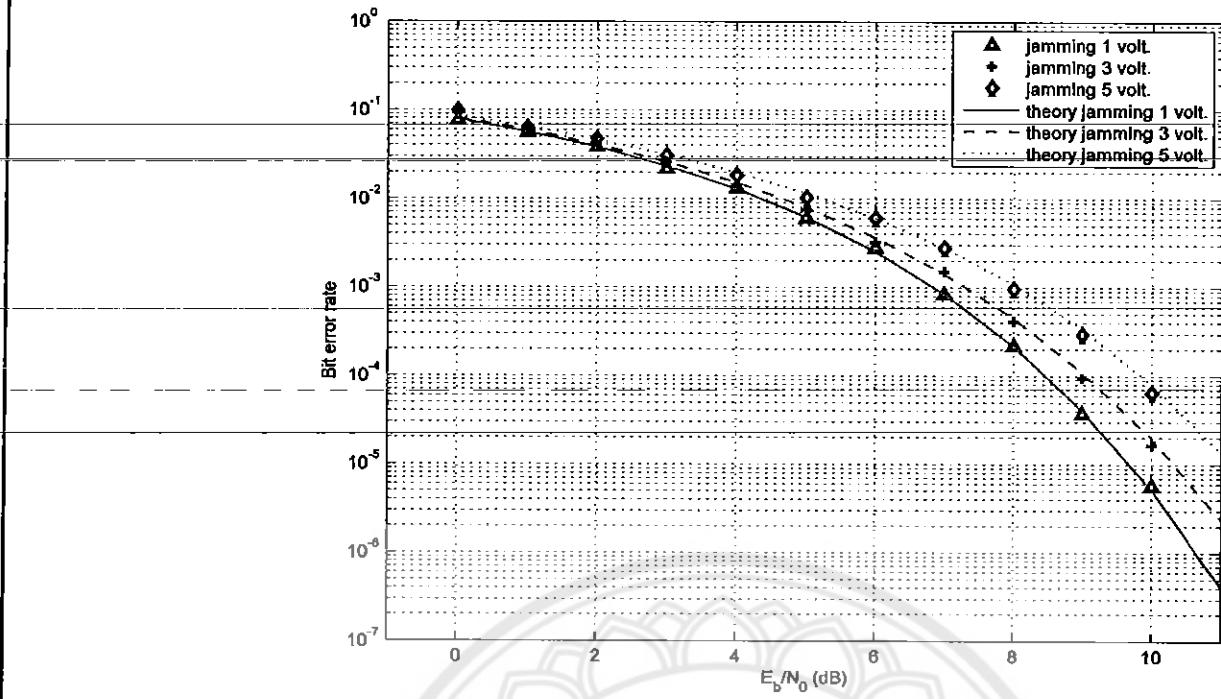
จากรูปที่ 4.12 และตารางที่ 4.1 จะทำให้เราได้ค่าของ φ_n โดยที่ n เป็นการ Jamming ที่ความถี่ห่างไป n Hz แล้วนำไปแทนใน (3-13) ทำให้ได้ผลของทฤษฎีแล้วนำไปเปรียบเทียบกับผลการทดลองจะได้ดังนี้

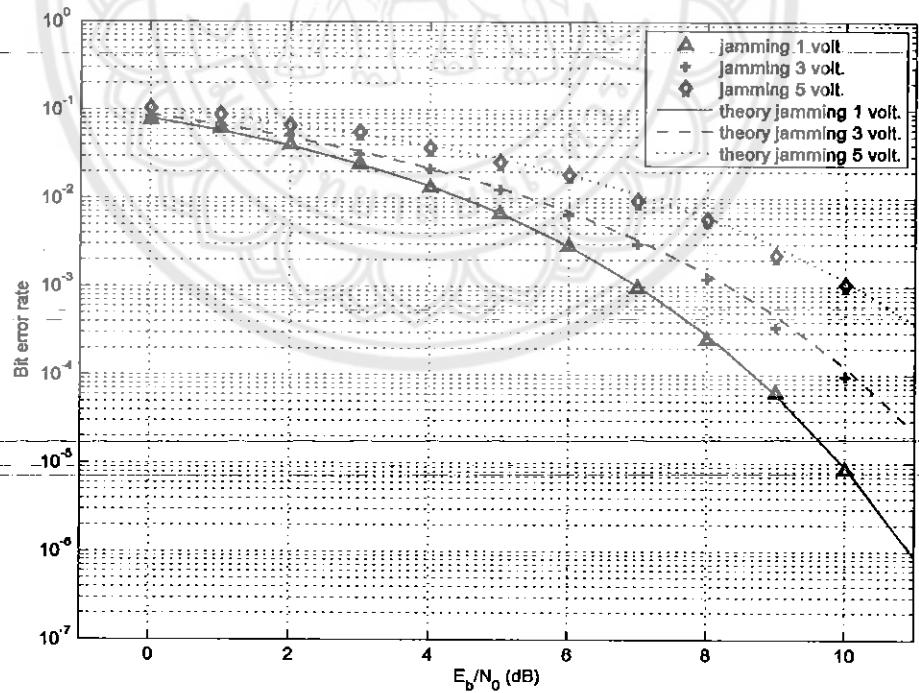
รูปที่ 4.13 BER ของสัญญาณ Jamming ที่ความถี่เดียวกันกับความถี่หลักของระบบ DSSS-CDMA

รูปที่ 4.14 BER ของสัญญาณ Jamming ที่ความถี่ห่างจากความถี่หลักของระบบ DSSS-CDMA ไป 2 Hz

รูปที่ 4.15 BER ของสัญญาณ Jamming ที่ความถี่ห่างจากความถี่หลัก
ของระบบ DSSS-CDMA ไป 3 Hz

รูปที่ 4.16 BER ของสัญญาณ Jamming ที่ความถี่ห่างจากความถี่หลัก
ของระบบ DSSS-CDMA ไป 5 Hz

จากรูปที่ 4.13 ถึงรูปที่ 4.16 เป็นผลการทดลองเมื่อมีสัญญาณ BPSK Jamming เข้ามา และ ตรงตามทฤษฎีที่เราทำการวิเคราะห์มา โดยเอาค่าแอนพลิจูดในรูปที่ 4.12 นำมาแทนค่าใน φ_n โดยที่ n เป็นการ Jamming ที่ความถี่ห่างไป n Hz ซึ่งถ้าแอนพลิจูดสูงก็จะทำให้สัญญาณมีการรบกวนมากและทำให้ BER แย่ลง และยังมีผลการทดลองที่มีการ Jamming ที่ความถี่ต่างๆ อีกด้วย ความถี่ สามารถพิจารณาเพิ่มเติมที่ **ภาคผนวก(ค.)**

บทที่ 5

สรุปผลการดำเนินการ

5.1 สรุปผลการวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์ระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีจำนวนผู้ใช้ 1 ราย จะทำให้ระบบ DSSS-CDMA มีประสิทธิภาพเท่ากับการสื่อสารระบบ BPSK ไม่ว่าจะใช้จำนวนบิตของรหัสมากหรือน้อย แต่เมื่อมีจำนวนผู้ใช้มากขึ้นประสิทธิภาพของระบบ DSSS-CDMA จะแย่ลง ซึ่งพิจารณาได้จากรูปที่ 7 ถึงรูปที่ 9 แต่ถ้าต้องการให้ประสิทธิภาพดีขึ้นต้องใช้จำนวนบิตของรหัสที่มากขึ้น ซึ่งพิจารณาได้จากรูปที่ 4.10 ระบบ DSSS-CDMA เป็นระบบที่สามารถรองรับจำนวนผู้ใช้ได้มาก และมีประสิทธิภาพใกล้เคียงกับระบบ BPSK อีกด้วย เมื่อระบบ DSSS-CDMA มีจำนวนของรหัสที่มากขึ้น ก็จะต้องใช้ความกว้างของความถี่ที่มากด้วย

จากการวิเคราะห์ระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีสัญญาณ BPSK Jamming จะทำให้ระบบ DSSS-CDMA แย่ลงมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางความถี่ที่เข้ามา Jamming ซึ่งองค์ประกอบทางความถี่นี้เรานิยามให้เป็น φ , โดยที่ค่า φ ได้จากการวิเคราะห์อนุกรมฟูเรียร์ ซึ่งแสดงไว้ในบทที่ 3 จากการวิเคราะห์และผลการทดลองที่ได้จากแบบจำลองพบว่าถ้าองค์ประกอบทางความถี่ที่เข้ามา Jamming มีค่าน้อย ก็จะทำให้ประสิทธิภาพของระบบ DSSS-CDMA แย่ลง เล็กน้อย เพราะสัญญาณที่เข้ามา Jamming จะเข้ามารบกวนระบบ DSSS-CDMA น้อย แต่ถ้าองค์ประกอบทางความถี่ที่เข้ามา Jamming มีค่ามาก ก็จะทำให้ระบบ DSSS-CDMA แย่ลงมากด้วย

5.2 ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากการวิเคราะห์ระบบ DSSS-CDMA เราใช้การวิเคราะห์โดยใช้หลักการทฤษฎีของความน่าจะเป็น เมื่อเราต้องการผลการทดลองที่ใกล้เคียงค่าจริง เราต้องทำการทดลองโดยการส่งข้อมูลในการสื่อสารให้มากๆ และในโครงการนี้ การทดลองแต่ละครั้งต้องใช้เวลาในการรันโปรแกรมหลายวันถึงจะได้รูปແลลรูป ความมีคอมพิวเตอร์ที่มีความเร็วในการประมวลผลที่เร็วมากๆ

เอกสารอ้างอิง

-
- [1] Mr.RuengritPetchvorakul.“CDMAConcept.”[Online].Available:
<http://www.geocities.com/learncdma/overview.html> : 2002.
- [2] ลัญจกร วุฒิสิทธิกุลกิจ. เทคโนโลยีสื่อสาร ไร้สาย CDMA. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2548.
- [3] วิวัฒน์ กุลวงศ์วิทย์ ความรู้พื้นฐานวิชาชีพวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร. กรุงเทพฯ : เดอร์บุ๊คส์เดิฟ
เวอร์. 2549.
- [4] Couch, L. W., *Digital and Analog Communication Systems*, 7th ed., New Jersey :
PrenticeHall. Inc. 2007.
- [5] Proakis, J. G., *Digital Communications*, 3rd ed., McGraw-Hill Book Company, New
York, 1995.
- [6] Curt M. White., *Data Communication and Computer Networks*, 4th ed., Thomson,
Massachusetts, 2007
- [7] Proakis, J. G., *Contemporary Communication Systems using MATLAB*, 2nd ed., Tomson
Brooks/Cole, New York, 2004.
- [8] Proakis, J. G., *Communication Systems Engineering*, 2nd ed., New Jersey : Prentice-Hall. Inc.
2007.
- [9] Glover, I. A., *Digital Communications*, 2nd ed., Prentice-Hall. Inc. 2004.

ภาคผนวก

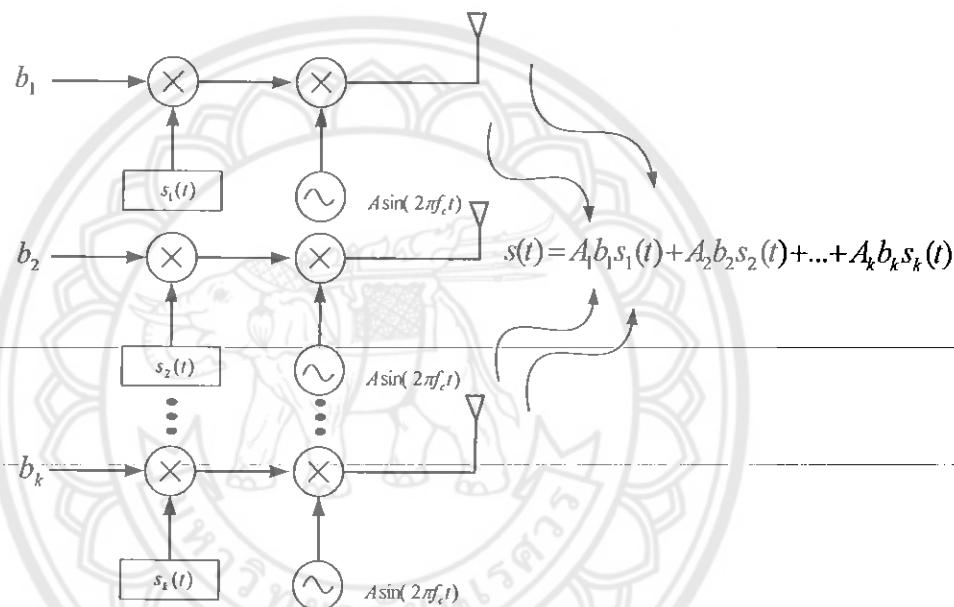
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ภาคผนวก (ก)

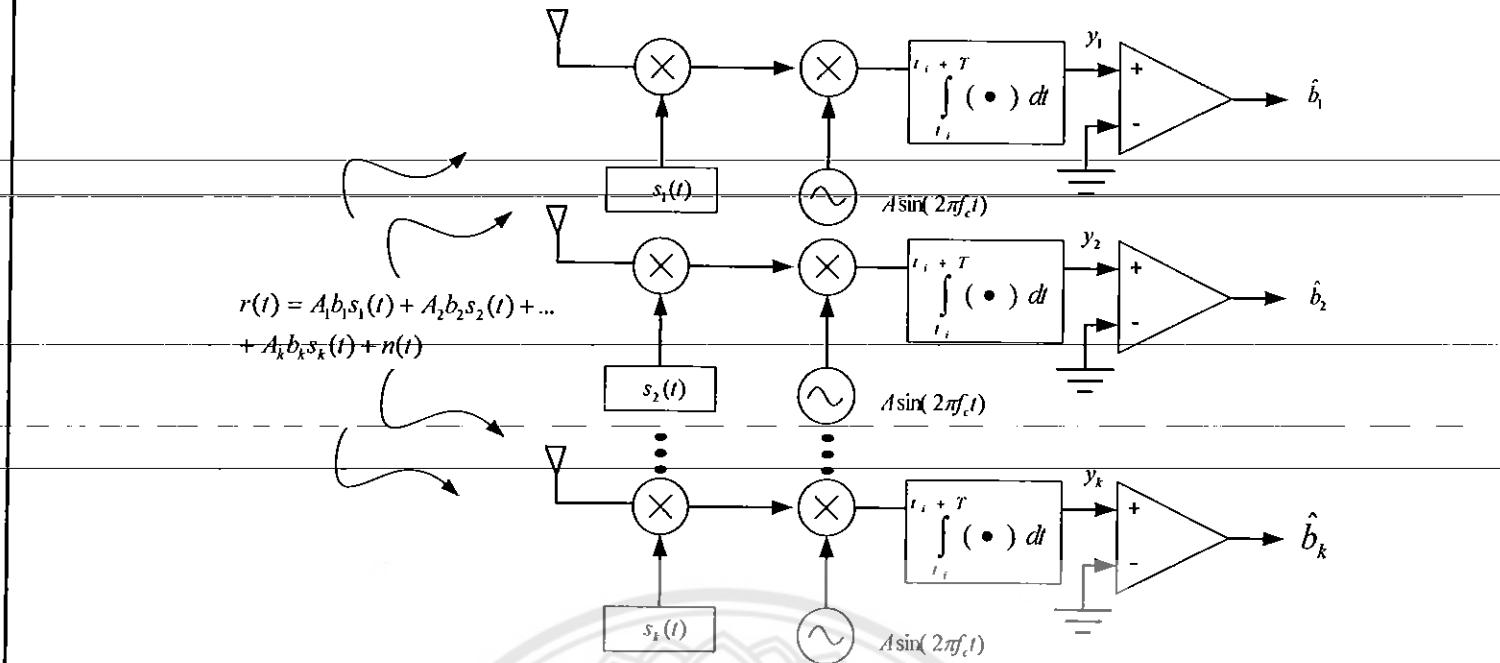
BER ของระบบ DSSS-CDMA

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีผู้ใช้หลายราย จะพิจารณาจำนวนผู้ใช้ในระบบน้อยๆ ก่อน เราจะวิเคราะห์จำนวนผู้ใช้ 1 ราย แล้วค่อยบढ়ทำการวิเคราะห์จำนวนผู้ใช้ 2 รายและวิเคราะห์จำนวนผู้ใช้ 3 ราย แล้วนำทั้ง 3 กรณีมาพิจารณาเพื่อให้ได้ BER ของจำนวนผู้ใช้รายใดๆ ได้

พิจารณาฐานรากส่งของระบบ DSSS-CDMA

รูปที่ 1ก. วงจรภาคส่งของระบบ DSSS-CDMA สำหรับผู้ใช้ K ราย

รูปที่ 2ก. วงจรภาคับของระบบ DSSS-CDMA สำหรับผู้ใช้ K ราย

จากทฤษฎีที่ใช้การ Modulation และ Demodulation ด้วยสัญญาณ $-A_c \sin(2\pi f_c t)$ จะได้ $-A_c \sin(2\pi f_c t)$ เมื่อส่งบิต 1 และ $A_c \sin(2\pi f_c t)$ เมื่อส่งบิต 0 แต่ในโครงงานนี้เราจะให้สัญญาณที่ส่งบิต 1 คือ $A_c \sin(2\pi f_c t)$ และส่งบิต 0 คือ $-A_c \sin(2\pi f_c t)$ ซึ่งเราจึงใช้ $A_c \sin(2\pi f_c t)$ เป็นตัว Modulation และ Demodulation แทน ซึ่งจะไม่มีผลต่อประสิทธิภาพของระบบ เพราะทั้งสองวิธีนี้ต่างกันมีมุมเพลสต่างกัน 180° เท่านั้น

พิจารณาจากรูปที่ 2ก. รูปวงจรภาคับจะได้สัญญาณ $r(t)$ ดังนี้

$$r(t) = \sum_{k=1}^K A_k \sum_{i=-\infty}^{\infty} b_k(i) s_k(t - iT) + n(t) \quad (1ก.)$$

โดย

A_k แทนแอมพลิจูดที่ใช้สำหรับส่งบิตข้อมูลของผู้ใช้รายที่ k

$b_k(i)$ แทนค่าบิตข้อมูลของผู้ใช้รายที่ k บิตที่ i ซึ่งมีได้สองระดับคือ ± 1

$s_k(t)$ แทนรูปสัญญาณของรหัสแพร่ (spreading waveform) ของผู้ใช้รายที่ k

T แทนช่วงเวลาของการส่งข้อมูลหนึ่งบิต

$n(t)$ แทนสัญญาณรับกวน AWGN ที่มีค่าเฉลี่ยเป็น 0 และค่าความแปรปรวนเท่ากับ σ^2

$\rho_{jk} = \int_0^T s_j(t) s_k(t) dt$ คือค่าสหสัมพันธ์ (Autocorrelation) ระหว่างรหัสของผู้ใช้รายที่ j และรหัสของผู้ใช้รายที่ k

1. พิจารณาสมการผู้ใช้ 1 ราย ที่พ่านแมตซ์ฟลเตอร์แล้ว

$$y_1 = A_1 b_1 + n_1 \quad (2\text{ก.})$$

โดยที่

$$n_1 = \int_0^T n(t) s_1(t) dt \quad (3\text{ก.})$$

ความน่าจะเป็นที่จะเกิดความผิดพลาดบิตของผู้ใช้รายนี้คือ

$$P_1 = P(\hat{b}_1 \neq b_1)$$

$$P_1 = P(\hat{b}_1 = -1, b_1 = 1) + P(\hat{b}_1 = 1, b_1 = -1) \quad \text{ใช้คุณสมบัติ } P(AB) = P(A|B)P(B)$$

$$P_1 = P(\hat{b}_1 = -1 | b_1 = 1)P(b_1 = 1) + P(\hat{b}_1 = 1 | b_1 = -1)P(b_1 = -1)$$

$$P_1 = \frac{1}{2} P(\hat{b}_1 = -1 | b_1 = 1) + \frac{1}{2} P(\hat{b}_1 = 1 | b_1 = -1); P(b_1 = 1), P(b_1 = -1) \text{ เป็น}$$

Equalization

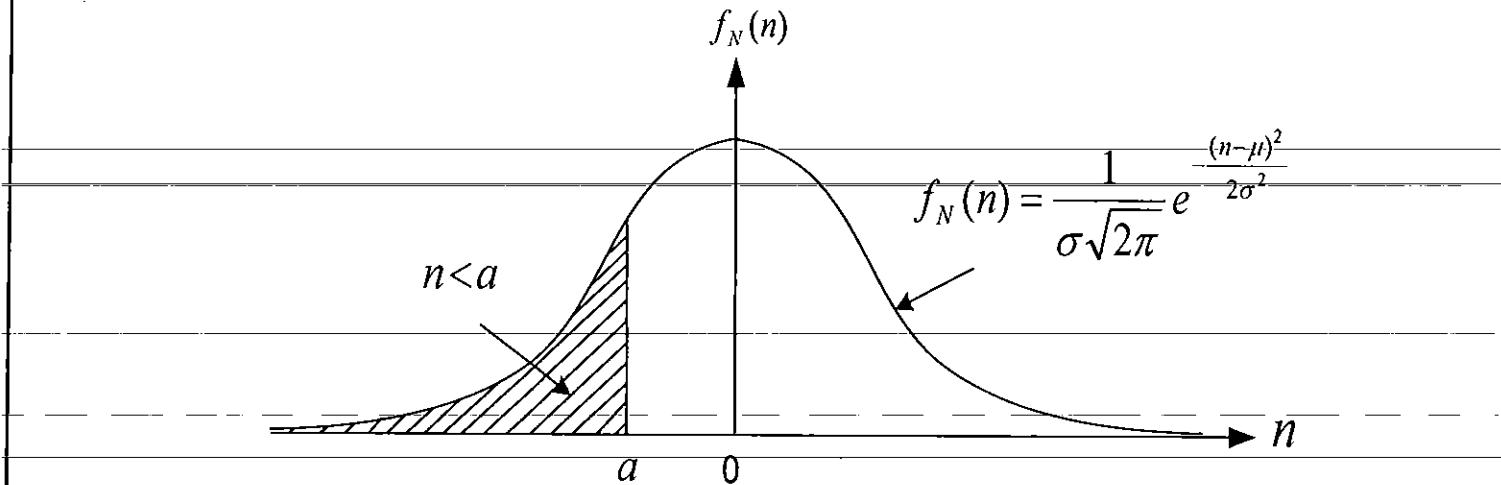
$$P_1 = \frac{1}{2} P(y_1 < 0 | b_1 = 1) + \frac{1}{2} P(y_1 > 0 | b_1 = -1) \quad (4\text{ก.})$$

จากสมการที่ (4ก.) พิจารณาพจน์แรก $y_1 < 0$ จะได้ว่า (2ก.) จะเป็น $A_1 b_1 + n_1 < 0$ ด้วย แล้วข้าง
ข้างอสมการแทนค่า $b_1 = 1$ ในพจน์แรกจะได้เป็น $n_1 < -A_1$ ส่วนพจน์หลัง $y_1 > 0$ แทนค่าใน
สมการที่ (2ก.) จะได้ $A_1 b_1 + n_1 > 0$ แล้วข้างข้างอสมการแทนค่า $b_1 = -1$ ในพจน์หลังจะทำให้
ได้ $n_1 > -A_1$ จากนั้น แทนค่าลงไปในสมการที่ (4ก.) จะได้เป็น

$$P_1 = \frac{1}{2} P(n_1 < -A_1) + \frac{1}{2} P(n_1 > A_1) \quad (5\text{ก.})$$

จากสมการที่ (5ก.) เราสามารถหาความสัมพันธ์ของค่า n_1 และ A_1 ซึ่งรูปแบบของ Q-
function โดยใช้ค่าของ PDF ของ n_1 แล้วนำค่า A_1 แทนเพื่อที่จะทำให้สมการที่เป็นฟังก์ชันความ
น่าจะเป็นให้เปลี่ยนเป็น Q-function แทน เพื่อที่จะง่ายต่อการนำไปคำนวณ และจากสมการที่ (5ก.)
เราสามารถแปลงสมการที่ติดอยู่ในรูปของฟังก์ชันของความน่าจะเป็นให้เปลี่ยนมาเป็น Q-function
และเราต้องทราบคุณสมบัติของ noise ก่อนว่ามีค่าของ variance (σ^2) เท่าใดจึงจะนำไปคำนวณได้
และวิธีการแปลงสมการมีดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 คือวิเคราะห์รูปของ การกระจายตัวของสัญญาณรบกวน n ให้สัมพันธ์กับพจน์แรกในรูป
ของ PDF ได้เป็น

รูปที่ 3ก. แสดง PDF ของ Gaussian noise ที่มี mean = 0 และ variance = σ^2 ที่มีความน่าจะเป็น
ที่ n น้อยกว่าค่าคงที่ a

จากรูปเราจะแปลงสมการความน่าจะเป็นให้เป็น Q-function

$$\begin{aligned}
 P(n < a) &= \int_{-\infty}^a f_N(n) dn = \frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^a e^{-\frac{(n-\mu)^2}{2\sigma^2}} dn \\
 y &= -\left(\frac{n-\mu}{\sigma}\right) = \frac{\mu-n}{\sigma} \quad dy = -\frac{dn}{\sigma} \\
 P(n < a) &\equiv \frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}} \int_{\frac{\mu-a}{\sigma}}^{\frac{\mu-a}{\sigma}} e^{-\frac{y^2}{2}} (-\sigma) dy \\
 P(n < a) &= \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{\frac{\mu-a}{\sigma}}^{\infty} e^{-\frac{y^2}{2}} dy \tag{6ก.}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 Q(x) &\equiv \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_x^{\infty} e^{-\frac{y^2}{2}} dy \tag{7ก.}
 \end{aligned}$$

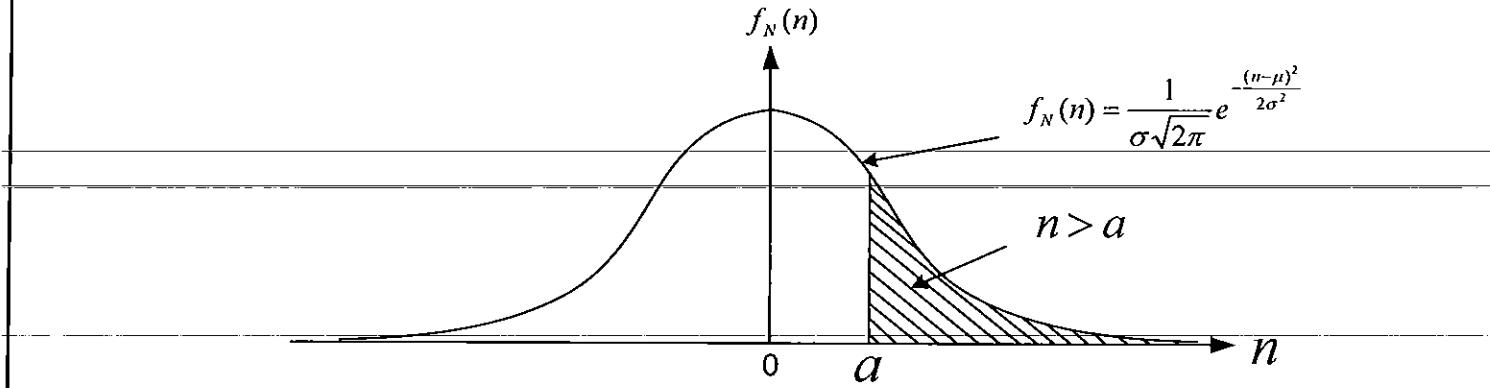
จากสมการที่ (6ก.) และเทียบกับสมการที่ (7ก.) จะทำให้เราได้

$$P(n < a) = Q\left(\frac{\mu-a}{\sigma}\right) \tag{8ก.}$$

จากนั้นแทนสมการที่ (8ก.) ด้วย $-A_1$ ลงใน a ให้สัญญาณรบกวนเป็นสัญญาณที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0 และ ค่า Variance เท่ากับ σ^2 จะได้

$$P(n < -A_1) = Q\left(\frac{0 - (-A_1)}{\sigma}\right) = Q\left(\frac{A_1}{\sigma}\right) \tag{9ก.}$$

ข้อตอนที่ 2 คือว่าครูปของสัญญาณรบกวน n ให้สัมพันธ์กับพจน์หลังในรูปของ PDF ได้เป็น

รูปที่ 4ก. แสดง PDF ของ Gaussian noise ที่มี mean = 0 และ variance = σ^2 ที่มีความน่าจะเป็น
ที่ n มากกว่าค่าคงที่ a

จากพจน์หลังของสมการที่ (5ก.) $P(n_1 > A_1)$ จะสามารถแปลงสมการความน่าจะเป็นให้เป็น Q-function

$$\begin{aligned}
 P(n > a) &= \int_a^{\infty} f_N(n) dn = \frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}} \int_a^{\infty} e^{-\frac{(n-\mu)^2}{2\sigma^2}} dn \\
 y &= \frac{n-\mu}{\sigma} \quad dy = \frac{dn}{\sigma} \\
 P(n > a) &= \frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}} \int_{\frac{a-\mu}{\sigma}}^{\infty} e^{-\frac{y^2}{2}} (\sigma) dy \\
 P(n > a) &= \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{\frac{a-\mu}{\sigma}}^{\infty} e^{-\frac{y^2}{2}} dy
 \end{aligned} \tag{10ก.}$$

จากสมการที่ (10ก.) และเทียบกับสมการที่ (7ก.) จะทำให้เราได้

$$P(n > a) = Q\left(\frac{a-\mu}{\sigma}\right) \tag{11ก.}$$

จากนั้นแทนสมการที่ (11ก.) ด้วย A_1 ลงใน a ให้สัญญาณรบกวนเป็นสัญญาณที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0 และค่าเบี่ยงเบนกว้าง σ^2 จะได้

$$P(n_1 > A_1) = Q\left(\frac{(A_1)-0}{\sigma}\right) = Q\left(\frac{A_1}{\sigma}\right) \tag{12ก.}$$

จากสมการที่ (5ก.) $P_1 = \frac{1}{2} P(n_1 < -A_1) + \frac{1}{2} P(n_1 > A_1)$ แทนค่าสมการที่ (9ก.) และสมการที่ (12ก.) ได้

$$P_1 = \frac{1}{2} Q\left(\frac{-A_1}{\sigma}\right) + \frac{1}{2} Q\left(\frac{A_1}{\sigma}\right) = Q\left(\frac{A_1}{\sigma}\right) \tag{13ก.}$$

จะทำให้เราได้ BER ของระบบ DSSS-CDMA สำหรับผู้ใช้รายเดียว

2. พิสูจน์สมการผู้ใช้ 2 ราย ที่ผ่านแมตซ์ฟิลเตอร์แล้ว

$$y_1 = A_1 b_1 + \rho A_2 b_2 + n_1 \quad (14\text{ก.})$$

ความน่าจะเป็นที่จะเกิดความผิดพลาดบิตของผู้ใช้รายดังกล่าวคือ

$$\begin{aligned} P_1 &= P(\hat{b}_1 \neq b_1) \\ &= P(\hat{b}_1 = -1, b_1 = 1) + P(\hat{b}_1 = 1, b_1 = -1) \\ &= P(\hat{b}_1 = -1 | b_1 = 1)P(b_1 = 1) + P(\hat{b}_1 = 1 | b_1 = -1)P(b_1 = -1) \\ &= \frac{1}{2}P(\hat{b}_1 = -1 | b_1 = 1) + \frac{1}{2}P(\hat{b}_1 = 1 | b_1 = -1) ; P(b_1 = 1), P(b_1 = -1) \text{ เป็น Equalization} \end{aligned}$$

การส่งบิตข้อมูลมีค่าเท่ากับ $\{-1, 1\}$ ออกตัวความน่าจะเป็นที่เท่ากัน

$$\begin{aligned} &= \frac{1}{2}P(y_1 < 0 | b_1 = 1) + \frac{1}{2}P(y_1 > 0 | b_1 = -1) \\ &= \frac{1}{2} \left[\begin{array}{l} P(y_1 < 0 | b_1 = 1, b_2 = 1)P(b_2 = 1) + P(y_1 < 0 | b_1 = 1, b_2 = -1)P(b_2 = -1) \\ P(y_1 > 0 | b_1 = -1, b_2 = 1)P(b_2 = 1) + P(y_1 > 0 | b_1 = -1, b_2 = -1)P(b_2 = -1) \end{array} \right] \quad (15\text{ก.}) \end{aligned}$$

จากสมการที่ (15ก.) $y_1 = A_1 b_1 + \rho A_2 b_2 + n_1$ และสมการที่ (15ก.) พิจารณาพจน์แรก $y_1 < 0$ จะได้ $A_1 b_1 + \rho A_2 b_2 + n_1 < 0$ ด้วย ข้อข้างอสมการ $n_1 < -A_1 b_1 - \rho A_2 b_2$ และแทนค่า $b_1 = 1, b_2 = 1$ จะได้ $n_1 < -A_1 - \rho A_2$ แทนลงไปในพจน์แรกและ $P(b_2 = 1) = \frac{1}{2}$ ส่วนพจน์ที่สอง ก็ทำเช่นเดียวกัน จะได้ $n_1 < -A_1 + \rho A_2$

เมื่อพิจารณาพจน์ที่สาม $y_1 < 0$ จะได้ $A_1 b_1 + \rho A_2 b_2 + n_1 > 0$ ด้วย ข้อข้างอสมการ

$n_1 \geq -A_1 b_1 - \rho A_2 b_2$ และแทนค่า $b_1 = -1, b_2 = 1$ จะได้ $n_1 > A_1 - \rho A_2$ แทนลงไปในพจน์แรก

และ $P(b_2 = 1) = \frac{1}{2}$ ส่วนพจน์ที่สอง ก็ทำเช่นเดียวกัน จะได้ $n_1 > A_1 + \rho A_2$ จะทำให้เราได้

$$P_1 = \frac{1}{2} \left[\begin{array}{l} \frac{1}{2}P(n_1 < -A_1 - \rho A_2) + \frac{1}{2}P(n_1 < -A_1 + \rho A_2) \\ + \frac{1}{2}P(n_1 > A_1 - \rho A_2) + \frac{1}{2}P(n_1 > A_1 + \rho A_2) \end{array} \right] \quad (16\text{ก.})$$

จากสมการที่ (16ก.) เราสามารถแปลงเป็น Q-function ได้ตามสมการที่ (8ก.) และสมการที่ (11ก.)

ได้เป็น

$$\begin{aligned} P_1 &= \frac{1}{2} \left[\frac{1}{2}Q\left(\frac{A_1 + \rho A_2}{\sigma}\right) + \frac{1}{2}Q\left(\frac{A_1 - \rho A_2}{\sigma}\right) - \frac{1}{2}Q\left(\frac{A_1 - \rho A_2}{\sigma}\right) + \frac{1}{2}Q\left(\frac{A_1 + \rho A_2}{\sigma}\right) \right] \\ P_1 &= \frac{1}{2} \left[Q\left(\frac{A_1 + \rho A_2}{\sigma}\right) + Q\left(\frac{A_1 - \rho A_2}{\sigma}\right) \right] \quad (17\text{ก.}) \end{aligned}$$

3. พิสูจน์สมการผู้ใช้ 3 ราย ที่ผ่านแมตซ์ฟิลเตอร์แล้วได้

$$y_1 = A_1 b_1 + \rho_{12} A_2 b_2 + \rho_{13} A_3 b_3 + n_1 \quad (18\text{ก.})$$

ความน่าจะเป็นที่จะเกิดความผิดพลาดบิตของผู้ใช้รายดังกล่าวคือ

$$\begin{aligned}
P_1 &= P(\hat{b}_1 \neq b_1) \\
&= P(\hat{b}_1 = -1, b_1 = 1) + P(\hat{b}_1 = 1, b_1 = -1) \\
&= P(\hat{b}_1 = -1, b_1 = 1)P(b_1 = 1) + P(\hat{b}_1 = 1, b_1 = -1)P(b_1 = -1) \\
&= \frac{1}{2}P(\hat{b}_1 = -1 | b_1 = 1) + \frac{1}{2}P(\hat{b}_1 = 1 | b_1 = -1) ; P(b_1 = 1), P(b_1 = -1) \text{ เป็น Equalization} \\
&= \frac{1}{2} \left[P(y_1 < 0 | b_1 = 1, b_2 = 1)P(b_2 = 1) + P(y_1 < 0 | b_1 = 1, b_2 = -1)P(b_2 = -1) \right. \\
&\quad \left. + P(y_1 > 0 | b_1 = -1, b_2 = 1)P(b_2 = 1) + P(y_1 > 0 | b_1 = -1, b_2 = -1)P(b_2 = -1) \right] \\
&\quad \left[\begin{array}{l} P(y_1 < 0 | b_1 = 1, b_2 = 1, b_3 = 1)P(b_3 = 1) \\ + P(y_1 < 0 | b_1 = 1, b_2 = 1, b_3 = -1)P(b_3 = 1)P(b_3 = +1) \\ + P(y_1 < 0 | b_1 = 1, b_2 = -1, b_3 = 1)P(b_3 = -1)P(b_3 = 1) \\ + P(y_1 < 0 | b_1 = 1, b_2 = -1, b_3 = -1)P(b_3 = -1)P(b_3 = -1) \\ + P(y_1 > 0 | b_1 = -1, b_2 = 1, b_3 = 1)P(b_3 = 1) \\ + P(y_1 > 0 | b_1 = -1, b_2 = 1, b_3 = -1)P(b_3 = 1)P(b_3 = -1) \\ + P(y_1 > 0 | b_1 = -1, b_2 = -1, b_3 = 1)P(b_3 = -1)P(b_3 = 1) \\ + P(y_1 > 0 | b_1 = -1, b_2 = -1, b_3 = -1)P(b_3 = -1)P(b_3 = -1) \end{array} \right] \\
&= \frac{1}{2} \left[+P(y_1 < 0 | b_1 = 1, b_2 = -1, b_3 = -1)P(b_3 = -1)P(b_3 = -1) \right. \\
&\quad \left. + P(y_1 > 0 | b_1 = -1, b_2 = 1, b_3 = 1)P(b_3 = 1)P(b_3 = 1) \right. \\
&\quad \left. + P(y_1 > 0 | b_1 = -1, b_2 = 1, b_3 = -1)P(b_3 = 1)P(b_3 = -1) \right. \\
&\quad \left. + P(y_1 > 0 | b_1 = -1, b_2 = -1, b_3 = 1)P(b_3 = -1)P(b_3 = 1) \right. \\
&\quad \left. + P(y_1 > 0 | b_1 = -1, b_2 = -1, b_3 = -1)P(b_3 = -1)P(b_3 = -1) \right] \tag{19n.}
\end{aligned}$$

จากสมการที่ (18n.) $y_1 = A_1 b_1 + \rho_{12} A_2 b_2 + \rho_{13} A_3 b_3 + n_1$ และ (19n.) พิจารณาพจน์แรก $y_1 < 0$

จะได้ $A_1 b_1 + \rho_{12} A_2 b_2 + \rho_{13} A_3 b_3 + n_1 < 0$ ด้วย ข้อจำกัดของสมการ $n_1 < -A_1 b_1 - \rho_{12} A_2 b_2 - \rho_{13} A_3 b_3$

และแทนค่า $b_1 = 1, b_2 = 1$ และ $b_3 = 1$ จะได้ $n_1 < -A_1 - \rho_{12} A_2 - \rho_{13} A_3$ แทนลงไปในพจน์แรก

ส่วนพจน์ที่สอง สาม และสี่ ก็ทำเช่นเดียวกัน

พิจารณาพจน์ที่ห้า $y_1 > 0$ จะได้ $A_1 b_1 + \rho_{12} A_2 b_2 + \rho_{13} A_3 b_3 + n_1 > 0$ ด้วย ข้อจำกัดของสมการ

$n_1 > -A_1 b_1 - \rho_{12} A_2 b_2 - \rho_{13} A_3 b_3$ และแทนค่า $b_1 = -1, b_2 = 1$ และ $b_3 = 1$ จะได้

$n_1 > A_1 - \rho_{12} A_2 - \rho_{13} A_3$ แทนลงไปในพจน์แรกและ

$$P(b_2 = 1) = \frac{1}{2}, P(b_3 = 1) = \frac{1}{2}, P(b_2 = -1) = \frac{1}{2}, P(b_3 = -1) = \frac{1}{2} \text{ ส่วนพจน์ที่หก เป็น } \frac{1}{2}$$

ก็ทำเช่นเดียวกัน จะได้เป็น

$$\begin{aligned}
P_1 &\equiv \frac{1}{2} \left[\begin{array}{l} \frac{1}{4}P(n_1 < -A_1 - \rho_{12} A_2 - \rho_{13} A_3) + \frac{1}{4}P(n_1 < -A_1 - \rho_{12} A_2 + \rho_{13} A_3) \\ + \frac{1}{4}P(n_1 < -A_1 + \rho_{12} A_2 - \rho_{13} A_3) + \frac{1}{4}P(n_1 < -A_1 + \rho_{12} A_2 + \rho_{13} A_3) \\ + \frac{1}{4}P(n_1 > A_1 - \rho_{12} A_2 - \rho_{13} A_3) + \frac{1}{4}P(n_1 > A_1 - \rho_{12} A_2 + \rho_{13} A_3) \\ + \frac{1}{4}P(n_1 > A_1 + \rho_{12} A_2 - \rho_{13} A_3) + \frac{1}{4}P(n_1 > A_1 + \rho_{12} A_2 + \rho_{13} A_3) \end{array} \right] \tag{20n.}
\end{aligned}$$

จากสมการที่ (20n.) เทียบกับสมการที่ (8n.) และสมการที่ (11n.) จะได้เป็น

$$\begin{aligned}
P_1 &= \frac{1}{2} \left[\frac{1}{4} Q\left(\frac{A_1 + \rho_{12}A_2 + \rho_{13}A_3}{\sigma}\right) + \frac{1}{4} Q\left(\frac{A_1 + \rho_{12}A_2 - \rho_{13}A_3}{\sigma}\right) \right. \\
&\quad \left. + \frac{1}{4} Q\left(\frac{A_1 - \rho_{12}A_2 + \rho_{13}A_3}{\sigma}\right) + \frac{1}{4} Q\left(\frac{A_1 - \rho_{12}A_2 - \rho_{13}A_3}{\sigma}\right) \right] \\
P_1 &= \frac{1}{2} \left[\frac{1}{4} Q\left(\frac{A_1 - \rho_{12}A_2 - \rho_{13}A_3}{\sigma}\right) + \frac{1}{4} Q\left(\frac{A_1 - \rho_{12}A_2 + \rho_{13}A_3}{\sigma}\right) \right. \\
&\quad \left. + \frac{1}{4} Q\left(\frac{A_1 + \rho_{12}A_2 - \rho_{13}A_3}{\sigma}\right) + \frac{1}{4} Q\left(\frac{A_1 + \rho_{12}A_2 + \rho_{13}A_3}{\sigma}\right) \right] \\
P_1 &= \frac{1}{2} \left[\frac{2}{4} Q\left(\frac{A_1 + \rho_{12}A_2 + \rho_{13}A_3}{\sigma}\right) + \frac{2}{4} Q\left(\frac{A_1 + \rho_{12}A_2 - \rho_{13}A_3}{\sigma}\right) \right. \\
&\quad \left. + \frac{2}{4} Q\left(\frac{A_1 - \rho_{12}A_2 + \rho_{13}A_3}{\sigma}\right) + \frac{2}{4} Q\left(\frac{A_1 - \rho_{12}A_2 - \rho_{13}A_3}{\sigma}\right) \right] \\
P_1 &= \frac{1}{4} \left[Q\left(\frac{A_1 + \rho_{12}A_2 + \rho_{13}A_3}{\sigma}\right) + Q\left(\frac{A_1 + \rho_{12}A_2 - \rho_{13}A_3}{\sigma}\right) \right. \\
&\quad \left. + Q\left(\frac{A_1 - \rho_{12}A_2 + \rho_{13}A_3}{\sigma}\right) + Q\left(\frac{A_1 - \rho_{12}A_2 - \rho_{13}A_3}{\sigma}\right) \right]
\end{aligned} \tag{21n.}$$

จากการพิสูจน์ทั้ง 3 กรณีได้

$$P_1 = Q\left(\frac{A_1}{\sigma}\right) \quad \text{ผู้ใช้ 1 ราย}$$

$$P_1 = \frac{1}{2} \left[Q\left(\frac{A_1 + \rho_{12}A_2}{\sigma}\right) + Q\left(\frac{A_1 - \rho_{12}A_2}{\sigma}\right) \right] \quad \text{ผู้ใช้ 2 ราย}$$

$$\begin{aligned}
P_1 &= \frac{1}{4} \left[Q\left(\frac{A_1 + \rho_{12}A_2 + \rho_{13}A_3}{\sigma}\right) + Q\left(\frac{A_1 + \rho_{12}A_2 - \rho_{13}A_3}{\sigma}\right) \right. \\
&\quad \left. + Q\left(\frac{A_1 - \rho_{12}A_2 + \rho_{13}A_3}{\sigma}\right) + Q\left(\frac{A_1 - \rho_{12}A_2 - \rho_{13}A_3}{\sigma}\right) \right] \quad \text{ผู้ใช้ 3 ราย}
\end{aligned}$$

ขั้นตอนสมการเพื่อเปรียบเทียบ

$$P_1 = \frac{1}{2^{1-1}} Q\left(\frac{A_1}{\sigma}\right) \quad \text{ผู้ใช้ 1 ราย}$$

$$P_1 = \frac{1}{2^{2-1}} \left[Q\left(\frac{A_1 + (1)\rho_{12}A_2}{\sigma}\right) + Q\left(\frac{A_1 + (-1)\rho_{12}A_2}{\sigma}\right) \right] \quad \text{ผู้ใช้ 2 ราย}$$

$$\begin{aligned}
P_1 &= \frac{1}{2^{3-1}} \left[Q\left(\frac{A_1 + (1)\rho_{12}A_2 + (1)\rho_{13}A_3}{\sigma}\right) + Q\left(\frac{A_1 + (1)\rho_{12}A_2 + (-1)\rho_{13}A_3}{\sigma}\right) \right. \\
&\quad \left. + Q\left(\frac{A_1 + (-1)\rho_{12}A_2 + (1)\rho_{13}A_3}{\sigma}\right) + Q\left(\frac{A_1 + (-1)\rho_{12}A_2 + (-1)\rho_{13}A_3}{\sigma}\right) \right] \quad \text{ผู้ใช้ 3 ราย}
\end{aligned}$$

สำหรับกรณีที่ว่าไปคือมีผู้ใช้จำนวน K ราย ค่าอัตราความผิดพลาดบิตรของผู้ใช้รายที่ k สามารถเขียนได้เป็น

$$P_k = \frac{1}{2^{K-1}} \sum_{e_1 \in \{-1,1\}} \cdots \sum_{\substack{e_j \in \{-1,1\} \\ j \neq k}} \cdots \sum_{e_K \in \{-1,1\}} Q\left(\frac{A_k}{\sigma} + \sum_{j \neq k} \frac{A_j}{\sigma} \rho_{jk} e_j\right) \quad (22n.)$$

$$\rho_{jk} = \rho_{kj}$$

K คือ จำนวนผู้ใช้ทั้งหมด

k คือ ผู้ใช้รายที่ k

e คือ บิตข้อมูลที่เป็นไปได้ทั้งหมด ส่องອอกมา

ภาคผนวก (ข)

BER ของระบบ DSSS-CDMA

เมื่อมีสัญญาณระบบ BPSK Jamming เข้ามา

เพื่อให้เข้าใจต่อการวิเคราะห์เราจะวิเคราะห์ที่ส่งสัญญาณด้วยระบบ DSSS-CDMA ที่มีผู้ใช้

หนึ่งราย และมีสัญญาณที่ส่งด้วยระบบ BPSK หนึ่งรายที่ส่งโดยใช้สัญญาณพาห์ เดียวกัน

1. พิสูจน์สมการ Jamming ที่ผ่านแมตซ์ฟลิตเตอร์แล้ว

$$y_1 = A_1 b_1 + \varphi_i A_2 b_2 + n_1 \quad (1\text{v.})$$

ความน่าจะเป็นที่จะเกิดความผิดพลาดบิตของผู้ใช้รายดังกล่าวคือ

$$P_1 = P(\hat{b}_1 \neq b_1)$$

$$= P(\hat{b}_1 = -1, b_1 = 1) + P(\hat{b}_1 = 1, b_1 = -1)$$

$$= P(\hat{b}_1 = -1 | b_1 = 1)P(b_1 = 1) + P(\hat{b}_1 = 1 | b_1 = -1)P(b_1 = -1)$$

$$= \frac{1}{2}P(\hat{b}_1 = -1 | b_1 = 1) + \frac{1}{2}P(\hat{b}_1 = 1 | b_1 = -1); P(b_1 = 1), P(b_1 = -1) \text{ เป็น Equalization}$$

การส่งบิตข้อมูลมีค่ามีนัย {1, -1} ออกด้วยความน่าจะเป็นที่เท่ากัน

$$= \frac{1}{2}P(y_1 < 0 | b_1 = 1) + \frac{1}{2}P(y_1 > 0 | b_1 = -1)$$

$$= \frac{1}{2} \left[P(y_1 < 0 | b_1 = 1, b_2 = 1)P(b_2 = 1) + P(y_1 < 0 | b_1 = 1, b_2 = -1)P(b_2 = -1) \right] + \frac{1}{2} \left[P(y_1 > 0 | b_1 = -1, b_2 = 1)P(b_2 = 1) + P(y_1 > 0 | b_1 = -1, b_2 = -1)P(b_2 = -1) \right] \quad (2\text{v.})$$

จากสมการที่ (1\text{v.}) $y_1 = A_1 b_1 + \varphi_i A_2 b_2 + n_1$ และสมการที่ (2\text{v.}) พิจารณาพจน์แรก $y_1 < 0$ จะได้

$A_1 b_1 + \varphi_i A_2 b_2 + n_1 < 0$ ด้วย ข้อจำกัดของสมการ $n_1 < -A_1 b_1 - \varphi_i A_2 b_2$ และแทนค่า $b_1 = 1, b_2 = 1$ จะ

ได้ $n_1 < -A_1 - \varphi_i A_2$ แทนลงไว้ในพจน์แรกและ $P(b_2 = 1) = \frac{1}{2}$ ส่วนพจน์ที่สอง ก็ทำเช่นเดียวกัน

จะได้ $n_1 < -A_1 + \varphi_i A_2$

เมื่อพิจารณาพจน์ที่สาม $y_1 > 0$ จะได้ $A_1 b_1 + \varphi_i A_2 b_2 + n_1 > 0$ ด้วย ข้อจำกัดของสมการ $n_1 > -A_1 b_1 - \varphi_i A_2 b_2$ และแทนค่า $b_1 = -1, b_2 = 1$ จะได้ $n_1 > A_1 - \varphi_i A_2$ แทนลงไว้ในพจน์แรก และ $P(b_2 = 1) = \frac{1}{2}$ ส่วนพจน์ที่สอง ก็ทำเช่นเดียวกัน จะได้ $n_1 > A_1 + \varphi_i A_2$ จะทำให้เราได้

$$P_1 = \frac{1}{2} \left[\begin{aligned} & \frac{1}{2} P(n_1 < -A_1 - \varphi_i A_2) + \frac{1}{2} P(n_1 < -A_1 + \varphi_i A_2) \\ & + \frac{1}{2} P(n_1 > A_1 - \varphi_i A_2) + \frac{1}{2} P(n_1 > A_1 + \varphi_i A_2) \end{aligned} \right] \quad (3\text{v.})$$

จากสมการที่ (3\text{v.}) เราสามารถแปลงเป็น Q-function ได้ตามสมการจากภาคผนวก (ก) สมการที่ (9\text{ก.}) และสมการที่ (12\text{ก.}) ได้เป็น

$$\begin{aligned} P_1 &= \frac{1}{2} \left[\frac{1}{2} Q\left(\frac{A_1 + \varphi_i A_2}{\sigma}\right) + \frac{1}{2} Q\left(\frac{A_1 - \varphi_i A_2}{\sigma}\right) + \frac{1}{2} Q\left(\frac{A_1 - \varphi_i A_2}{\sigma}\right) + \frac{1}{2} Q\left(\frac{A_1 + \varphi_i A_2}{\sigma}\right) \right] \\ P_1 &= \frac{1}{2} \left[Q\left(\frac{A_1 + \varphi_i A_2}{\sigma}\right) + Q\left(\frac{A_1 - \varphi_i A_2}{\sigma}\right) \right] \end{aligned} \quad (4\text{v.})$$

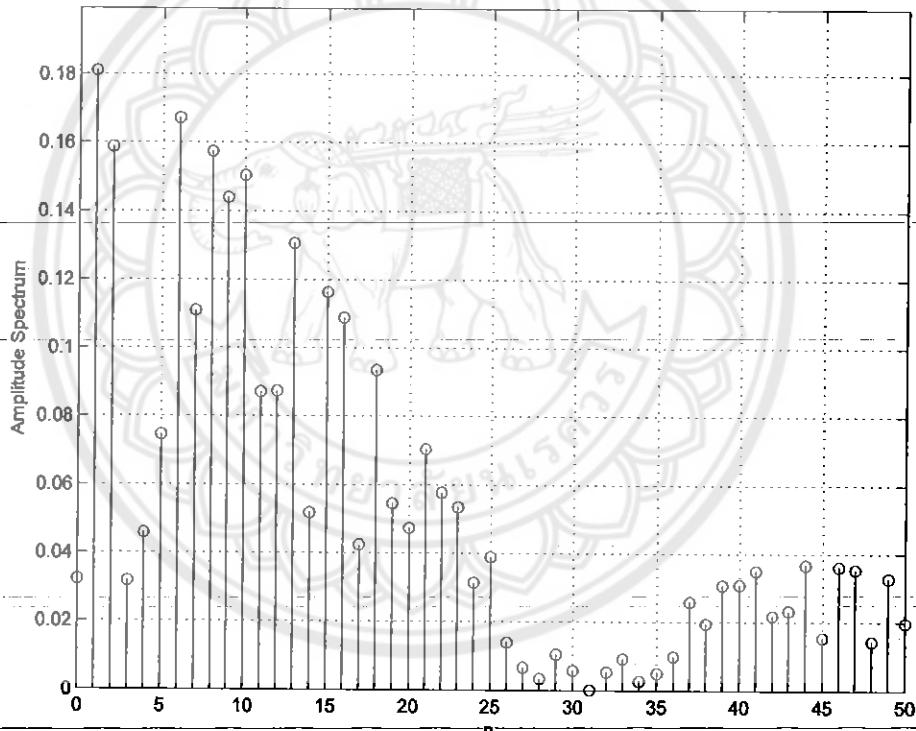
โดยที่ φ_i คือ แอนพลิชุดทางความถี่ของสัญญาณ Jamming ที่ไปรบกวนความถี่กลางของระบบ DSSS-CDMA โดยที่ i คือระยะห่างทางความถี่ของความถี่ของการ Jamming กับความถี่กลางของระบบ DSSS-CDMA

ภาคผนวก (ค)

แสดงผล BER ของระบบ DSSS-CDMA

เมื่อมีสัญญาณระบบ BPSK Jamming เข้ามา

BER ของระบบ DSSS-CDMA จะดีหรือแย่ขึ้นอยู่กับการกำหนดสัญญาณรบกวน และที่เราศึกษานี้คือมีสัญญาณระบบ BPSK Jamming เข้ามาที่ Bandwidth ของระบบ DSSS-CDMA ทำให้สัญญาณนี้ไป瓜分สัญญาณของระบบ DSSS-CDMA การ Jamming ที่ความถี่ต่างๆ จะมีค่าไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับการวิเคราะห์อนุกรมฟูเรียร์ของรหัสระบบ DSSS-CDMA การ Jamming ที่ความถี่ต่างๆ เราจะได้สัญญาณของระบบ BPSK ที่เข้ามายกเวนในระบบ DSSS-CDMA ดังรูปด้านล่าง

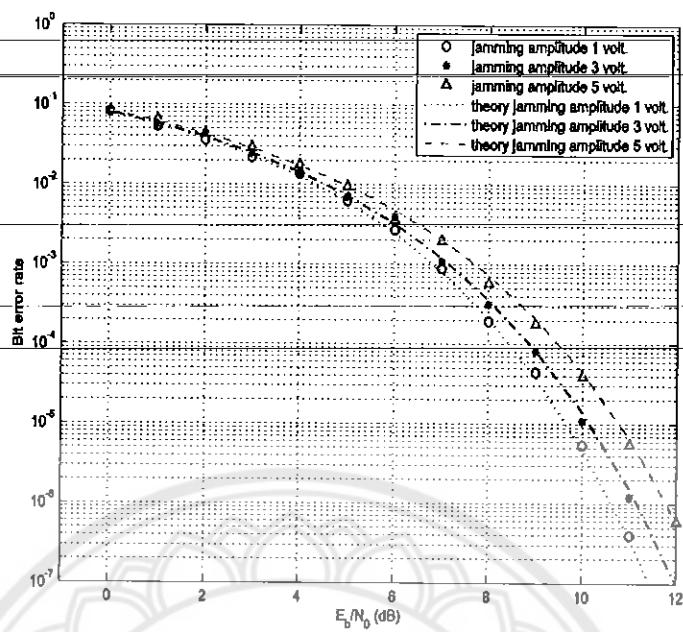

รูปที่ 1ค. ผลการวิเคราะห์ Fourier Series ของรหัสระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีการ Jamming (φ_i)

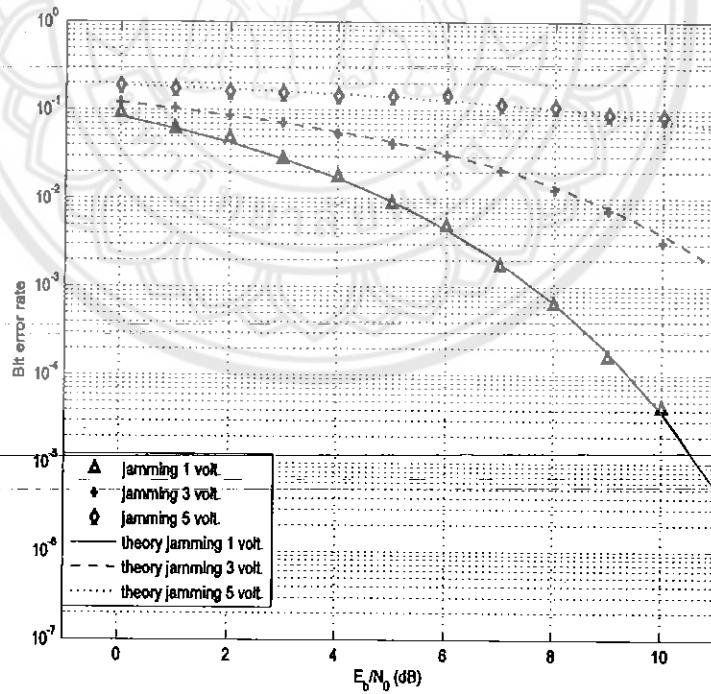
จากรูปที่ 1ค. จะเห็นว่าการ Jamming ที่ความถี่ต่างไปไม่จำเป็นต้องมีการบញญางของสัญญาณน้อยกว่าเสียง จึงทำให้เราสามารถทราบในรูปที่ 1ค. ไปแทนในสมการ

$$P_1 = \frac{1}{2} \left[Q\left(\frac{A_1 + \varphi_i A_2}{\sigma}\right) + Q\left(\frac{A_1 - \varphi_i A_2}{\sigma}\right) \right] \quad (1ค.)$$

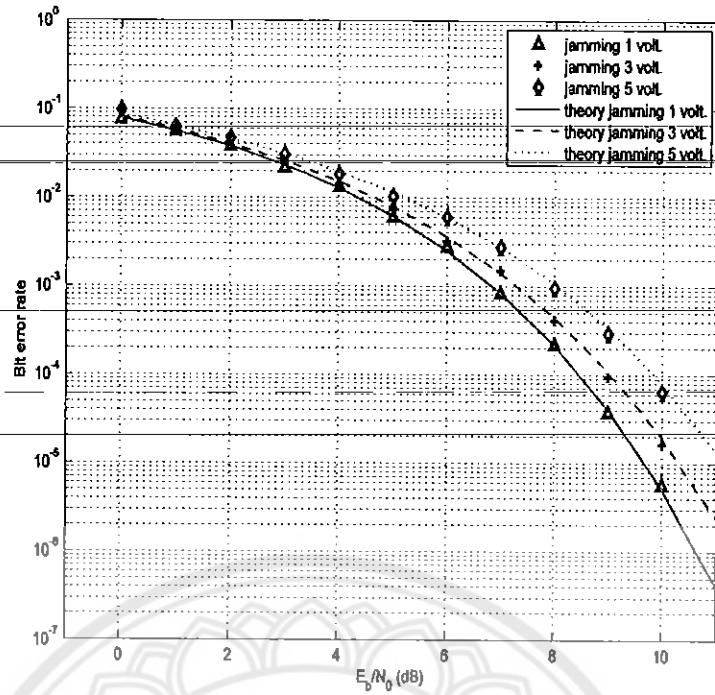
ทำให้เราได้ผลการทดสอบดังต่อไปนี้

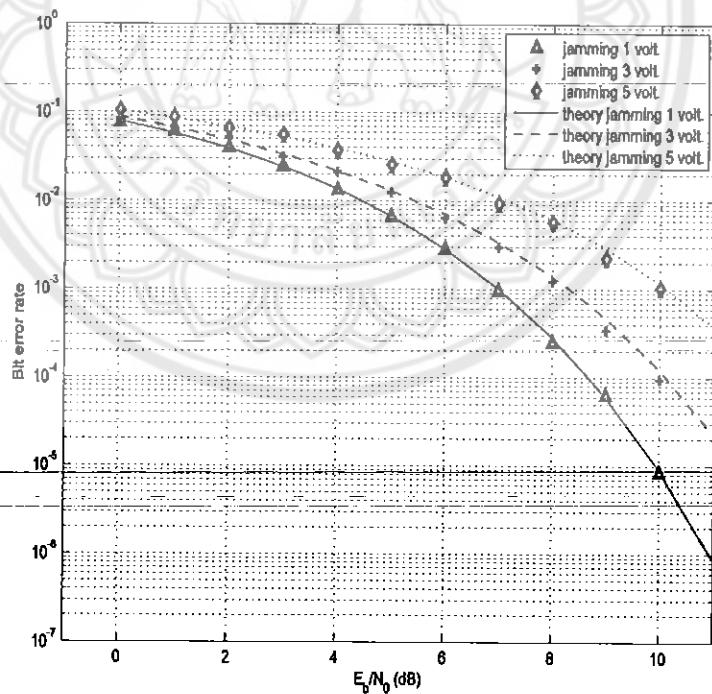
รูปที่ 2ค. BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีระบบ BPSK Jamming ที่ความถี่เดียวกัน

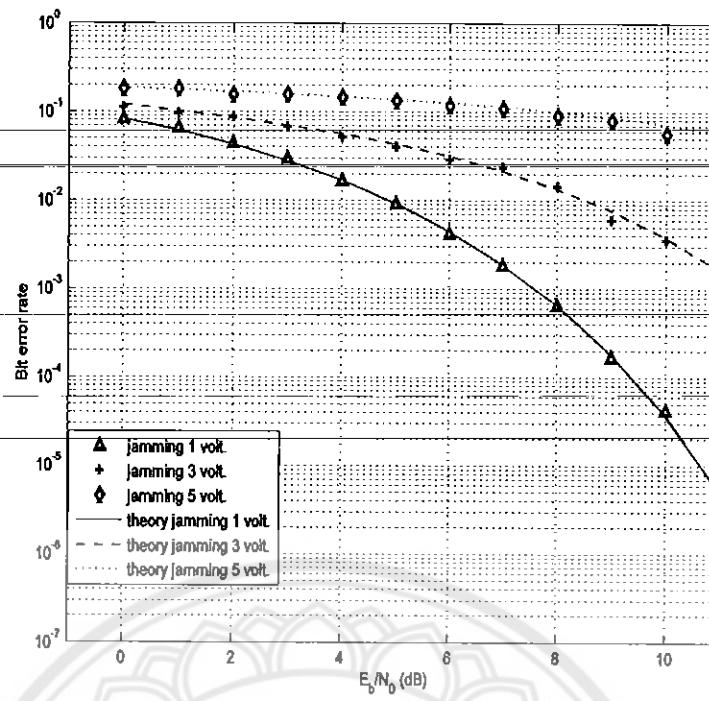
รูปที่ 3ค. BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีระบบ BPSK Jamming ที่ความถี่ห่างไป 2 Hz

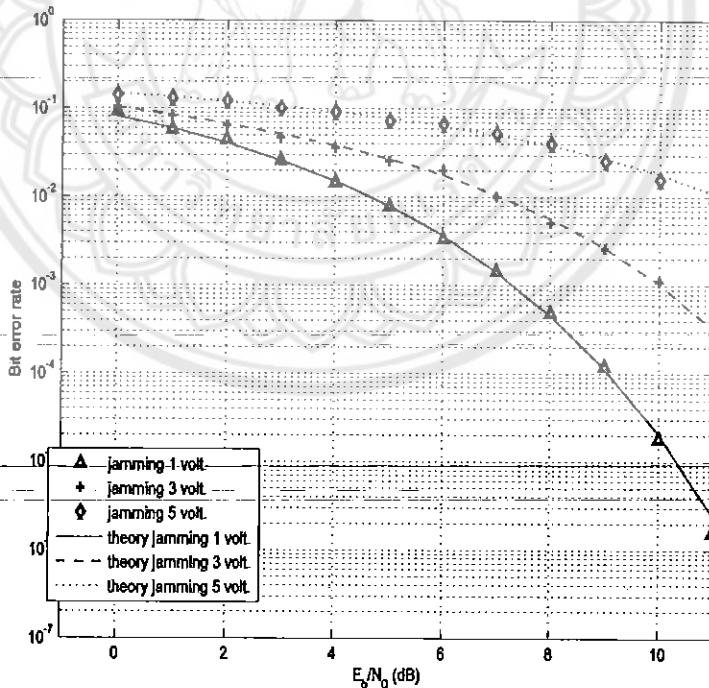
รูปที่ 4ค. BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีระบบ BPSK Jamming ที่ความถี่ห่างไป 3 Hz

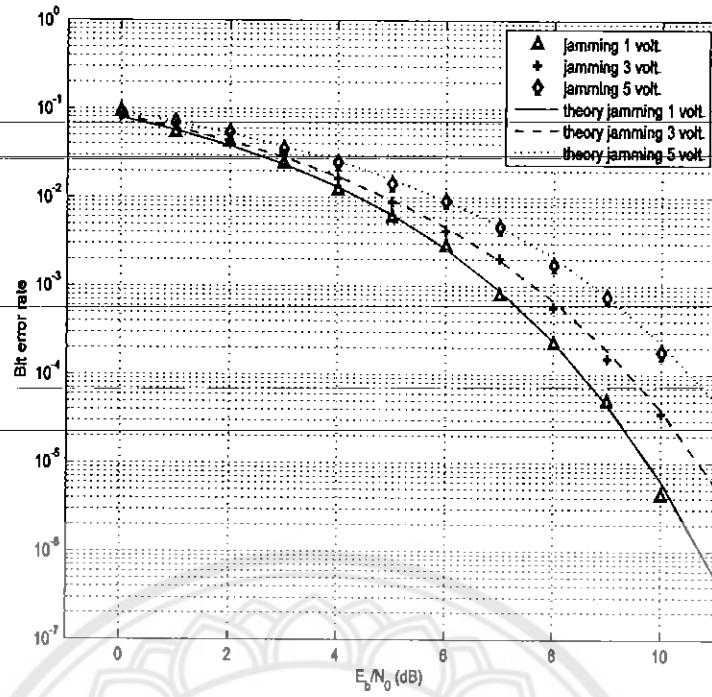
รูปที่ 5ค. BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีระบบ BPSK Jamming ที่ความถี่ห่างไป 5 Hz

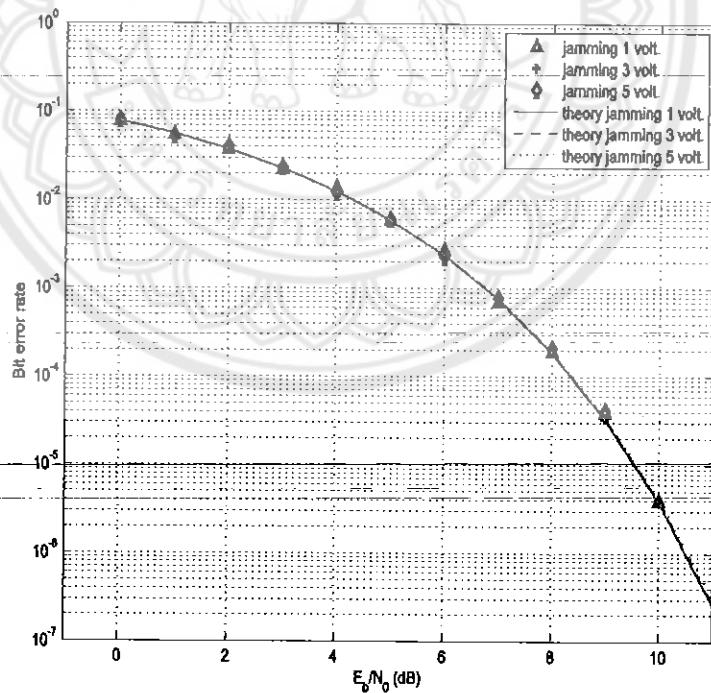
รูปที่ 6ค. BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีระบบ BPSK Jamming ที่ความถี่ห่างไป 10 Hz

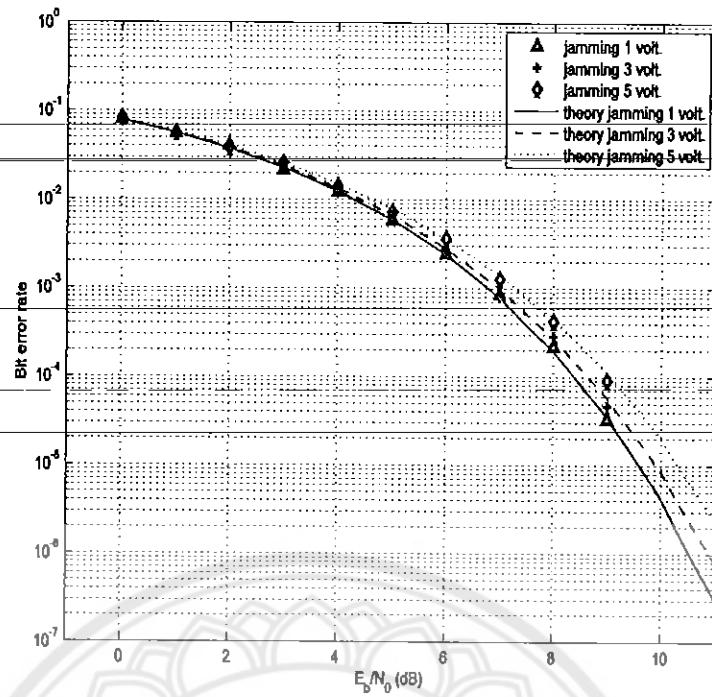
รูปที่ 7ค. BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีระบบ BPSK Jamming ที่ความถี่ห่างไป 15 Hz

รูปที่ 8ค. BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีระบบ BPSK Jamming ที่ความถี่ห่างไป 20 Hz

รูปที่ 9ค. BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีระบบ BPSK Jamming ที่ความถี่ห่างไป 30 Hz

รูปที่ 10ก. BER ของระบบ DSSS-CDMA เมื่อมีระบบ BPSK Jamming ที่ความถี่ห่างไป 50 Hz

ประวัติผู้เขียนโครงการ

ชื่อ นายพงษ์นarinเบญพรอม

ถูมีดำเนา 61 ม.1 ต.ทุ่งอุขลาบ อ.ค่อนสาร จ.ชัยภูมิ 36180

ประวัติการศึกษา

- จบระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนชุมแพศึกษา จังหวัด
ขอนแก่น

- ปัจจุบันกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี
สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

E-mail: phongnawin_benprom@hotmail.com

